ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ມາຣະໂກ

ບົດທີ 1

ກາ ເທດສະໜາຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

(ມທ 3:1-12; ລກ 3:1-18; ຢຮ 1:19-28)

1 ຕ□ເດີມຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, [ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ].
2 ກໍແມ່ ຕາມທີ່ໄດ້ຂຽ ໄວ້ໃ ໜັງສືຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທຳວ່າ,
"ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໄປລ່ວງໜ້າທ່າ ,
ຜູ້ນັ້ນຈະຈັດແຈງທາງຂອງທ່າ ໄວ້."
3 "ແມ່ນສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃ ປ່າວ່າ
'ຈົ່ງຈັດແຈງທາງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ
ຈົ່ງເຮັດທີ ທາງຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊື່ໄປ'."
4 ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕໄດ້ປະກົດຕົວໃ ປ່າ ແລະໄດ້ປະກາດສິ ບັບຕິສະມາກ່ຽວເລື່ອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ສຳລັບກາ ຍົກບາບ
ໂທດເສຍ.
5 ຄົ ທົ່ວແຂວງຢູດາຍກັບຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງໝົດ ໄດ້ພາກັ ອອກໄປຫາໂຢຮັ ສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຂອງຕົ ແລ້ວໄດ້ຮັບບັບຕິ
ສະມາຈາກໂຢຮັ ໃ ແມ່ ້າຢໍດາເ .
6 ໂຢຮັ ແຕ່ງກາຍດ້ວຍຜ້າຂົ ໂອດໂອ ໃຊ້ສາຍໜັງຮັດແອວ ແລະກິ ຕັກແຕ ກັບ ້າເຜິ້ງປ່າເປັ ອາຫາ .
7 ເພິ່ນໄດ້ປ່າວປະກາດວ່າ, "ຈະມີຜູ້ມີລິດກວ່າເຮົາຜູ້ໜຶ່ງມາພາຍຫລັງເຮົາ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່ສົມຄວ ຈະກົ້ມລົງແກ້ສາຍຮັດເກີບຂອງເພິ່ນ.
8 ຝ່າຍເຮົາໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ ້າ ແຕ່ສ່ວ ຜູ້ນັ້ນຈະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ."

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສະມາ

(ມທ 3:13-17; ລກ 3:21-22)

9 ຕໍ່ມາພຣະເຢຊູສະເດັດມາຈາກ າຊາເຣັດແຂວງຄາລີເລ ແລະໄດ້ຊົງຮັບບັບຕິສະມາຈາກໂຢຮັ ໃ ແມ່ ້າຢໍດາເ .
10 ພໍພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນຈາກ ້າ ໃ ທັ ໃດນັ້ນກໍຊົງເຫັ ທ້ອງຟ້າກຳລັງແຫວກອອກ ແລະພຣະວິ ຍາ ເໝືອ ດັ່ງນົກເຂົາສະເດັດລົງມາສູ່
ພຣະອົງ.
11 ແລ້ວມີພຣະສຸລະສຽງມາຈາກຟ້າສະຫວັ ວ່າ, "ທ່ານເອີຍ, ທ່າ ເປັ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈຫລາຍໃ ທ່ານ."

ມາ ທົດລອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 4:1-11; ລກ 4:1-13)

12 ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະວິ ຍາ ໄດ້ຊົງບັງຄັບພຣະອົງໃຫ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ປ່າກັ ດາ .
13 ທີ່ນັ້ນຊາຕາ ໄດ້ທົດລອງພຣະອົງເຖິງສີ່ສິບວັ   ພຣະອົງຊົງຢູ່ຖ້າມກາງສັດປ່າ ແລະມີພວກເທວະດາມາບົວລະບັດພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນຊາວຫາປາສີ່ຄົ

(ມທ 4:12-22; ລກ 4:14-15; 5:1-11)

14 ຄັ ໂຢຮັ ຖືກຈັບແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ ຊົງປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຈົ້າ.
15 ແລະຊົງບອກວ່າ, "ເວລາກຳ ົດມາເຖິງແລ້ວ ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແລະເຊື່ອໃ ຂ່າວ
ປະເສີດ."
16 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປຕາມແຄມທະເລສາບຄາລີເລ ກໍທອດພຣະເ ດເຫັ ຊີໂມ ແລະອັ ເດອາ ້ອງຊາຍຂອງຊີໂມ ກຳລັງຖິ້ມມອງ
ລົງ ້າເພາະວ່າເຂົາເປັ ຊາວຫາປາ.

17 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາແລະເຮົາຈະບັ ດາ ໃຫ້ເຈົ້າກາຍເກີດເປັ ຜູ້ຫາຄົນ."
18 ທັ ທີນັ້ນເຂົາກໍປະມອງຂອງເຂົາຕາມພຣະອົງໄປ.
19 ເມື່ອສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ພຣະອົງກໍທອດພຣະເ ດເຫັ ຢາໂກໂບລູກຊາຍຂອງເຊເບດາຍ ກັບໂຢຮັ ້ອງຊາຍຂອງລາວກຳລັງ
ຝຸງມອງຢູ່ໃ ເຮືອ.
20 ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົາເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງປະເຊເບດາຍພໍ່ຂອງເຂົາກັບລູກຈ້າງໄວ້ໃ ເຮືອແລະໄດ້ຕາມພຣະອົງໄປ.

ຊາຍທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍສິງ

(ລກ 4:31-37)

21 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເມືອງກາເປ າອູມ ພ້ອມກັບພວກຂອງພຣະອົງແລະເມື່ອເຖິງວັ ສະບາໂຕ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປສັ່ງ
ສອ ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ.
22 ຄົ ທັງຫລາຍກໍປະຫລາດໃຈໃ ກາ ສອ ຂອງພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ເຂົາເໝືອ ຜູ້ມີສິດອຳ າດ ບໍ່ເໝືອ ພວກ ັກທຳ.
23 ຂະ ະນັ້ນໃ ໂຮງທຳມີຄົ ທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍສິງຢູ່ ແລະໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ ວ່າ,
24 "ເຢຊູໄທ າຊາເຣັດເອີຍ, ທ່າ ມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບພວກເຮົາເຣັດຫຍັງ ທ່າ ມາທຳລາຍພວກເຮົາຫລື ທ່າ ແມ່ ຜູ້ໃດພວກເຮົາກໍຮູ້ແລ້ວ
ທ່າ ຄືຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."
25 ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມມັ ວ່າ, "ມິດແມ ອອກຈາກຄົ ນີ້ເສຍ."
26 ແລະເມື່ອຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຮັດໃຫ້ຄົ ນັ້ນຊັກແລະຮ້ອງສຽງດັງແລ້ວ ມັ ກໍອອກຈາກລາວໄປ.
27 ຄົ ທັງປວງກໍງຶດປະຫລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງຖາມກັ ວ່າ, "ການນີ້ເປັ ຢ່າງໃດໜໍ ຄົງເປັ ຄວາມສັ່ງສອ ໃໝ່ແທ້ ທ່າ ສັ່ງຜີຖ່ອຍຮ້າຍດ້ວຍ
ລິດອຳ າດແລະມັ ກໍຍອມຟັງ."
28 ເມື່ອນັ້ນກິຕິສັບຂອງພຣະອົງກໍຊ່າອອກໄປທົ່ວເຂດທີ່ອ້ອມແຂວງຄາລີເລນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຫລາຍຄົ ໃຫ້ດີພະຍາດ

(ມທ 8:14-17; ລກ 4:37-41)

29 ເມື່ອສະເດັດອອກຈາກໂຮງທຳແລ້ວ ພຣະອົງກັບພວກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຂອງຊີໂມ ແລະອັ ເດອາ ພ້ອມກັບ
ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ .
30 ແມ່ເມຍຂອງຊີໂມ ອ ໄຂ້ຢູ່ໃ ທັ ໃດນັ້ນເຂົາຈຶ່ງມາທູ ພຣະອົງໃຫ້ຊາບດ້ວຍເລື່ອງຂອງ າງ.
31 ແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດໄປຈັບມື າງໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະອາກາ ໄຂ້ກໍຫາຍ າງຈຶ່ງບົວລະບັດພຣະອົງພ້ອມທັງພວກຂອງພຣະອົງ.
32 ແລະພໍຕາເວັ ຕົກ ເມື່ອຄໍ່າແລ້ວເຂົາໄດ້ພາບັ ດາຄົ ເຈັບປ່ວຍແລະທີ່ມີຜີຮ້າຍສິງມາຫາພຣະອົງ.
33 ແລະຄົ ທັງເມືອງກໍພາກັ ມາອັ່ງອໍຢູ່ໜ້າປະຕູ.
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໂຜດຄົ ທີ່ເຈັບປ່ວຍດ້ວຍພະຍາດຕ່າງໆ ໃຫ້ດີຫລາຍຄົ ແລະຊົງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍຫລາຍໂຕອອກເສຍ ສ່ວ ຜີຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ
ພຣະອົງບໍ່ຊົງອະ ຸຍາດໃຫ້ປາກເພາະວ່າມັ ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູສະເດັດອອກໄປປະກາດ

(ລກ 4:42-44)

35 ກ່ອ ຮຸ່ງເຊົ້າເວລາຍັງມືດຢູ່ ພຣະອົງໄດ້ຊົງລຸກຂຶ້ນສະເດັດອອກໄປຍັງປ່າບ່ອ ສະຫງັດ ແລະຊົງອ້ອ ວອ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
36 ຝ່າຍຊີໂມ ແລະພວກທີ່ຢູ່ດ້ວຍກັ ກໍຕາມຫາພຣະອົງ.
37 ເມື່ອພົບແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູ ວ່າ, "ຄົນທັງຫລາຍກໍຊອກຫາທ່າ ຢູ່."
38 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄປໃ ເຂດບ້າ ເມືອງໃກ້ຄຽງ ເພື່ອເຮົາຈະປະກາດທີ່ນັ້ນດ້ວຍ ເພາະເຫດກາ ນີ້ແຫລະ, ເຮົາ
ຈຶ່ງໄດ້ອອກມາ."
39 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປປະກາດໃ ໂຮງທຳຂອງເຂົາຕະຫລອດທົ່ວແຂວງຄາລີເລ ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຫລາຍໂຕອອກເສຍ.

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ຂີ້ທູດໃຫ້ດີສະອາດ

(ມທ 8:1-4; ລກ 5:12-16)

40 ຄົ ຂີ້ທູດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ມາຫາພຣະອົງຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງໂຜດຊ່ອຍ ລາວໄດ້ຄຸເຂົ່າລົງທູ ວ່າ, "ຖ້າທ່າ ພໍໃຈກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍດີສະອາດໄດ້."
41 ພຣະເຢຊູຈິ່ງຊົງມີພຣະໄທສົງສາ ຄົ ນັ້ນ ແລ້ວຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກຖືກລາວຊົງກ່າວວ່າ, "ເຮົາພໍໃຈແລ້ວ ຈົ່ງດີສະອາດເສຍ."
42 ແລະໃ ທັ ໃດນັ້ນພະຍາດຂີ້ທູດກໍຫາຍແລະຄົ ນັ້ນກໍສະອາດ.
43 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງຄົ ນັ້ນຢ່າງເຂັ້ມແຂງໃຫ້ໜີໄປທັ ທີ,
44 ໂດຍຊົງບອກວ່າ, "ເຈົ້າຈົ່ງລະວັງ ຢ່າບອກສິ່ງໃດໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງ ແຕ່ຈົ່ງໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂລຫິດ ແລະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ເພື່ອເປັ ຫລັກຖາ ຕໍ່ເຂົາວ່າເຈຈົາດີສະອາດແລ້ວ."
45 ແຕ່ຄົ ນັ້ນ ເມື່ອອອກໄປແລ້ວກໍຕັ້ງຕ□ປ່າວຮ້ອງຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ເລື່ອງນັ້ນຊ່າລືໄປ ຈົ ພຣະອົງຈະສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເມືອງໂດຍເປີດເຜີຍຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ແຕ່ປະທັບຢູ່ພາຍ ອກໃ ບ່ອ ສະຫງັດຕ່າງ ໆ ແລະມີຄົ ຈາກທຸກທີ່ທຸກບ່ອ ມາຫາພຣະອົງ.

ບົດທີ 2

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ເປ້ຍໃຫ້ດີປົກກະຕິ

(ມທ 9:1-8; ລກ 5:17-26)

1 ຄັ ລ່ວງໄປບໍ່ເທິງ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາໃ ເມືອງກາເປ າອູມອີກ ແລະຄົ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຂ່າວວ່າພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ເຮືອ .
2 ຂະ ະນັ້ນມີຄົ ຫລວງຫລາຍມາໂຮມກັ ຈົ ບໍ່ມີບ່ອ ຢູ່ ແມ່ ຈະເຂົ້າໄປໃກ້ປະຕູກໍບໍ່ໄດ້ ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວພຣະທຳໃຫ້ເຂົາຟັງ.
3 ສ່ວ ຄົ ຈຳພວກໜຶ່ງໄດ້ ໍາຄົ ເປ້ຍຜູ້ໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງມີສີ່ຄົ ຫາມ.
4 ເມື່ອເຂົາເຂົ້າໄປເຖິງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເພາະຄົ ຫລາຍ ເຂົາຈິ່ງຮື້ຫລັງຄາຊື່ບ່ອ ພຣະອົງປະທັບນັ້ນ ເມື່ອຮື້ເປັ ປ່ອງແລ້ວ ເຂົາກໍຢ່ອ ບ່ອ ອ ທີ່ຄົ ເປ້ຍ ອ ຢູ່ນັ້ນລົງ.
5 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ກໍຊົງກ່າວແກ່ຄົ ເປ້ຍນັ້ນວ່າ, "ລູກເອີຍ, ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ."
6 ແຕ່ມີພວກ ັກທຳບາງຄົ ນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຄຶດໃ ໃຈວ່າ,
7 "ເປັນຫຍັງຄົ ນີ້ຈຶ່ງເວົ້າແ ວນັ້ນ ເປັນກາ ໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າແທ້ ໃຜຈະຍົກຄວາມຜິດບາບໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າທີ່ານັ້ນ."
8 ແລະໃ ທັ ໃດນັ້ນ ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບໃ ພຣະໄທວ່າເຂົາກຳລັງຄຶດໃ ໃຈຢ່າງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຫດສັ ໃດທ່າ ທັງຫລາຍຈຶ່ງຄຶດໃ ໃຈຢ່າງນີ້.
9 ທີ່ຈະບອກແກ່ຄົ ເປ້ຍນັ້ນວ່າ, 'ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະໄພແລ້ວ' ຫລືຈະບອກວ່າ 'ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເອົາບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າຍ່າງໄປ' ອັນໃດຈະງ່າຍກວ່າກັ .
10 ແຕ່ເພື່ອທ່າ ທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ບຸດມະ ຸດມີສິດອຳ າດໃ ໂລກໃຫ້ອະໄພຄວາມຜິດບາບໄດ້" ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຄົ ເປ້ຍນັ້ນວ່າ,
11 "ເຮົາສັ່ງເຈົ້າ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງເຈົ້າໄປບ້າ ເສຍ."
12 ຄົ ເປ້ຍກໍລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອ ອ ຂອງຕົ ອອກໄປຕໍ່ໜ້າຄົ ທັງປວງທັ ທີ ເຂົາທັງປວງກໍງຶດປະຫລາດໃຈຫລາຍຈຶ່ງສັ ລະເສີ ພຣະເຈົ້າແລະເວົ້າວ່າ, "ເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັ ຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ."

ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເລວີ

(ມທ 9:9-13; ລກ 5:27-32)

13 ຝ່າຍພຣະອົງໄດ້ສະເດັດອອກໄປຕາມແຄມທະເລສາບອີກ ປະຊາຊົ ທັງປວງກໍມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງສອ ເຂົາ.
14 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປນັ້ນ ກໍຊົງເຫັ ເລວີລູກອາລາຟາຍນັ່ງຢູ່ດ່າ ພາສີ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ທ່າ ວ່າ, "ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ" ເພິ່ນກໍລຸກຂຶ້ນຕາມພຣະອົງໄປ.
15 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບສະເຫວີຍອາຫາ ຢູ່ໃ ເຮືອ ຂອງເລວີ ມີຄົ ເກັບພາສີແລະຄົ ອກສີ ທຳຫລາຍຄົ ນັ່ງຮ່ວມໂຕະກັບພຣະເຢຊູແລະພວກສິດຂອງພຣະອົງເພາະມີຄົ ຕິດຕາມພຣະອົງໄປຫລາຍ.

16 ແລະມີພວກ ັກທຳຝ່າຍຟາລີຊາຍເມື່ອເຫັ ພຣະອົງຊົງສະເຫວີຍອາຫາ ກັບຄົ   ອກາສີ ທຳແລະຄົ ເກັບພາສີ ໄດ້ທັວງຖາມພວກສິດຂອງພຣະອົງວ່າ, "ເປັນຫຍັງໜໍ ເພິ່ນຈິ່ງຍອມຮັບປະທາ ຮ່ວມກັບຄົ   ອກາສີ ທຳແລະຄົ ເກັບພາສີ."

17 ຄັ ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນ ກໍຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຄົນທີ່ສະບາຍບໍ່ຕ້ອງກາ ໝໍຢາ ແຕ່ຄົ ເຈັບຕ້ອງກາ ໝໍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະເອີ້ນເອົາຄົ ສີ ທຳ ແຕ່ມາເອີ້ນເອົາຄົ   ອກາສີນທຳ."

ບັ ຫາກາ ຖືສີ ອົດອາຫາ

(ມທ 9:14-17; ລກ 5:33-39)

18 ມີພວກສິດຂອງໂຢຮັ ແລະພວກຟາລີຊາຍກຳລັງຖືສີ ອົດອາຫາ ແລ້ວມີບາງຄົ ມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຫດສັ ໃດພວກສິດຂອງໂຢຮັ ແລະສິດຂອງຟາລີຊາຍເຄີຍຖືສີ ອົດອາຫາ ແຕ່ພວກສິດຂອງທ່າ ບໍ່ຖື."

19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເມື່ອເຈົ້າບ່າວຍັງຢູ່ ່າເຂົາ ພວກເພື່ອ ຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນຈະຖືສີ ອົດອາຫາ ຢູ່ບໍ່ໄດ້ຕື້ ເຈົ້າບ່າວຢູ່ ່າເຂົາ າ ເທົ່າໃດ ເຂົາຈະຖືສີ ອົດອາຫາ   າ ເທົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້.

20 ແຕ່ຈະມີວັ ໜຶ່ງເຈົ້າບ່າວຕ້ອງຖືກຍົກຍ້າຍຈາກເຂົາໄປ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ ເຂົາຈຶ່ງຈະຖືສີ ອົດອາຫາ .

21 "ບໍ່ຫ່ອ ມີຜູ້ໃດເອົາຕ່ອ ຜ້າໃໝ່ມາຕາບເສື້ອເກົ່າ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນ ເມື່ອຕ່ອ ຜ້າໃໝ່ນັ້ນຫົດກໍຈະເຮັດໃຫ້ເສື້ອເກົ່ານັ້ນຂາດ ແລະບ່ອຂາດນັ້ນກໍຈະກວ້າງອອກອີກ.

22 ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເອົາເຫລົ້າແວງໃໝ່ມາໃສ່ໄວ້ໃ ຖົງໜັງເກົ່າ ຖ້າເຮັດຢ່າງນັ້ນເຫລົ້າແວງໃໝ່ກໍຈະເຮັດໃຫ້ຖົງໜັງນັ້ນຂາດໄປ ທັງເຫລົ້າແວງແລະຖົງໜັງກໍຈະເສຍໄປ ່າກັ   ແຕ່ເຫລົ້າແວງໃໝ່ຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃ ຖົງໜັງໃໝ່."

ບັ ຫາກາ ຖືກົດວັ ຊະບາໂຕ

(ມທ 12:1-8; ລກ 6:1-5)

23 ຢູ່ມາໃ ວັ ຊະບາໂຕວັ ໜຶ່ງ ພຣະອົງກຳລັງສະເດັດຜ່າ ທົ່ງ າໄປ ແລະເມື່ອພວກສິດຂອງພຣະອົງຍ່າງຕິດຕາມໄປ ກໍຕັ້ງຕ□ເດັດເອົາຮວງເຂົ້າໄປ ່າ .

24 ຝ່າຍພວກຟາລີຊາຍຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ເປັ ແ ວໃດພວກສິດຂອງທ່າ ຈຶ່ງເຮັດຜິດຕໍ່ກົດຂອງວັ ຊະບາໂຕ."

25 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ໄດ້ອ່າ ຈັກເທື່ອຫລື ຊຶ່ງດາວິດໄດ້ເຮັດເມື່ອອຶດຢາກຂາດອາຫາ   ທັງທ່າ ແລະພັກພວກຂອງຕົ .

26 ຄືຄາວເມື່ອອະບີອາທາເປັ ມະຫາປະໂລຫິດ ດາວິດໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ທີ່ສະຖິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮັບປະທາ ເຂົ້າຈີ່ທີ່ຕັ້ງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກທີ່ພຣະບັ ຍັດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຜກິນ ເວັ້ນແຕ່ພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນ ແລະຊ້ຳຍັງຍື່ນໃຫ້ພັກພວກຮັບປະທາ ເໝືອ ກັນ."

27 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ວັນຊະບາໂຕຊົງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອມະ ຸດ ບໍ່ແມ່ ຊົງສ້າງມະ ຸດໄວ້ສຳລັບວັ ຊະບາໂຕ.

28 ເພາະເຫດນັ້ນບຸດມະ ຸດຈຶ່ງເປັ ເຈົ້າຂອງວັ ຊະບາໂຕເໝືອ ກັ .

ບົດທີ 3

ຊາຍມືລີບເບື້ອງໜຶ່ງ

(ມທ 12:9-14; ລກ 6:6-11)

1 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບເຂົ້າໂຮງທຳມະເທດສະໜາອີກ ແລະທີ່ນັ້ນມີຄົ ໜຶ່ງມີເບື້ອງໜຶ່ງລີບ.

2 ເຂົາຊອມເບິ່ງວ່າພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ຄົ ນັ້ນດີໃ ວັ ຊະບາໂຕຫລືເພື່ອເຂົາຈະຟ້ອງພຣະອົງໄດ້.

3 ສ່ວ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົ ມືລີບວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມາຢື ຂ້າງໜ້າສາ."

4 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ໃນວັ ຊະບາໂຕຄວ ຈະເຮັດກາ ດີຫລືຄວ ຈະເຮັດກາ ຮ້າຍ ຈະເອົາຊີວິດໄວ້ຫລືຈະຕັດຊີວິດເສຍ" ແຕ່ເຂົາກໍມິດຢູ່.

5 ເມື່ອທອດພຣະເ ດເບິ່ງອ້ອມເຂົາດ້ວຍຄວາມເຄືອງພຣະໄທ ພຣະອົງກໍເປັ ທຸກພຣະໄທເພາະໃຈເຂົາແຂງກະດ້າງປານັ້ ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ຄົ ມືລີບນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງຢຽດມືອອກ" ຄົນນັ້ນກໍຢຽດມືອອກ ແລະມືຂອງຕົ ກໍດີເປັ ປົກກະຕິ.

6 ຝ່າຍພວກຟາລິຊາຍຈຶ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລະໃ ທັ ໃດນັ້ນເຂົາໄດ້ປຶກສາກັ ກັບພັກພວກຂອງເຮໂຣດເຖິງເລື່ອງພຣະອົງວ່າ ຈະເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງ
ຈະຂ້າພຣະອົງໄດ້.

ປະຊາຊົ ທັງຫລາຍແຄມຝັ່ງທະເລສາບ

7 ຝ່າຍພຣະເຢຊູສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປສູ່ທະເລສາບ ພ້ອມກັບພວກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະຄົ ເປັ ຈຳ ວ ຫລາຍຈາກແຂວງຄາລີ
ເລໄດ້ຕາມໄປ ທັງຈາກແຂວງຢູດາຍ,
8 ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ຈາກເມືອງອີດູມາຍ, ຈາກແມ່ ້າຢໍດາເ ຟາກຕາເວັ ອອກ, ແລະຈາກອ້ອມແອ້ມເມືອງຕີໂຣກັບຊີໂດ ພວກເຫລົ່ານີ້
ໄດ້ມາຫາພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ຍິ ເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳຢູ່ນັ້ນ.
9 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງພວກສິດໃຫ້ເອົາເຮືອ ້ອຍມາຄອຍຮັບພຣະອົງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ປວງຊົ ບຽດພຣະອົງ.
10 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດຫລາຍຄົ ໃຫ້ດີພະຍາດ ຈຶ ບັ ດາຜູ້ມີພະຍາດຕ່າງໆ ໄດ້ບຽດກັ ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເພື່ອຈະຈັບບາຍພຣະອົງ.
11 ແລະຜີຖ່ອຍຮ້າຍທີ່ສິງຢູ່ໃ ຄົ ຫລາຍຄົນນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ເຫັ ພຣະອົງກໍໄດ້ໝູບລົງຂາບພຣະອົງແລ້ວຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ທ່ານເປັ ພຣະບຸດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ."
12 ຝ່າຍພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງຫ້າມຢ່າງເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ມັ ປະກາດພຣະ າມຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກຕັ້ງສາວົກສິບສອງຄົ

(ມທ 10:1-4; ລກ 6:12-16)

13 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນພູເຂົາ ແລະພໍພຣະໄທຈະເອີ້ນຜູ້ໃດມາພຣະອົງກໍຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ມາຫາພຣະອົງ.
14 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງສິດສິບສອງຄົ ໄວ້ [ຈຶ່ງຊົງເອີ້ນເຂົາວ່າອັກຄະສາວົກ] ໃຫ້ຢູ່ກັບພຣະອົງເພື່ອຊົງໃຊ້ເຂົາໄປປະກາດ.
15 ແລະຊົງໃຫ້ມີອຳ າດຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້.
16 [ສິບສອງຄົ ນີ້ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້] ຄືຊີໂມນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທາ ຊື່ອີກວ່າເປໂຕ.
17 ແລະຢາໂກໂບລູກເຊເບດາຍ ກັບໂຢຮັ ້ອງຊາຍຂອງລາວ (ທັງສອງຄົ ນີ້ ພຣະອົງຊົງປະທາ ຊື່ອີກວ່າ ໂບອະເ ເຄແປວ່າຄົ ໃຈຮຸ
ແຮງ),
18 ອັ ເດອາ, ຟີລິບ, ບາຣະໂທໂລມາຍ, ມັດທາຍ, ໂທມາ, ຢາໂກໂບລູກອາລາຟາຍ, ທາດາຍ, ຊີໂມ ພັກຊາດ ິຍົມ,
19 ແລະຢູດາອິສະກາຣີອົດ ຜູ້ໄດ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູກັບເບເອ ເຊບູ

(ມທ 12:22-32; ລກ11:14-23; 12:10)

20 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄື ທີ່ຢູ່ແລະປະຊາຊົ ກໍມາອັ່ງອໍກັ ຈົ ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຮັບປະທາ ອາຫາ ບໍ່ໄດ້.
21 ເມື່ອຍາດມິດຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິ ເຫດກາ ນັ້ນ ເຂົາກໍອອກໄປເພື່ອຈະຈັບພຣະອົງໄວ້ ເພາະເຂົາຄິດວ່າເພິ່ນເສຍຈິດແລ້ວ.
22 ພວກ ັກທຳຊື່ງລົງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຜູ້ນີ້ມີຜີເບເອ ເຊບູ ສິງຢູ່" ແລະ "ທີ່ເພິ່ນຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ກໍເພາະໃຊ້ອຳ າດ
າຍຜີນັ້ນ."
23 ຝ່າຍພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາກ່າວແກ່ເຂົາເປັ ຄຳອຸປະມາວ່າ, "ຊາຕາ ຈະຂັບໄລ່ຕົວມັ ເອງໃຫ້ອອກໄດ້ຢ່າງໃດ.
24 ຖ້າອາ າຈັກໃດເກີດແຕກແຍກຈາກກັ ແລ້ວ ອາ າຈັກນັ້ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້.
25 ຖ້າຄົວເຮືອ ໃດເກີດແຕກແຍກຈາກກັ ຄົວເຮືອ ນັ້ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້.
26 ແລະຖ້າຊາຕາ ຈະຕໍ່ສູ້ກັບຕົວມັ ເອງແລະແຕກແຍກກັ ມັ ກໍຕັ້ງຢູ່ບໍ່ໄດ້ ມີແຕ່ຈະສູ ຫາຍໄປ.
27 ບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຂອງຄົ ແຂງແຮງ ແລະປຸ້ ເອົາຊັບໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຈະມັດຄົ ແຂງແຮງນັ້ນໄວ້ເສຍກ່ອ ແລ້ວຈຶ່ງຈະປຸ້ ເຮືອ
ນັ້ນໄດ້.
28 "ເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄວາມຜິດບາບທຸກຢ່າງກັບຄຳໝິ່ນປະໝາດທີ່ເຂົາກ່າວນັ້ນ ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ອະໄພແກ່ມະ ຸ
ດໄດ້.

29 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະກ່າວຄຳໝິ່ນປະມາດຕໍ່ພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດ ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ອະໄພແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນຈະມີໂທດຕະຫລອດໄປ
ເປັ ນິດ.”
30 ທີ່ຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍເພາະເຂົາກ່າວວ່າ, “ເພິ່ນມີຜີຮ້າຍສິງຢູ່.”

ມາ ດາແລະພວກ ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 12:46-50; ລກ 8:19-21)

31 ເວລານັ້ນມາ ດາແລະພວກ ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງມາຢື ຢູ່ຂ້າງ ອກ ແລ້ວໃຊ້ຄົ ເຂົ້າໄປທູ ເຊີ ພຣະອົງ.
32 ແລະປະຊາຊົ ກໍນັ່ງອ້ອມພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ມາ ດາແລະພວກ ້ອງຊາຍຂອງທ່າ ມາຫາທ່າ   ຄອຍຢູ່
ຂ້າງນອກ.”
33 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ໃຜເປັ ມາ ດາແລະເປັ   ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ.”
34 ພຣະອົງທອດພຣະເ ດຄົ ທັງປວງທີ່ນັ່ງຢູ່ອ້ອມ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ນີ້ຄືມາ ດາແລະ ້ອງຊາຍຂອງເຮົາ.
35 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດຈະເຮັດຕາມ ້າພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັ   ້ອງຊາຍ, ້ອງສາວ, ແລະເປັ ມາ ດາຂອງເຮົາ.”

ບົດທີ 4

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່າ ພືດ

(ມທ 13:1-9; ລກ 8:4-8)

1 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕ□ສັ່ງສອ ຢູ່ແຄມທະເລອີກ ປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍໄດ້ພາກັ ມາຫາພຣະອົງ ຈົ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າປະທັບ
ໃ ເຮືອທີ່ທະເລ ແລະປະຊາຊົ ຢູ່ບົກແຄມຝັ່ງ.
2 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສອ ເຂົາຫລາຍປະກາ ເປັ ຄຳອຸປະມາ ແລະໃ ກາ ສອ ນັ້ນພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
3 “ຈົ່ງຟັງເທີ   ມີຄົ ໜຶ່ງອອກໄປຫວ່າ ພືດ.
4 ແລະເມື່ອກຳລັງຫວ່າ ຢູ່ນັ້ນ ລາງເມັດກໍຕົກຕາມທາງແລ້ວ ົກກໍມາກິ ເສຍ.
5 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ບ່ອ ຫີ ຫລາຍດິ ໜ້ອຍຈຶ່ງງອກຂຶ້ນໂລດເພາະດິ ບໍ່ເລິກ.
6 ເມື່ອຕາເວັ ອອກມາກໍແຫ້ມ ຈຶ່ງຫ່ຽວແຫ້ງໄປເພາະບໍ່ມີຮາກ.
7 ລາງເມັດກໍຕົກກາງພຸ່ມໜາມ ໜາມກໍປົ່ງຂຶ້ນຫຸ້ມຮັດເສຍ ຈຶ່ງບໍ່ເກີດຜົ .
8 ລາງເມັດກໍຕົກໃສ່ດິ ດີ ແລ້ວງອກງາມຈະເລີ ຂຶ້ນ ເກີດຜົ ໄດ້ສາມສິບຕໍ່, ຫົກສິບຕໍ່, ແລະຮ້ອຍຕໍ່.”
9 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຜູ້ໃດມີຫູຢາກຟັງ ຈົ່ງຟັງເອົາ.”

ຈຸດປະສົງຂອງຄຳອຸປະມາ

(ມທ 13:10-17; ລກ 8:9-10)

10 ເມື່ອຫວ້າງຄົ ແລ້ວ ພວກທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງພ້ອມດ້ວຍສາວົກສິບສອງຄົ   ໄດ້ທູ ຖາມພຣະອົງເຖິງເລື່ອງຄຳອຸປະມາ.
11 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຂໍ້ຄວາມລັບເລິກເລື່ອງລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່າ ທັງຫລາຍຮູ້ໄດ້ແຕ່ຝ່າຍຄົ   ອກ
ນັ້ນ ບັນດາຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ຈະແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ດ້ວຍຄຳອຸປະມາທັງໝົດ.
12 ເພື່ອ,

‘ເຂົາເບິ່ງແລ້ວເບິ່ງອີກ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ເຫັ
ແລະຟັງແລ້ວຟັງອີກ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ
ຢ້າ ວ່າເຂົາຈະຫັ ກັບມາຫາພຣະເຈົ້າ
ແລະຈະຮັບກາ ຊົງອະໄພ’

ພຣະເຢຊູຊົງອະທິບາຍຄຳອຸປະມາເລື່ອງຄົ ຫວ່າ ພືດ

(ມທ 13:18-23; ລກ 8:11-15)

13 พระอົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຄຳອຸປະມານັ້ນພວກທ່າ ຍັງບໍ່ເຂໃຈຫລື ແລ້ວພວກທ່າ ຈະເຂໃຈຄຳອຸປະມາທັງປວງນັ້ນໄດ້ຢ່າງ
ໃດ.
14 ຜູ້ຫວ່າ ນັ້ນກໍຫວ່າ ພຣະທຳ ເມັດທີ່ຕົກຕາມທາງນັ້ນໄດ້ແກ່ພຣະທຳທີ່ຫວ່າ ແລ້ວ.
15 ແລະເມື່ອບຸກຄົ ໃດຟັງແລ້ວ ໃ ທັ ໃດນັ້ນຊາຕາ ກໍມາຊິງເອົາພຣະທຳທີ່ຫວ່າ ໃ ໃຈເຂົານັ້ນໄປເສຍ.
16 ແລະເມັດທີ່ຕົກບ່ອ ມີຫີ ຫລາຍນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທຳກໍຮັບເອົາທັ ທີດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ,
17 ແຕ່ບໍ່ມີຮາກໃ ຕົວເອງ ຈຶ່ງທົ ຢູ່ຊົ່ວຄາວ ແລະເມື່ອເກີດຄວາມຍາກລຳບາກຫລືກາ ຂົ່ມເຫງເພາະພຣະທຳນັ້ນ ຕົນກໍທໍ້ຖອຍໃຈທັ ທີ.
18 ແລະເມັດທີ່ຕົກກາງພຸ່ມໜາມໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທຳ.
19 ແລ້ວຄວາມກັງວົ ຕາມທຳມະດາໂລກ ແລະຄວາມຫລອກລວງແຫ່ງຊັບສົມບັດກັບຄວາມໂລບໃ ສິ່ງອື່ນໆ ໄດ້ເຂົ້າມາຫຸ້ມຮັດພຣະທຳນັ້ນ
ເສຍ ຈຶ່ງບໍ່ເກີດຜົ .
20 ສ່ວ ເມັດທີ່ຕົກໃ ດິ ດີນັ້ນ ໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະທຳແລະຮັບໄວ້ ຈຶ່ງເກີດຜົ ໄດ້ສາມສິບຕໍ່, ຫົກສິບຕໍ່, ແລະຮ້ອຍຕໍ່."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງໂຄມໄຟ

(ລກ 8:16-18)

21 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຂົາບໍ່ຫ່ອ ເອົາໂຄມໄຟມາເພື່ອຕັ້ງໄວ້ລຸ່ມບຸງ ຫລືລຸ່ມຕຽງ ອ ຕົ້ ບໍ່ແມ່ ເພື່ອຕັ້ງໄວ້ເທິງເຄື່ອງຮອງ
ຕີ ໂຄມຫລື.
22 ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຈະຕ້ອງປະກົດແຈ້ງ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ປິດບັງໄວ້ຈະຕ້ອງເປີດເຜີຍອອກ.
23 ຖ້າໃຜມີຫູຢາກ ໃຫ້ຟັງເອົາສາ."
24 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃ ສິ່ງທີ່ຕົ ໄດ້ຟັງ ທ່າ ຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັ ໃດ ຈະຊົງຕວງໃຫ້ທ່າ ດ້ວຍ
ເຄື່ອງຜອງອັ ນັ້ນ ທັງຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ອີກ.
25 ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດມີຢູ່ແລ້ວຈະຊົງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອີກ ແຕ່ຜູ້ໃດບໍ່ມີ ເຖິງແມ່ ສິ່ງທີ່ຕົ ມີຢູ່ນັ້ນຈະຊົງຍຶກເອົາໄປຈາກຜູ້ນັ້ນເສຍ."
26 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າປຽບເໝືອ ຄົ ໜຶ່ງທີ່ຫວ່າ ກ້າລົງໃ ດິ .
27 ແລ້ວກາງຄື ກໍ ອ ຫລັບ ກາງເວັ ກໍຕື່ນຂຶ້ນ ຝ່າຍກ້ານັ້ນມັ ງອກຈະເລີ ຂຶ້ນຢ່າງໃດລາວກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ.
28 ເພາະຂີ້ດິ ເອງເຮັດໃຫ້ເກີດຜົ ຄືເປັ ລຳຕ□ກ່ອ ພາຍຫລັງກໍອອກຮວງ ແລ້ວກໍມີເມັດເຕັມຮວງ.
29 ຄັ ສຸກແລ້ວລາວກໍໃຊ້ຄຶ ໄປກ່ຽວທັ ທີ ເພາະວ່າເຖິງລະດູກ່ຽວແລ້ວ."

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງແກ່ ຜັກກາດ

(ມທ 13:31-32; ລກ 13:18-19)

30 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, "ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະປຽບເໝືອ ສິ່ງໃດ ຫລືຈະສະແດງດ້ວຍຄຳອຸປະມາຢ່າງໃດ.
31 ກໍປຽບເໝືອ ແກ່ ຜັກກາດເມັດໜຶ່ງ ເມື່ອຫວ່າ ເມັດລົງໃ ດິ ກໍ ້ອຍກວ່າເມັດທັງປວງທົ່ວໂລກ.
32 ແຕ່ເມື່ອຫວ່າ ແລ້ວກໍງອກຈະເລີ ໃຫຍ່ຂຶ້ນກວ່າຜັກທັງປວງ ແລະແຕກກິ່ງກ້າ ໃຫຍ່ຈົ ົກປ່າມາເຮັດຄອ ຢູ່ໃ ຮົ່ມນັ້ນໄດ້."
33 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວພຣະທຳເປັ ຄຳອຸປະມາຢ່າງນັ້ນຫລາຍປະກາ ໃຫ້ເຂົາຟັງຕາມທີ່ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.
34 ແລະ ອກຈາກຄຳອຸປະມາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວກັບເຂົາ ແຕ່ເມື່ອຫວ້າງຄົ ແລ້ວ ຈຶ່ງຊົງອະທິບາຍສິ່ງສາລະພັດນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກສິດຟັງ
ແຕ່ຈຳເພາະ.

ພຣະເຢຊູຊົງຫ້າມລົມພະຍຸ

(ມທ 8:23-27; ລກ 8:22-25)

35 ໃ ເວລາແລງມື້ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາຈົ່ງພາກັ ຂ້າມໄປຟາກນັ້ນເທາະ."
36 ເມື່ອລາປະຊາຊົ ແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງເຊີ ພຣະອົງສະເດັດໄປໃ ເຮືອທີ່ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ນັ້ນ ແລະມີເຮືອອື່ນໆ ຫລາຍລຳໄປພ້ອມ.
37 ແລ້ວລົມພະຍຸໃຫຍ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ແລະຟອງ ້າໄດ້ຊັດເຂົ້າຈົ ເຮືອຈວ ຈະເຕັມ.

38 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງບັ ທົມໝຸ ໝອ ຫລັບຢູ່ທ້າຍເຮືອ ພວກສິດຈຶ່ງມາປຸກພຣະອົງທູ ວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ທ່າ ບໍ່ເປັ ຫ່ວງດອກຫລື ພວກ
ຂ້າ ້ອຍກຳລັງຈະຈົບຫາຍຢູ່ແລ້ວ.”
39 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕື່ນຂຶ້ນຫ້າມລົມ ແລະຊົງກ່າວແກ່ທະເລວ່າ, “ມິດສະຫງົບແມ” ແລ້ວລົມກໍເຊົາ ຟອງ ້ າກໍສະຫງົບງຽບທົ່ວໄປ.
40 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກທ່າ ຈຶ່ງຢ້າ ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຫລື.”
41 ຝ່າຍເຂົາກໍຕົກໃຈຫລາຍແລະເວົ້າກັ ວ່າ, “ທ່າ ຜູ້ນີ້ແມ່ ໃຜໜໍ ຈຶ ວ່າລົມແລະທະເລກໍຍອມຟັງເພິ່ນ.”

ບົດທີ 5

ຄົ ທີ່ຜີຮ້າຍສິງ ຢູ່ເຂດແດ ຊາວເຄຣະຊາຄື ດີປົກກະຕິ

(ມທ 8:28-34; ລກ 8:26-39)

1 ຝ່າຍພຣະອົງກັບພວກສິດໄດ້ຂ້າມທະເລໄປເຖິງເຂດແດ ຊາວເຄຣະຊາ.
2 ພໍພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອ ກໍມີຄົ ໜຶ່ງທີ່ມີຜີຖ່ອຍຮ້າຍສິງຢູ່ໄດ້ອອກຈາກປ່າຊ້າມາພົບພຣະອົງ.
3 ຄົ ນັ້ນເຄີຍອາໃສຢູ່ຕາມປ່າຊ້າ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດມັດມັ ໄວ້ໄດ້ ແມ່ ຈະເອົາໂສ້ລ່າມມັ ໄວ້ກໍບໍ່ຢູ່.
4 ເພາະວ່າໄດ້ໃສ່ຊືກໃສ່ໂສ້ລ່າມມັ ໄວ້ຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ແຕ່ໂສ້ນັ້ນມັ ກໍເຮັດຂາດ ແລະຊືກມັ ກໍເຮັດຫັກໝຸ່ ໄປ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີແຮງພໍທີ່ຈະບັງ
ຄັບມັ ໄວ້.
5 ມັ ກໍຮ້ອງຢູ່ເລື້ອຍຕາມປ່າຊ້າແລະທີ່ພູເຂົາທັງກາງເວັ ແລະກາງຄື ແລະເອົາໝາກຫີ ປາດຕົວເອງ.
6 ຄັ ມັ ເຫັ ພຣະເຢຊູແຕ່ໄກກໍແລ່ ເຂົ້າມາຂາບໄຫວ້ພຣະອົງ.
7 ແລ້ວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນທູນວ່າ, “ເຢຊູບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສູງສຸດເອີຍ, ທ່າ ມາຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເຮົາດ້ວຍເຫດໃດ ຂໍໃຫ້ທ່າ ສາບາ ໃ ພຣະ
ນາມຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຈະບໍ່ທໍລະມາ ເຮົາ.”
8 ມັ ເວົ້າດັ່ງນັ້ນກໍເພາະພຣະອົງຊົງບອກມັ ວ່າ, “ອ້າຍຜີຖ່ອຍຮ້າຍອອກມາຈາກຄົ ນີ້ແມ.”
9 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ, “ມຶງຊື່ຫຍັງ” ມັນຕອບວ່າ, “ຊື່ກອງທັບເພາະພວກເຮົາມີຫລາຍຕົວ ໍາກັນ.”
10 ມັ ຈຶ່ງໜ່ວງໜ່ຽວອ້ອ ວອ ພຣະອົງບໍ່ໃຫ້ຂັບໄລ່ມັ ອອກຈາກເຂດແດ ເມືອງນັ້ນ.
11 ມີໝູຝູງໃຫຍ່ກຳລັງຫາກິ ຢູ່ຕາມຈ້າຍພູນັ້ນ.
12 ຜີເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ທູ ຂໍພຣະອົງວ່າ, “ຂໍໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າສິງຢູ່ໃ ໝູຝູງນີ້ທ້ອນ” ພຣະອົງກໍຊົງອະ ຸຍາດໃຫ້.
13 ແລ້ວຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງອອກໄປເຂົ້າສິງຢູ່ໃ ຝູງໝູ ໝູທັງຝູງປະມາ ສອງພັ ໂຕ ກໍຟ້າວແລ່ ລົງຈາກຕາລິ່ງຊັ ໂຕ ໃສ່ທະເລຈົມ
້ າຕາຍທັ ທີ.
14 ຝ່າຍຄົ ລ້ຽງໝູນັ້ນຕ່າງຄົ ຕ່າງໜີໄປ ເລົ່າເລື່ອງທັງໃ ເມືອງແລະ ອກເມືອງແລ້ວຄົ ທັງປວງກໍອອກມາເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ນັ້ນ.
15 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູກໍເຫັ ຄົ ທີ່ຜີທັງກອງທັບສິງຢູ່ນັ້ນ ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຜ້າມີສະຕິອາລົມດີ ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈຢ້າ .
16 ແລະພວກຄົ ທີ່ໄດ້ເຫັ ກໍເລົ່າເຫດກາ ຊຶ່ງບັງເກີດແກ່ຄົ ທີ່ມີຜີສິງຢູ່ນັ້ນ ກັບເຫດກາ ຊຶ່ງບັງເກີດແກ່ຝູງໝູໃຫ້ເຂົາຟັງ.
17 ຄົ ທັງຫລາຍກໍຕັ້ງຕ□ອ້ອ ວອ ທູ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງອອກໄປເສຍຈາກເຂດແດ ຂອງເຂົາ.
18 ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດລົງເຮືອ ຄົ ທີ່ຜີສິງຢູ່ແຕ່ກ່ອ ນັ້ນໄດ້ອ້ອ ວອ ຂໍຢູ່ກັບພຣະອົງ.
19 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະ ຸຍາດ ແຕ່ຊົງກ່າວແກ່ລາວວ່າ, “ໃຫ້ເຈົ້າເມືອບ້າ ຫາຍາດພີ່ນ້ອງ ແລ້ວບອກເຂົາເຖິງເລື່ອງເຫດກາ ອັ ໃຫຍ່ຊຶ່ງພ
ຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ເຈົ້າແລະຊົງພຣະເມດຕາແກ່ເຈົ້າແລ້ວ.”
20 ຝ່າຍຄົ ນັ້ນກໍທູ ລາແລ້ວຕັ້ງຕ□ປະກາດໃ ແຂວງເດກາໂປລີ ເຖິງເຫດກາ ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ຕົ ແລະຄົ ທັງປວງກໍງຶດປ
ະຫລາດໃຈຫລາຍ.

ລູກສາວຂອງເຢອີໂຣແລະຍິງທີ່ຢື້ຈັບເຄື່ອງທົງຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 9:18-26; ລກ 8:40-56)

21 ຄັ ພຣະເຢຊູສະເດັດລົງເຮືອຂ້າມຟາກກັບໄປແລ້ວ ມີຄົ ຫລວງຫລາຍມາຫາພຣະອົງ ຝ່າຍພຣະອົງຍັງຊົງປະທັບຢູ່ແຄມທະເລ.
22 ມີ າຍໂຮງທຳມະເທດສະໜາຜູ້ໜຶ່ງຊື່ຢາອີໂຣຍ່າງມາ ແລະເມື່ອເພິ່ນເຫັ ພຣະເຢຊູກໍຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ.

23 ແລ້ວທູ ອ້ອ ວອ ໜ່ວງໜ່ຽວພຣະອົງວ່າ, "ລູກສາວ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈັບຈອ ຈະຕາຍແລ້ວ ຂໍເຊີ ທ່າ ໄປຢຽດມືລົງໃສ່ມັນ ເພື່ອ
ມັ ຈະໄດ້ພ□ຕາຍມີຊີວິດຢູ່."
24 ຝ່າຍພຣະອົງກໍສະເດັດໄປກັບຄົ ນັ້ນ ມີຄົ ຫລວງຫລາຍຕາມໄປແລະບຽດພຣະອົງ.
25 ມີຜູ້ຍິງຄົ ໜຶ່ງເປັ ພະຍາດເລືອດຕົກໄດ້ສິບສອງປີມາແລ້ວ.
26 າງໄດ້ທົ ທຸກລຳບາກຫລາຍເຕັມທີ ເຖິງມີໝໍຫລາຍຄົ ໄດ້ປິ່ນປົວແລະໄດ້ເສຍຊັບທັງໝົດ ພະຍາດນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ທຸເລົາລົງແຕ່ແຮ່ງກຳເລີບ
ຂຶ້ນ.
27 ເມື່ອຍິງນັ້ນໄດ້ຍິ ເຖິງເລື່ອງພຣະເຢຊູ າງກໍຍ່າງເຂົ້າປົ ກັບປະຊາຊົ ທີ່ເບື້ອງຫລັງພຣະອົງ ແລ້ວບາຍເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງ.
28 ເພາະ າງເວົ້າວ່າ, "ຖ້າເຮົາໄດ້ບາຍເສື້ອຂອງເພິ່ນແຕ່ເທົ່ານັ້ນເຮົາກໍຈະດີພະຍາດ."
29 ໃ ທັ ໃດນັ້ນເລືອດທີ່ຕົກນັ້ນກໍຢຸດແຫ້ງໄປ ແລະຍິງຄົ ນັ້ນກໍຮູ້ສຶກຕົວວ່າໄດ້ດີພະຍາດແລ້ວ.
30 ບັດດຽວນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງຮູ້ສຶກວ່າລິດໄດ້ອອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ ຈຶ່ງທອດພຣະເ ດທາງປະຊາຊົ ຖາມວ່າ, "ແມ່ນໃຜໄດ້ບາຍເສື້ອຂອງ
ເຮົາ."
31 ຝ່າຍພວກສິດກໍທູ ວ່າ, "ທ່ານເຫັ ແລ້ວ ປະຊາຊົ ກຳລັງບຽດທ່າ ຢູ່ ແລະຍັງຈະຖາມອີກຫລືວ່າ 'ໃຜໄດ້ບາຍເຮົາ'."
32 ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ທອດພຣະເ ດເບິ່ງອ້ອມ ປະສົງຈະເຫັ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດກາ ນັ້ນ.
33 ຝ່າຍຜູ້ຍິງນັ້ນກໍຢ້າ ຈົ ຕົວສັ່ນ ເພາະຮູ້ເລື່ອງທີ່ເກີດແກ່ຕົນ ຈຶ່ງມາຂາບລົງທູ ຕໍ່ພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງທັງສິ້ນ.
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ, "ລູກຍິງເອີຍ, ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າດີແລ້ວ ຈົ່ງໄປເປັນສຸກແລະດີພະຍາດເທີນ."
35 ໃ ຂະ ະທີ່ພຣະເຢຊູຍັງຊົງກ່າວຢູ່ນັ້ນ ມີບາງຄົ ມາຈາກເຮືອ າຍໂຮງທຳບອກວ່າ, "ລູກສາວຂອງທ່າ ຕາຍເສຍແລ້ວ ຍັງຈະລົບ
ກວ ອາຈາ ອີກເຮັດຫຍັງ."
36 ຝ່າຍພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງຄວາມເຂົາເວົ້ານັ້ນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ າຍໂຮງທຳວ່າ, "ຢ່າວິຕົກເທາະ ຈົ່ງເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ."
37 ພຣະອົງບໍ່ຊົງອະ ຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດໄປນຳ ເວັ້ນແຕ່ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັ ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ.
38 ຄັ ພຣະອົງສະເດັດພ້ອມກັບຄົ ເຫລົ່ານັ້ນໄປເຖິງເຮືອ າຍໂຮງທຳແລ້ວ ກໍຊົງເຫັ ກາ ຫວຸ້ ວາຍທັງຄົ ຮ້ອງໄຫ້ແຜດສຽງຮ່ຳໄຮ
ຫລາຍຢູ່.
39 ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໄປເຖິງແລ້ວ ກໍຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າພາກັ ຫວຸ້ ວາຍຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ ເດັກ້ອຍນັ້ນບໍ່ຕາຍດອກ
ແຕ່ຫລັບຢູ່ເທົ່ານັ້ນ."
40 ເຂົາກໍພາກັ ຫົວຂວັ ພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງໄລ່ຄົ ທັງປວງອອກແລ້ວ ຈຶ່ງພາພໍ່ແມ່ກັບສິດທັງສາມທີ່ຕາມພຣະອົງມານັ້ນ ເຂົ້າໄປ
ໃ ບ່ອ ເດັກ້ອຍ ອ ຢູ່.
41 ພຣະອົງຊົງຈັບມືເດັກ້ອຍນັ້ນ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ຕາລິທາກຸມ" ແປວ່າ "ຍິງ້ອຍເອີຍ, ເຮົາບອກເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແມ."
42 ໃ ທັ ໃດນັ້ນເດັກ້ອຍນັ້ນກໍລຸກຂຶ້ນຍ່າງໄປມາ ເພາະວ່າອາຍຸລາວໄດ້ສິບສອງປີແລ້ວ ໃ ບັດດຽວນັ້ນຄົ ທັງປວງກໍງຶດປະຫລາດໃຈ
ຫລາຍ.
43 ພຣະອົງກໍຊົງສັ່ງຫ້າມເຂົາຢ່າງເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດບອກຮູ້ເຫດກາ ນີ້ ແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ເອົາອາຫາ ມາໃຫ້ເດັກ້ອຍນັ້ນກິ .

ບົດທີ 6

ຊາວ າຊາເຮັດບໍ່ຮັບພຣະເຢຊູ

(ມທ 13:53-58; ລກ 4:16-30)

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງ ແລະພວກສິດກໍຕາມພຣະອົງໄປ.
2 ເມື່ອເຖິງວັ ຊະບາໂຕແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ໃ ໂຮງທຳ ແລະຫລາຍ ໆ ຄົ ທີ່ໄດ້ຍິ ພຣະອົງກໍງຶດປະຫລາດໃຈຈຶ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ຄົນນີ້
ໄດ້ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາແຕ່ໃສ ສະຕິປັ ຍາທີ່ໄດ້ປະທາ ແກ່ຄົ ນີ້ແມ່ ປັ ຍາຢ່າງໃດ ເພາະວ່າກາ ອິດທິລິດຢ່າງນີ້ກໍຍັງສຳເລັດໄດ້ດ້ວຍມືຂອງ
ລາວເອງ.
3 ຄົ ນີ້ເປັ ຊ່າງໄມ້ລູກ າງມາຣີອາບໍ່ແມ່ ຫລື ຢາໂກໂບ, ໂຢເຊ, ຢູດາ ແລະຊີໂມ ເປັ ້ອງຊາຍຂອງລາວບໍ່ແມ່ ຫລື ພວກ້ອງສາວ
ຂອງລາວກໍຢູ່ທີ່ນີ້ກັບພວກເຮົາ ບໍ່ແມ່ ຫລື" ເຂົາຈຶ່ງມີໃຈໝ່າຍແໜງພຣະອົງ.

4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຜູ້ປະກາດພຣະທຳຈະບໍ່ຂາດຄວາມ ັບຖື ເວັ້ນແຕ່ໃ ເມືອງເດີມຂອງຕົ , ຖ້າມກາງຍາດພີ່ ້ອງ, ແລະ ໃ ຄົວເຮືອ ຂອງຕົນ."
5 ພຣະອົງຈະທຳກາ ອິດທິລິດທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຊົງວາງພຣະຫັດເທິງຄົ ເຈັບປ່ວຍບາງຄົ ໃຫ້ດີພະຍາດ.
6 ພຣະອົງກໍປະຫລາດພຣະໄທເພາະເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວ.
ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປສັ່ງສອ ທົ່ວທຸກບ້າ ຮອບເຂດນັ້ນ.

ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ສິບສອງຄົ ອອກໄປ

(ມທ 10:5-15; ລກ 9:1-6)

7 ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນສິບສອງຄົນນັ້ນມາ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕ□ໃຊ້ເຂົາໃຫ້ອອກໄປເປັ ຄູ່ ໆ ແລະຊົງປະທາ ໃຫ້ເຂົາມີອຳ າດເໜືອຜີຖ່ອຍຮ້າຍ.
8 ແລ້ວຊົງສັ່ງເຂົາບໍ່ໃຫ້ເອົາສິ່ງໃດໄປໃຊ້ຕາມທາງ ເວັ້ນແຕ່ໄມ້ເທ້າສິ່ງດຽວ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາອາຫາ ຫລືຖົງ ຫລືເອົາເງິ ໃສ່ກະເປົາສາຍຮັດແອວໄປ,
9 ໃຫ້ໃສ່ເກີບ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ໃສ່ເສື້ອສອງໂຕ.
10 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຖ້າໄປບ່ອ ໃດ ເມື່ອເຂົາເອົາໃສ່ໃ ເຮືອ ຫລັງໃດ ກໍໃຫ້ອາໃສຢູ່ໃ ເຮືອ ຫລັງນັ້ນກວ່າຈະຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປ.
11 ແລະຖ້າບ່ອ ໃດບໍ່ຕ້ອ ຮັບຫລືບໍ່ຟັງທ່າ ທັງຫລາຍ ຈົ່ງອອກຈາກບ່ອ ນັ້ນໄປ ແລະຈົ່ງສັ່ນຂີ້ຝຸ່ນທີ່ຕິດຝາຕີ ຂອງພວກທ່າ ອອກເສຍເພື່ອເປັ ພະຍາ ຕໍ່ເຂົາ."
12 ຝ່າຍພວກສິດກໍພາກັ ອອກໄປປະກາດໃຫ້ຄົ ທັງຫລາຍຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່.
13 ເຂົາໄດ້ຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກເສຍຫລາຍໂຕ ແລະເອົາ ້ຳມັ ທາຄົ ເຈັບປ່ວຍຫລາຍຄົ ໃຫ້ດີພະຍາດ.

ຄວາມມໍລະ ະພາບຂອງໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ

(ມທ 14:1-12; ລກ 9:7-9)

14 ຝ່າຍກະສັດເຮໂຣດຊົງຊາບເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະວ່າພຣະ າມຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່າລືໄປ ມີບາງຄົ ເວົ້າກັ ວ່າ, "ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍແລ້ວ ດ້ວຍເຫດນີ້ລິດອຳ າດນີ້ຈຶ່ງສະແດງອອກມາໃ ເພິ່ນ."
15 ແຕ່ຄົ ອື່ນວ່າ, "ເປັ ເອລີຢາ" ແລະຄົ ອື່ນ ໆ ວ່າ, "ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທຳ ເໝືອ ຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທຳແຕ່ກ່ອນ."
16 ຝ່າຍກະສັດເຮໂຣດ ເມື່ອຊາບແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ, "ແມ່ນໂຢຮັ ຜູ້ເຮົາໄດ້ຕັດຫົວ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ຄື ມາແລ້ວ."
17 ເພາະແມ່ ເຮໂຣດນີ້ເອງໄດ້ຊົງໃຊ້ຄົ ໄປຈັບໂຢຮັ ຜູກມັດຂັງຄຸກໄວ້ ເພາະເຫັ ແກ່ າງເຮໂຣເດຍ ພັ ລະຍາຂອງຟີລິບ ້ອງຊາຍຕົ ດ້ວຍວ່າເຮໂຣດໄດ້ຮັບເອົາ າງນັ້ນມາເປັ ພັ ລະຍາຂອງຕົ .
18 ເພາະໂຢຮັ ເຄີຍທູ ເຮໂຣດວ່າ, "ທີ່ທ່າ ຈະເອົາພັ ລະຍາຂອງ ້ອງມາເປັ ພັ ລະຍາຂອງຕົ ນັ້ນກໍຜິດຕໍ່ກົດ."
19 ແລະ າງເຮໂຣເດຍກໍຜູກພະຍາບາດໂຢຮັ ມີໃຈຢາກຂ້າທ່າ ເສຍ ແຕ່ຂ້າບໍ່ໄດ້.
20 ເພາະເຮໂຣດຊົງຢຳເກງໂຢຮັ ດ້ວຍຊາບວ່າໂຢຮັ ເປັ ຄົ ບໍລິສຸດສັດຊື່ ເຮໂຣດຈຶ່ງຊົງປ້ອງກັ ໂຢຮັ ໄວ້ ເມື່ອເຮໂຣດໄດ້ຍິ ຄຳສັ່ງສອ ຂອງທ່າ ກໍຊົງລັງເລພຣະໄທຢ່າງໜັກ ແຕ່ກໍຍັງຍອມຟັງດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ.
21 ຄັ ຢູ່ມາວັ ໜຶ່ງເປັ ໂອກາດດີ ຄືເປັ ວັ ສະຫລອງວັ ກຳເ ີດຂອງເຮໂຣດ ເຮໂຣດໄດ້ຊົງຈັດກາ ກິ ລ້ຽງພວກເສ າບໍດີກັບ າຍທະຫານຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະບັ ດາຄົ ສຳຄັ ໃ ແຂວງຄາລີເລ.
22 ເມື່ອບຸດຍິງຂອງ າງເຮໂຣເດຍຜູ້ນັ້ນເຂົ້າມາຟ້ອ ລຳກໍເຮັດໃຫ້ກະສັດເຮໂຣດຊອບພຣະໄທ ແລະແຂກທີ່ມາຮ່ວມຊອບໃຈເໝືອ ກັ ກະສັດຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ຍິງສາວນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຈະຂໍສິ່ງໃດກໍຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ."
23 ແລະກະສັດຈຶ່ງຊົງສາບາ ປະຕິຍາ ຕົວວ່າ, "ເຈົ້າຈະຂໍສິ່ງໃດ ເຮົາຈະໃຫ້ສິ່ງນັ້ນ ຈົນເຖິງເຄິ່ງລາຊະສົມບັດຂອງເຮົາ."
24 ຍິງສາວນັ້ນຈຶ່ງອອກໄປຖາມມາ ດາວ່າ, "ລູກຈະຂໍສິ່ງໃດຈຶ່ງຈະດີ" ມານດາຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຂໍຫົວໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕສາ."
25 ໃ ທັ ໃດນັ້ນຍິງສາວກໍຮີບເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດທູ ວ່າ, "ທານໂທດທາ ຊີວິດ ຂໍປະທາ ຫົວໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕໃສ່ຖາດມາໃຫ້ຂ້າ ້ອຍດຽວນີ້ເທີນ."
26 ພຣະອົງຊົງທຸກພຣະໄທຢ່າງໜັກ ແຕ່ເພາະເຫດໄດ້ຊົງສາບາ ຕົວໄວ້ ແລະເພາະເຫັ ແກ່ໜ້າແຂກທີ່ມາຮ່ວມກໍບໍ່ຢາກຂັດຂື   ງ.

27 ໃ ຂະ ະນັ້ ກະສັດຈຶ່ງຊົງຮັບສັ່ງທະຫາ ຮັກສາພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງ ໃຫ້ໄປເອົາຫົວໂຢຮັ ມາ.
28 ທະຫາ ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄປຕັດເອົາຫົວໂຢຮັ ໃ ຄຸກໃສ່ຖາດມາໃຫ້ແກ່ຍິງສາວນັ້ນ ແລະ າງກໍສົ່ງໃຫ້ມາ ດາຂອງຕົ .
30 ເມື່ອພວກສິດຂອງໂຢຮັ ຮູ້ເຫດກາ ນັ້ນແລ້ວ ກໍມາຮັບເອົາສົບຂອງເພິ່ນໄປວາງໄວ້ໃ ອຸບໂມງ.

ພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງຫ້າພັ ຄົ

(ມທ 14:13-21; ລກ 9:10-17; ຢຮ 6:1-14)

30 ຝ່າຍອັກຄະສາວົກໄດ້ພາກັ ມາເຝົ້າພຣະເຢຊູ ທູ ລາຍງາ ທັງໝົດທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດແລະໄດ້ສັ່ງສອ ໃຫ້ພຣະອົງຊົງຊາບ.
31 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກເຮົາຈົ່ງພາກັ ໄປໃ ບ່ອ ສະຫງັດ ໃຫ້ພວກທ່າ ພັກເຊົາເມື່ອຍຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ” ເພາະມີຄົ ຫລວງ
ຫລາຍຫຼຽວໄປມາ ຈົ ບໍ່ມີເວລາຫວ້າງພໍຈະຮັບປະທາ ອາຫາ ໄດ້.
32 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດລົງເຮືອພ້ອມກັບພວກສາວົກໄປຍັງບ່ອ ສະຫງັດຢູ່ຕ່າງຫາກ.
33 ຫລາຍຄົ ໄດ້ເຫັ ພຣະອົງກັບພວກສາວົກພວມໄປ ເຂົາກໍສັງເກດຮູ້ ຈຶ່ງຮີບພາກັ ອອກຈາກທຸກບ້າ ທຸກເມືອງຍ່າງໄປເຖິງທີ່
ນັ້ນກ່ອນ.
34 ຄັ ພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອແລ້ວ ກໍຊົງເຫັ ປະຊາຊົ ໝູ່ໃຫຍ່ ແລະຊົງສົງສາ ເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາເປັ ເໝືອ ຝູງແກະບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ພ
ຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕັ້ງຕ□ສັ່ງສອ ເຂົາເປັ ຫລາຍຂໍ້ຫລາຍປະກາ .
35 ເມື່ອຄ້າຍຄ່ຳມາແລ້ວ ພວກສາວົກມາທູ ພຣະອົງວ່າ, ‘ບ່ອນນີ້ແມ່ ປ່າ ແລະບັດນີ້ກໍຄ້າຍຄ່ຳແລ້ວ.
36 ຂໍທ່າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາເລີກໄປເສຍ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ໄປຊື້ອາຫາ ຮັບປະທາ ຕາມບ້າ ໄຮ່ບ້າ າແຖບນີ້.”
37 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກທ່າ ຈົ່ງລ້ຽງເຂົາສາ” ເຂົາຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ຈະໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍໄປຊື້ອາຫາ ເຖິງສອງຮ້ອຍຫລຽ
ເດ າຣີອົ ໃຫ້ເຂົາກິ ຫລື.”
38 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ພວກທ່າ ມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອນ ຈົ່ງໄປເບິ່ງດູ” ແລະເມື່ອຮູ້ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູ ວ່າ, “ມີເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອ ແລະປາສອງໂຕ.”
39 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງພວກສາວົກໃຫ້ຈັດຄົ ທັງປວງນັ່ງຮ່ວມກັ ທີ່ປ່າຫຍ້າສົດເປັ ໝູ່ ໆ.
40 ແລະປະຊາຊົ ໄດ້ນັ່ງລົງເປັ ແຖວ ແຖວລະຮ້ອຍຄົ ແລະແຖວລະຫ້າສິບຄົ .
41 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນແລ້ວກໍຊົງເງີຍພຣະພັກເບິ່ງຟ້າສະຫວັ ຂໍພຣະພອ ແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ຍື່ນໃຫ້ພວກ
ສາວົກໄປແຈກແກ່ຄົ ທັງປວງ ແລະປາສອງໂຕນັ້ນກໍຊົງແບ່ງໃຫ້ທົ່ວເຖິງກັ ເໝືອ ກັ .
42 ເຂົາໄດ້ກິ ອີ່ມທຸກຄົ .
43 ສ່ວ ຕ່ອ ຫັກແລະປາທີ່ເຫລືອນັ້ນ ເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມສິບສອງບຸງ.
44 ໃ ຈຳ ວ ຄົ ທີ່ໄດ້ຮັບປະທາ ເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ມີຜູ້ຊາຍຫ້າພັ ຄົ .

ພຣະເຢຊູຊົງດຳເ ີ ເທິງ ້າ

(ມທ 14:22-33; ຢຮ 6:15-21)

45 ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກສາວົກລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປຍັງເມືອງເບດຊາອີດາກ່ອ ຂະ ະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົ
ເລີກໄປ.
46 ເມື່ອຊົງລາຈາກເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເມືອພູເພື່ອໄຫວ້ວອ .
47 ເມື່ອຄ່ຳມາແລ້ວເຮືອນັ້ນກໍຢູ່ກາງທະເລ ສ່ວ ພຣະອົງຊົງຢູ່ບົກແຕ່ຕົ ດຽວ.
48 ແລະພຣະອົງທອດພຣະເ ດເຫັ ພວກສາວົກກຳລັງແຊວເຮືອດ້ວຍຄວາມລຳບາກຫລາຍ ເພາະເຮືອຕ້າ ທວ ລົມຢູ່ ຄັ ປະມາ ຍາມສີ່
ກາງຄື ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຍ່າງເທິງ ້າໄປຫາພວກສາວົກ ແລະພຣະອົງຊົງຍ່າງດັ່ງຈະກາຍເຂົາໄປ.
49 ແຕ່ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ເຫັ ພຣະອົງຊົງຍ່າງເທິງ ້າ ເຂົາກໍຄຶດວ່າແມ່ ຜີ ແລ້ວຈຶ່ງພາກັ ຮ້ອງຂຶ້ນ.
50 ເພາະວ່າທຸກຄົ ເຫັ ແລ້ວກໍຕົກໃຈ ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະອົງຊົງອອກພຣະໂອດກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າ ້ອຍໃຈເທາະ ແມ່ ເຮົາເອງ ຢ່າຊູ່
ຢ້ານ.”
51 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປຫາເຂົາເທິງເຮືອ ແລ້ວລົມກໍງຽບລົງ.
52 ພວກສາວົກກໍປະຫລາດອັດສະຈັ ໃຈເຫລືອເກີ ເພາະວ່າເລື່ອງເຂົ້າຈີ່ນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາຍັງແຂງກະດ້າງປົກຕັ ຢູ່.

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ເຈັບປ່ວຍໃ ເຄັ ເ ຊາເຣັດ

(ມທ 14:34-36)

53 ຄັ ຂ້າມຟາກໄປເຖິງແລ້ວ ເຂົາກໍຈອດທີ່ທ່າເມືອງເຄັ ເ ຊາເຣັດ.

54 ເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດຂຶ້ນຈາກເຮືອພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກແລ້ວ ຄົ ທັງປວງກໍຈຳພຣະອົງໄດ້ທັ ທີ.

55 ແລະເຂົາຮີບໄປທົ່ວຊົງເຂດນັ້ນ ຕັ້ງຕ□ເອົາຄົ ເຈັບປ່ວຍໃສ່ບ່ອ ອ ຫາມມາຍັງບ່ອ ທີ່ເຂົາໄດ້ຍິ ຂ່າວວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່.

56 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປທີ່ໃດໃ ເມືອງຫລືບ້າ ອກບ້າ າກໍດີ ເຂົາກໍເອົາຄົ ເຈັບປ່ວຍມາວາງໄວ້ຕາມແຄມທາງບ່ອ ຊຸມຊົ ແລ້ວທູ
ຂໍພຣະອົງຊົງໂຜດໃຫ້ຄົ ເຈັບປ່ວຍໄດ້ບາຍແຕ່ແຄມເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງແລະຜູ້ໃດໄດ້ບາຍແລ້ວກໍຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ດີພະຍາດທຸກຄົ .

ບົດທີ 7

ຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖຍເກົ່າບູຮາ

(ມທ 15:1-9)

1 ເມື່ອນັ້ນພວກຟາລີຊາຍແລະ ັກທຳບາງຄົ ຊຶ່ງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພາກັ ມາຫາພຣະອົງ.

2 ເຂົາໄດ້ເຫັ ສາວົກຂອງພຣະອົງລາງຄົ ຮັບປະທາ ອາຫາ ດ້ວຍມືບໍ່ສະອາດ ຄືບໍ່ລ້າງມືຕາມພິທີກ່ອ .

3 ເພາະວ່າພວກຟາລີຊາຍກັບຊາວຢິວທັງໝົດ ເຄີຍຖືຕາມຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖຍເກົ່າບູຮາ ວ່າ ຖ້າບໍ່ໄດ້ລ້າງມືຕາມພິທີຄືແຕ່ມືເຖິງ
ຄໍ່ ເຂົາກໍບໍ່ຮັບປະທາ ອາຫາ .

4 ແລະເມື່ອເຂົາມາຈາກຕະຫລາດ ຖ້າບໍ່ໄດ້ທຳພິທີຊຳລະຕົວກ່ອ ເຂົາກໍບໍ່ຮັບປະທາ ອາຫາ ແລະເຂົາຍັງຖືທຳ ຽມອື່ນໆ ອີກຫລາຍຢ່າງ ຄື
ກາ ລ້າງຖ້ວຍຊາມ, ລ້າງພາຊະ ະທອງແດງທອງເຫລືອງ [ແລະຕຽງ ອ].

5 ພວກຟາລີຊາຍກັບພວກ ັກທຳຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກສິດຂອງທ່າ ຈຶ່ງບໍ່ຖືຕາມຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖຍ
ເກົ່າບູຮາ ແຕ່ຍັງຮັບປະທາ ອາຫາ ດ້ວຍມືບໍ່ສະອາດ.”

6 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເອຊາຢາໄດ້ທຳ ວາຍຄັກແ ່ເຖິງພວກເຈຍ ຜູ້ເປັ ຄົ ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ,

‘ພົ ລະເມືອງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດເຮົາແຕ່ປາກ

ສ່ວ ໃຈຂອງເຂົາຫ່າງໄກຈາກເຮົາ.

7 ເຂົາ ະມັດສະກາ ເຮົາໂດຍອັບປະໂຍດ

ດ້ວຍເອົາບົດບັ ຍັດຂອງມະ ຸດ

ມາຕູ່ວ່າ ເປັ ພຣະໂອວາດ’.

8 ເຈຍທັງຫລາຍປະລະພຣະບັ ຍັດຂອງພຣະເຈຍ ແລະກັບໄປຍຶດຖືຕາມຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດມາຈາກມະນຸດ.”

9 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາອີກວ່າ, “ເກີນວ່າດີແທ້ໜໍ ທີ່ເຈຍທັງຫລາຍໄດ້ລະຖິ້ມພຣະບັ ຍັດຂອງພຣະເຈຍ ໄປຖືຕາມຄຳສອ ທີ່ສືບຕໍ່ມາ
ຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮາ .

10 ເພາະວ່າໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ, ‘ຈົ່ງ ັບຖືບິດາມາ ດາຂອງເຈົ້າ’ ແລະ ‘ຜູ້ໃດໝິ່ນປະໝາດບິດາມາ ດາຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ.’

11 ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈຍກັບເວຍວ່າ ‘ຖ້າຜູ້ໃດຈະເວຍກັບບິດາມາ ດາວ່າ, “ສິ່ງໃດຂອງຂ້ອຍທີ່ອາດຊ່ອຍເຫລືອເຈຍໄດ້ ສິ່ງນັ້ ເປັ ໂກຣະບານ” ‘
(ຄືເປັ ຂອງຖວາຍໄທວ້ແລ້ວ),

12 ເຈຍທັງຫລາຍກໍບໍ່ອະ ຸຍາດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຮັດສິ່ງໃດຕໍ່ໄປ ເພື່ອຊ່ອຍບຳລຸງບິດາມາ ດາຂອງຄົ .

13 ເຈຍທັງຫລາຍຈຶ່ງລຶບລ້າງພຣະທຳຂອງພຣະເຈຍດ້ວຍຄຳສອ ທີ່ຕົກທອດສືບຕໍ່ກັ ມາແລະສອ ຕໍ່ ໆ ກັ ໄປ ແລະກາ ອື່ນ ໆ ແນວນີ້ອີກ
ຫລາຍຢ່າງເຈຍທັງຫລາຍກໍເຮັດຢູ່.”

ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ

(ມທ 15:10-20)

14 ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອີ້ນປະຊາຊົ ມາອີກ ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງເຮົາແລະເຂຍໃຈສາ.

15 ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ພາຍ ອກ ເມື່ອເຂ໌ໜພາຍໃ ມະ ຸດຈະເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງໄດ້ ແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງອອກມາຈາກພາຍໃ ມະ ຸດນັ້ນແຫລະ,
ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ.
16 [ຖ້າຜູ້ໃດມີຫູຢາກຟັງໃຫ້ຟັງເອົາສາ.]”
17 ຄັ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກປະຊາຊົ ເຂ໌ໜໄປໃ ເຮືອ ແລ້ວ ພວກສາວົກໄດ້ທູ ຖາມພຣະອົງເຖິງຄຳອຸປະມານັ້ນ.
18 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຖິງພວກທ່າ ກໍຍັງຂາດຄວາມເຂ໌ໜໃຈເໝືອ ກັ ຫລື ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ສັງເກດຫລືວ່າ ສິ່ງໃດແຕ່ພາຍ
ອກທີ່ເຂ໌ໜໄປພາຍໃ ມະ ຸດ ຈະເຮັດໃຫ້ມະ ຸດເປັ ຊົ່ວມົວໝອງບໍ່ໄດ້.
19 ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຂ໌ໜໄປໃ ໃຈ ແຕ່ລົງທ້ອງແລ້ວກໍຖ່າຍອອກ” (ທີ່ຊົງສອ ຢ່າງນີ້ກໍເປັ ກາ ປະກາດວ່າ ອາຫາ ທຸກຢ່າງເປັ ຂອງ
ສະອາດ).
20 ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກພາຍໃ ມະ ຸດນັ້ນແຫລະ, ເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ.
21 ເພາະວ່າຈາກພາຍໃ ຄືຈາກຈິດໃຈມະ ຸດມີຄວາມຄິດຊົ່ວບໍ່ດີ, ກາ ຜິດຊາຍຍິງ, ກາ ລັກຊັບ, ກາ ຂ້າຄົ ,
22 ການຫລົ້ນຊູ້ຈາກຜົວເມຍ, ກາ ໂລບ, ກາ ອະທຳ, ກາ ລໍ້ລວງ, ລາຄະຕັ ຫາ, ກາ ອິດສາ, ກາ ິ ທາ, ຄວາມຈອງຫອງ. ຄວາມ
ໂງ່ທີ່ປ່ອຍຕົວໄປຕາມລຳພັງໃຈ.
23 ສາລະພັດກາ ຊົ່ວເຫລົ່ານີ້ເກີດມາຈາກພາຍໃ ແລະເຮັດໃຫ້ມະ ຸດຊົ່ວມົວໝອງ.”

ຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງຊີເຣຍຟອຍ ິເກ

(ມທ 15:21-28)

24 ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກທີ່ນັ້ນ ສະເດັດໄປຍັງເຂດແດ ເມືອງຕີໂຣ ແລ້ວເຂ໌ໜໄປໃ ເຮືອ ຫລັງໜຶ່ງໂດຍມີພຣະປະສົງວ່າຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້
ແຕ່ຊົງລີ້ຢູ່ບໍ່ໄດ້.
25 ໃ ທັ ໃດນັ້ນຍິງຄົ ໜຶ່ງຊຶ່ງມີລູກສາວທີ່ຜີຖ່ອຍຮ້າຍເຂ໌ໜສິງ ເມື່ອ າງໄດ້ຍິ ຂ່າວເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ກໍມາຂາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະ
ອົງ.
26 ຍິງຄົ ນັ້ນເປັ ຊາວກຣີກ ເກີດໃ ແຂວງຊີເຣຍຟອຍ ິເກ າງໄດ້ທູ ອ້ອ ວອ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຂັບໄລ່ຜີອອກຈາກລູກສາວຂອງຕົ .
27 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ າງນັ້ນວ່າ, “ໃຫ້ລູກກິນອີ່ມເສຍກ່ອນ ເພາະວ່າບໍ່ສົມຄວ ຈະເອົາອາຫາ ຂອງລູກໂຍ ໃຫ້ໝານ້ອຍ.”
28 ແຕ່ າງທູ ຕອບວ່າ, “ຈິງຢູ່ຂ້າ ້ອຍ ແຕ່ເຖິງແມ່ ໝາ ້ອຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ໂຕະ ກໍເຄີຍກິ ເສດອາຫາ ຂອງເດັກ ້ອຍນັ້ນ.”
29 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ນາງວ່າ, “ເພາະເຫດຄຳເວ໌ໜຂອງເຈ໌ໜນີ້ ຈົ່ງກັບເມືອສາ ຜີຮ້າຍໄດ້ອອກຈາກລູກສາວຂອງເຈ໌ໜແລ້ວ.”
30 ຝ່າຍຍິງນັ້ນໄດ້ກັບເມືອເຮືອ ຂອງຕົ ກໍເຫັ ລູກ ອ ຢູ່ເທິງຕຽງແລະຜີຮ້າຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກແລ້ວ.

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ຫູໜວກປາກກືກ

31 ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຈາກເຂດເມືອງຕີໂຣແລະຜ່າ ຊີດົ ດຳເ ິ ໄປຕາມແຂວງເດກາໂປລີມາຍັງທະເລຄາລີເລ.
32 ມີຄົ ໄດ້ພາຊາຍຫູໜວກປາກກືກຄົ ໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ແລ້ວຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງໂຜດວາງພຣະຫັດເທິງຄົ ນັ້ນ.
33 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງພາຄົນນັ້ນອອກຈາກປະຊາຊົ ໄປຢູ່ຕ່າງຫາກ ຊົງເອົານິ້ວພຣະຫັດແຍ່ຫູຊາຍຄົ ນັ້ນທັງສອງກ້ຳ ແລະຊົງບ້ວ ້ຳລາຍໃສ່
ນິ້ວພຣະຫັດແປະລີ້ນຄົ ນັ້ນ.
34 ແລ້ວພຣະອົງຊົງແຫງ ພຣະພັກສູ່ຟ້າ ຊົງຖອ ພຣະໄທກ່າວແກ່ຄົ ນັ້ນວ່າ, “ເອບຟາທາ” ແປວ່າ “ ຈົ່ງໄຂອອກ”.
35 ແລ້ວຫູຄົ ນັ້ນກໍໄຂອອກ ແລະສິ່ງທີ່ຂັດລີ້ນກໍຫລຸດ ແລະລາວກໍປາກໄດ້ຄັກ.
36 ພຣະອົງຊົງຫ້າມຄົ ທັງຫລາຍບໍ່ໃຫ້ແຈ້ງຄວາມນີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຫ້າມເທົ່າໃດ ເຂົາກໍແຮ່ງເລົ່າລືໄປຫລາຍ.
37 ແລະຄົ ທັງປວງກໍງຶດປະຫລາດໃຈເຫລືອເກີ ຈຶ່ງເວ໌ໜກັ ວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດລ້ວ ແຕ່ເປັ ກາ ດີ ເຖິງແມ່ ຄົ ຫູໜວກກໍເຮັດໃຫ້ໄດ້
ຍິ ແລະຄົ ປາກກືກກໍເຮັດໃຫ້ປາກໄດ້.”

ບົດທີ 8

ຊົງລ້ຽງຄົ ສີ່ພັ

(ມທ 15:32-39)

1 ຄາວນັ້ນເມື່ອປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍພາກັ ມາອີກ ກໍບໍ່ມີອາຫາ ກິ ພຣະເຢຊູຈິ່ງຊົງເອີ້ນພວກສາວົກ ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
2 "ເຮົາສົງສາ ຄົ ເຫລົ່ານີ້ເພາະເຂົາຄ້າງຢູ່ກັບເຮົາໄດ້ສາມວັ ແລ້ວ ແລະບໍ່ມີອາຫາ ກິ .
3 ຖ້າເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາກັບເມືອບ້າ ເມື່ອຍັງຫິວຢູ່ ເຂົາຄົງຈະເມື່ອຍອິດອ່ອ ຕາມທາງ ເພາະບາງຄົ ມາແຕ່ໄກ."
4 ພວກສາວົກຈິ່ງທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ໃນປ່າຢ່າງນີ້ຈະເອົາອາຫາ ມາແຕ່ໃສພໍຈະໃຫ້ເຂົາກິ ອີ່ມໄດ້."
5 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ມີເຂົ້າຈີ່ຈັກກ້ອ ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ມີເຈັດກ້ອ ຂ້າ ້ອຍ."
6 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງສັ່ງປະຊາຊົ ໃຫ້ນັ່ງລົງຕາມໜ້າດິນ ເມື່ອຊົງຮັບເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອ ມາໂມທະ າພຣະຄຸ ແລ້ວ ກໍຊົງຫັກຍື່ນໃຫ້ພວກສາວົກໄປ
ແຈກ ພວກສາວົກຈິ່ງເອົາໄປແຈກໃຫ້ປະຊາຊົ .
7 ແລະເຂົາມີປາ ້ອຍບາງໂຕ ພຣະອົງຈິ່ງຊົງຂໍພຣະພອ ແລ້ວຊົງສັ່ງພວກສາວົກໃຫ້ເອົາປານັ້ນໄປແຈກເໝືອ ກັ ຄົ ທັງປວງໄດ້ກິ ຈົ
ອີ່ມ.
8 ສ່ວ ຕ່ອ ຫັກທີ່ເຫລືອນັ້ນ ເຂົາເກັບໄດ້ເຕັມເຈັດບຸງ.
9 ຄົ ທີ່ໄດ້ກິ ນັ້ນມີປະມາ ສີ່ພັ ຄົ ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງເຂົາໃຫ້ເລີກໄປ.
10 ໃ ທັ ໃດນັ້ນພຣະອົງກໍສະເດັດລົງເຮືອກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ມາເຖິງເຂດເມືອງດາ ມາ ຸທາ.

ພວກຟາລີຊາຍຂໍກາ ໝາຍສຳຄັ

(ມທ 16:1-4)

11 ພວກຟາລີຊາຍໄດ້ອອກມາຕັ້ງຕ□ໂຕ້ຖຽງກັບພຣະອົງ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັ ຢ່າງໜຶ່ງຈາກສະຫວັນ ເພື່ອຢາກທົດ
ລອງພຣະອົງ.
12 ພຣະອົງຊົງຖອ ພຣະໄທແລ້ວກ່າວວ່າ, "ເປັນຫຍັງຄົ ສະໄໝນີ້ຈິ່ງສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັ ເຮົາບອກເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ
ຈະບໍ່ຊົງໂຜດໝາຍສຳຄັ ໃຫ້ແກ່ຄົ ສະໄໝນີ້."
13 ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດຈາກເຂົາລົງເຮືອຂ້າມຟາກໄປອີກ.

ເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາລີຊາຍແລະຂອງພວກເຮໂລດ

(ມທ 16:5-12)

14 ຝ່າຍພວກສາວົກໄດ້ລືມເອົາເຂົ້າຈີ່ໄປ ແລະໃ ເຮືອເຂົາມີເຂົ້າຈີ່ຢູ່ກ້ອ ດຽວເທົ່ານັ້ນ.
15 ພຣະອົງຊົງຕັກເຕືອ ເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງສັງເກດ ແລະລະວັງເຊື້ອແປ້ງຂອງພວກຟາລີຊາຍ ແລະຂອງເຮໂຣດໃຫ້ດີ."
16 ພວກສາວົກຈິ່ງເວົ້າກັ ຢູ່ວ່າ, "ເຫັນຈະເປັ ເພາະເຮົາບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່."
17 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບເລື່ອງນັ້ນຈິ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ເຫດສັ ໃດພວກທ່າ ຈິ່ງເວົ້າກັ ເຖິງເລື່ອງບໍ່ມີເຂົ້າຈີ່ ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ສັງເກດແລະບໍ່ເຂົ້າ
ໃຈຫລື ໃຈຂອງພວກທ່າ ຍັງປິກັ ຢູ່ຫລື.
18 ມີຕາແລ້ວຍັງບໍ່ເຫັ ຫລື ມີຫູແລ້ວຍັງບໍ່ໄດ້ຍິ ຫລື ພວກທ່າ ຈື່ຈຳບໍ່ໄດ້ຫລື.
19 ເມື່ອເຮົາຫັກເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອ ໃຫ້ແກ່ຫ້າພັ ຄົ ນັ້ນ ພວກທ່າ ເກັບສ່ວ ທີ່ເຫລືອນັ້ນໄດ້ເຕັມເຈັດບຸງ" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ໄດ້ສິບສອງບຸງຂ້າ
ນ້ອຍ."
20 "ເມື່ອເຮົາໄດ້ຫັກເຂົ້າຈີ່ເຈັດກ້ອ ໃຫ້ແກ່ຄົ ສີ່ພັ ນັ້ນ ພວກທ່າ ເກັບສ່ວ ທີ່ເຫລືອນັ້ນໄດ້ເຕັມຈັກບຸງ" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ໄດ້ເຈັດບຸງຂ້າ
ນ້ອຍ."
21 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຫລື."

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ຕາບອດທີ່ເມືອງເບດຊາອີດາ

22 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປຍັງເມືອງເບດຊາອີດາກັບພວກສາວົກ ຊາວເມືອງນັ້ນພາຄົ ຕາບອດຜູ້ໜຶ່ງມາຫາພຣະອົງ ທູ ອ້ອ ວອ ຂໍໃຫ້
ພຣະອົງຊົງບາຍຄົ ນັ້ນ.
23 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳມືຄົ ຕາບອດຈູງລາວອອກໄປ ອກເມືອງ ເມື່ອຊົງຖົ່ມ ້ຳລາຍໃສ່ຕາຄົ ນັ້ນແລະຢຽດພຣະຫັດໃສ່ລາວແລ້ວຊົງຖາມ
ວ່າ, "ເຈົ້າເຫັ ຫຍັງແດ່ບໍ່?".

24 ຄົ ນັ້ນເງີຍໜ້າເບິ່ງແລ້ວທູ ຕອບວ່າ, "ຂ້າ ້ອຍເຫັ ຄົ ຍ່າງໄປມາ ແຕ່ເບິ່ງເໝືອ ຕ□ໄມ້."
25 ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດໃສ່ຕາລາວອີກ ລາວກໍມີ ຕາເຕັມໜ່ວຍແລະຕາລາວກໍດີປົກກະຕິ ຈຶ່ງເຫັ ທຸກສິ່ງໄດ້ຄັກ.
26 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ລາວກັບເມືອເຮືອ ຂອງຕົ ແລ້ວຊົງສັ່ງວ່າ, "ຢ່າໄດ້ເຂົ້າໄປໃ ເມືອງເນີ."

ເປໂຕຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັ ພຣະຄຣິດ

(ມທ 16:13-20; ລກ 9:18-21)

27 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ອອກໄປຍັງບ້າ ທັງຫລາຍເຂດເມືອງກາຍຊາເຣຍຟີລິບປອຍ ເມື່ອຢູ່ຕາມທາງນັ້ນ ພຣະ
ອົງຊົງຖາມພວກສາວົກວ່າ, "ຄົນທັງຫລາຍເວົ້າກັ ວ່າເຮົາແມ່ ຜູ້ໃດ."
28 ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ຜູ້ລາງຄົ ວ່າແມ່ ໂຢຮັ ບັບຕິສະໂຕ ແຕ່ຄົ ອື່ນວ່າແມ່ ເອລີຢາ ແລະຄົ ອື່ ອີກວ່າແມ່ ຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກຜູ້ປະກາດພ
ຣະທຳ."
29 ພຣະອົງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ເດ ວ່າເຮົາແມ່ ໃຜ" ເປໂຕທູ ຕອບວ່າ, "ທ່ານແມ່ ພຣະຄຣິດ."
30 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສັ່ງຫ້າມພວກສາວົກດ້ວຍເດັດຂາດ ບໍ່ໃຫ້ເຂົາບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ໃດ.

ພຣະເຢຊູຊົງທຳ ວາຍເຖິງມໍລະ ະພາບຂອງພຣະອົງ

(ມທ 16:21-28; ລກ 9:22-27)

31 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຕັ້ງຕ□ກ່າວສອ ພວກສາວົກວ່າ, "ບຸດມະ ຸດຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ຫລາຍປະກາ ພວກເຖົ້າແກ່, ພວກປະໂລ
ຫິດຕົ ໃຫຍ່, ແລະພວກ ັກທຳຈະບໍ່ຍອມຮັບ ເຂົາຈະໄດ້ຂ້າເພິ່ນເສຍແລະໃ ວັ ຖ້ວ ສາມເພິ່ນຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາ."
32 ຄຳເຫລົ່ານີ້ພຣະອົງຊົງກ່າວໂດຍເປີດເຜີຍ ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ພາພຣະອົງໄປຕ່າງຫາກ ແລ້ວຕັ້ງຕ□ທູ ຫ້າມພຣະອົງຢ່າງແຂງແຮງ.
33 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຫັ ພຣະພັກເຫັ ພວກສາວົກ ກໍຊົງຕິເປໂຕຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ອ້າຍຊາຕາ ເອີຍ, ຈົ່ງຖອຍໜີຈາກເຮົາເສຍ ເພາະເຈົ້າຄິດ
ຢ່າງມະ ຸດ ບໍ່ຄິດຢ່າງພຣະເຈົ້າ."
34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນປະຊາຊົ ກັບພວກສາວົກເຂົ້າມາ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັດສິດຂອງຕົ
ເສຍ ແລະຮັບແບກໄມ້ກາງແຂ ຂອງຕົ ຕິດຕາມເຮົາມາ.
35 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຢາກຊ່ອຍຊີວິດຂອງຕົ ໃຫ້ພ□ ຜູ້ນັ້ນຈະເສຍຊີວິດ ແຕ່ຜູ້ໃດຈະເສຍຊີວິດຂອງຕົ ເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ແລະເຫັ ແກ່ຂ່າວປະ
ເສີດ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຊ່ອຍຊີວິດໃຫ້ພ□.
36 ເພາະຖ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສິ່ງຂອງໝົດທັງໂລກ ແຕ່ຕ້ອງເສຍຊີວິດອັ ແທ້ຂອງຕົ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັ ໃດ.
37 ຫລືຜູ້ນັ້ນຈະ ໍາເອົາສິ່ງໃດໄປແລກເອົາຊີວິດອັ ແທ້ຂອງຕົ ກັບຄື ມາ.
38 ດ້ວຍວ່າຖ້າຜູ້ໃດມີຄວາມອາຍເພາະເຮົາແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໃ ຊົ່ວຊີວິດນີ້ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍກາ ບໍ່ສັດຊື່ ແລະຊົ່ວຮ້າຍ ບຸດມະ ຸດກໍຈະ
ມີຄວາມອາຍເພາະຜູ້ນັ້ນ ໃນເມື່ອເພິ່ນມາດ້ວຍສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະບິດາແລະດ້ວຍຝູງເທວະດາຕົ ບໍລິສຸດ."

ບົດທີ 9

1 ພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກພວກເຈົ້າຕາມຄວາມຈິງວ່າໃ ພວກຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນີ້ມີລາງຄົ ທີ່ຈະບໍ່ຮູ້ລົດຄວາມຕາຍ ຈົ
ກວ່າຈະໄດ້ເຫັ ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາດ້ວຍລິດເດດ."

ຊົງປ່ຽ ລັກສະ ະພຣະກາຍ

(ມທ 17:1-13; ລກ 9:28-36)

2 ຄັ ລ່ວງໄປໄດ້ຫົກວັ ພຣະເຢຊູຊົງພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັນ ຂຶ້ນພູສູງຈຳເພາະແຕ່ໝູ່ດຽວ ແລ້ວລັກສະ ະພຣະກາຍຂອງພ
ຣະອົງກໍປ່ຽ ໄປຕໍ່ໜ້າເຂົາ.
3 ແລະເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງກໍເກີດຮຸ່ງເຮືອງຂາວເຫລື້ອມຍັບ ໆ ຈະຫາຊ່າງຟອກຜ້າທົ່ວແຜ່ ດິ ໂລກຟອກໃຫ້ຂາວຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້.

4 ແລ້ວເອລີຢາກັບໂມເຊກໍປະກົດແກ່ສາວົກພວກນັ້ນ ແລະເຝົ້າສົ ທະ າຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ.
5 ຝ່າຍເປໂຕທູ ພຣະເຢຊູວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ຊຶ່ງພວກຂ້າ ້ອຍຢູ່ນີ້ກໍດີຢູ່ ໃຫ້ພວກຂ້າພາກັ ປຸກຕູບສາມຫລັງ ສຳລັບທ່າ ຫລັງໜຶ່ງ,
ສຳລັບໂມເຊຫລັງໜຶ່ງ, ແລະຫລັງໜຶ່ງສຳລັບເອລີຢາ."
6 ທີ່ເປໂຕເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍເພາະບໍ່ຮູ້ຈະວ່າຢ່າງໃດ ດ້ວຍວ່າພວກເຂົາເກີດມີຄວາມຢ້າ ເຕັມທີ.
7 ແລ້ວມີເມກມາປົກຫຸ້ມເຂົາໄວ້ ແລະມີພຣະສຸລະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ, "ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັ ບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ພວກເຈົ້າຈົ່ງເຊື່ອ
ຟັງເພິ່ນ."
8 ໃ ບັດດຽວນັ້ນ ເມື່ອເຂົາຫລຽວເບິ່ງອ້ອມກໍບໍ່ເຫັ ຜູ້ໃດ ເຫັ ແຕ່ພຣະເຢຊູຜູ້ດຽວຊົງຢູ່ກັບເຂົາ.
9 ເມື່ອເຂົາກຳລັງລົງມາຈາກພູນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຫ້າມພວກສາວົກບໍ່ໃຫ້ ຳສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັ ນັ້ນໄປບອກແກ່ຜູ້ໃດ ຈົ ກວ່າບຸດມະ ຸດຈະ
ໄດ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍ.
10 ຂໍ້ຄວາມສັ່ງນັ້ນພວກສາວົກກໍຖືຮັກສາໄວ້ ແຕ່ລະຫວ່າງເຂົາມີກາ ຊັກຖາມກັ ວ່າທີ່ຊົງກ່າວວ່າ, "ຈະເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍ" ນັ້ນຈະໝາຍ
ຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.
11 ເຂົາຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ເຫດສັ ໃດພວກ ັກທຳເຄີຍເວົ້າວ່າ ເອລີຢາຈະຕ້ອງມາກ່ອນ."
12 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຈິງຢູ່ ເອລີຢາຈະມາກ່ອ ແລະເຮັດໃຫ້ສິ່ງທັງປວງຄື ສູ່ສະພາບເດີມ ແລະເປັ ແ ວໃດມີຄຳຊຽ ໄວ້ເຖິງບຸດ
ມະ ຸດນັ້ນວ່າເພິ່ນຈະຕ້ອງທົ ທຸກທໍລະມາ ຫລາຍປະກາ ແລະຖືກກາ ໝິ່ນປະໝາດ.
13 ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່າ ວ່າ ເອລີຢານັ້ນໄດ້ມາແລ້ວ ແລະເຂົາເຮັດແກ່ເພິ່ນຕາມໃຈຊອບ ຕາມທີ່ມີຄຳຊຽ ກ່າວໄວ້ເຖິງເພິ່ນ."

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດເດັກ ້ອຍທີ່ຜີເຂົ້າສິງ

(ມທ 17:14-21; ລກ 9:37-43)

14 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາພ້ອມກັບສາວົກສາມຄົ ນັ້ນ ກໍມາເຖິງພວກສາວົກທັງຫລາຍ ຈຶ່ງເຫັ ປະຊາຊົ ຈຳ ວ ຫລາຍອ້ອມຮອບເຂົາ
ຢູ່ ແລະພວກ ັກທຳກໍກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັບເຂົາ.
15 ໃ ທັ ໃດນັ້ນເມື່ອປະຊາຊົ ເຫັ ພຣະອົງກໍງຶດປະລາດໃຈຫລາຍ ຈຶ່ງແລ່ ເຂົ້າມາໂຄລົບພຣະອົງ.
16 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກເຈົ້າໂຕ້ຖຽງກັ ເຖິງເລື່ອງອັ ໃດ."
17 ມີຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ປະຊາຊົ ທູ ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍໄດ້ພາລູກຊາຍມາຫາທ່າ ເພາະຜີປາກກືກເຂົ້າສິງມັ .
18 ລູກນັ້ນຈະຢູ່ບ່ອ ໃດກໍຕາມ ເມື່ອຜີສະແດງກໍເຮັດໃຫ້ມັ ລົ້ມຊັກດິ້ນໄປ ມີອາກາ ້ຳລາຍຟູມປາກແລະຂົບແຂ້ວ ແລ້ວຕົວແຂງໄປ ຂ້າ ້ອ
ຍໄດ້ຂໍໃຫ້ພວກສາວົກຂອງທ່າ ຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກເສຍ ແຕ່ເຂົາບໍ່ສາມາດ."
19 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ໂອ ຄົນໃ ສະໄໝທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອເອີຍ, ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປາ ໃດ ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົ ຳ
ພວກເຈົ້າ າ ປາ ໃດ ຈົ່ງພາມັ ມາຫາເຮົາສາ."
20 ເຂົາກໍພາເດັກ ້ອຍນັ້ນມາຫາພຣະອົງ ເມື່ອຜີເຫັ ພຣະອົງແລ້ວ ໃ ທັ ໃດນັ້ນມັ ກໍເຮັດໃຫ້ເດັກ ້ອຍລົ້ມລົງກິ້ງເກືອກແລະມີ ້ຳລາຍຟູມ
ປາກ.
21 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມພໍ່ນັ້ນວ່າ, "ມັນເປັ ຢ່າງນີ້ໄດ້ເທິງປາ ໃດແລ້ວ" ພໍ່ທູ ຕອບວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ ້ອຍພຸ້ ມາຂ້າ ້ອຍ.
22 ແລະຜີນັ້ນໄດ້ຊຸກມັ ໃສ່ໄຟແລະໃສ່ ້ຳຫລາຍເທື່ອ ໝາຍຈະຂ້າມັ ເສຍ ແຕ່ຖ້າທ່າ ສາມາດຊ່ອຍໄດ້ ຂໍໂຜດສົງສາ ຊ່ອຍພວກຂ້າ ້ອຍ
ແດ່ທ້ອນ."
23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ພໍ່ນັ້ນວ່າ, "'ຖ້າຊ່ອຍໄດ້' ຢ່າກເວົ້າດັ່ງນັ້ນຫລື ທຸກ ໆ ສິ່ງກໍເປັ ໄປໄດ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ."
24 ໃ ທັ ໃດນັ້ນພໍ່ຂອງເດັກ ້ອຍກໍຮ້ອງທູ ຂຶ້ນວ່າ, "ເຊື່ອແລ້ວຂ້ານ້ອຍ ທີ່ຂ້າ ້ອຍຍັງຂາດຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ຂໍໂຜດຊ່ອຍຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອນ."
25 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ປະຊາຊົ ກຳລັງແລ່ ເຂົ້າມາ ພຣະອົງຊົງກ່າວຊຳລະຜີຖ່ອຍຮ້າຍນັ້ນວ່າ, "ອ້າຍຜີປາກກືກຫູໜວກເອີຍ, ເຮົາສັ່ງ
ວ່າ 'ໃຫ້ອອກຈາກມັ ເສຍຢ່າໄດ້ກັບເຂົ້າມາອີກຈັກເທື່ອ'."
26 ຜີນັ້ນໄດ້ຮ້ອງແຜດສຽງຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ເດັກ ້ອຍຊັກດິ້ນເຕັມກຳລັງແລ້ວກໍອອກໜີ ເດັກ ້ອຍນັ້ນກໍກາຍເປັ ເໝືອ ຄົ ຕາຍ ຈົ ຄົ ສ່ວ
ຫລາຍເວົ້າວ່າ, "ມັນຕາຍແລ້ວ."
27 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຈັບມືເດັກ ້ອຍນັ້ນດຶງຂຶ້ນແລ້ວມັ ກໍລຸກຢືນຂຶ້ນ.

28 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດກັບເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ແລ້ວ ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ທູ ຖາມເປັ ສ່ວ ຕົວວ່າ, “ເຫດສັ ໃດພວກຂ້າ ້ອຍຈຶ່ງ
ຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກບໍ່ໄດ້.”
29 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຜີແ ວນີ້ຈະຂັບໄລ່ອອກດ້ວຍວິທີອື່ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍກາ ອ້ອນວອນ.”

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າອີກວ່າຈະຖືກຂ້າ

(ມທ 17:22-23; ລກ 9:43-45)

30 ພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ດຳເ ຜ່າ ແຂວງຄາລີເລໄປແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງປະສົງໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້.
31 ເພາະພຣະອົງຊົງສັ່ງສອ ພວກສາວົກຢູ່ ຄືຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບຸດມະ ຸດຈະຖືກມອບໄວ້ໃ ມືມະ ຸດ ເຂົາຈະຂ້າເພິ່ນເສຍ ເມື່ອຂ້າແລ້ວໄດ້
ສາມວັນ ເພິ່ນກໍຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາ.”
32 ແຕ່ຖ້ອຍຄຳນີ້ພວກສາວົກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແຕ່ບໍ່ກ້າຈະທູ ຖາມພຣະອົງ.

ຜູ້ໃດເປັ ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່

(ມທ 18:1-5; ລກ 9:46-48)

33 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດມາຍັງເມືອງກາເປ າອູມພ້ອມກັບພວກສາວົກ ເມື່ອເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມພວກສາວົກວ່າ,
“ເມື່ອມາຕາມທາງນັ້ນ ພວກທ່າ ໄດ້ຖົກຖຽງກັ ເຖິງເລື່ອງອັນໃດ” ແຕ່ພວກສາວົກໄດ້ມິດຢູ່.
34 ເພາະເມື່ອມາຕາມທາງນັ້ນເຂົາໄດ້ຖົກຖຽງກັ ວ່າ ແມ່ ໃຜຈະເປັ ໃຫຍ່ກວ່າໝູ່.
35 ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທັບນັ່ງລົງ ແລ້ວຊົງເອີ້ນພວກສາວົກສິບສອງຄົ ນັ້ນມາ ຊົງກ່າວວ່າ, “ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັ ຜູ້ຕ□ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັ ຜູ້ປາຍແລະ
ເປັ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຄົ ທັງປວງ.”
36 ແລະພຣະອົງຊົງເອົາເດັກ ້ອຍຄົ ໜຶ່ງມາໃຫ້ຢື ຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງອູ້ມເອົາເດັກ ້ອຍຜູ້ນັ້ນໄວ້ ຊົງກ່າວຕໍ່ພວກສາວົກວ່າ,
37 “ຖ້າຜູ້ໃດຈະຮັບເດັກ ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງຢ່າງນີ້ໄວ້ໃ າມຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຮັບເຮົາ ແລະຜູ້ໃດຮັບເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ ແຕ່ຮັບເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ຮັບ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.”

ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ເຮົາກໍຢູ່ຝ່າຍເຮົາ

(ລກ 9:49-50)

38 ໂຢຮັ ຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, “ອາຈາ ເອີຍ, ພວກຂ້າ ້ອຍໄດ້ເຫັ ຄົ ຜູ້ໜຶ່ງຂັບໄລ່ຜີຮ້າຍອອກໃ າມຂອງທ່າ ແລະພວກຂ້າ ້ອຍໄດ້
ຫ້າມຄົ ນັ້ນເສຍ ເພາະເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກຂ້ານ້ອຍ.”
39 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຢ່າຫ້າມເຫາະ ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເຮັດກາ ອິດທິລິດໃ າມຂອງເຮົາ ແລະພາຍຫລັງມາຈະກັບເວົ້າໝິ່ນ
ປະໝາດເຮົາ.
40 ເພາະຜູ້ໃດບໍ່ຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາກໍເປັ ຝ່າຍເຮົາແລ້ວ.
41 ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະເອົາ ້ຳຈອກໜຶ່ງໃຫ້ທ່າ ດື່ມເພາະທ່າ ເປັ ຝ່າຍພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຂາດບຳເໜັດຂອງຕົ ຈັກ
ເທື່ອ.

ກາ ເຮັດໃຫ້ຫລົງຜິດ

(ມທ 18:6-9; ລກ 17:1-2)

42 “ຖ້າຜູ້ໃດຈະເຮັດໃຫ້ຄົ ໜຶ່ງໃ ໝູ່ເດັກ ້ອຍເຫລົ່ານີ້ທີ່ເຊື່ອ [ໃນເຮົາ] ຫລົງຜິດ ຖ້າຈະເອົາຫີ ໂມ້ກ້ອ ໃຫຍ່ຜູກຄໍຜູ້ນັ້ນຖິ້ມລົງ ້ຳທະເລ
ເສຍກໍດີກວ່າ.
43 ຖ້າມືຂອງທ່າ ເຮັດໃຫ້ຕົ ຫລົງຜິດ ຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສຍ ທີ່ຈະເຂົ້າໃ ຊີວິດດ້ວຍເສຍອົງຄະ ກໍດີກວ່າມີມືສອງເບື້ອງແລະຕ້ອງຕົກໝົ້ ະລົກໃ
ໄຟທີ່ບໍ່ຮູ້ມອດ.
44 [ໃ ທີ່ນັ້ນ 'ໂຕໜອ ກໍບໍ່ຮູ້ຕາຍ ແລະໄຟກໍບໍ່ຮູ້ມອດ'.]

45 ຖ້າຕີ ຂອງທ່ານ ເຮັດໃຫ້ຕົ ຫລົງຜິດຈົ່ງຕັດຖິ້ມເສຍ ທີ່ຈະເຂົາໃ ຊີວິດດ້ວຍຕີ ກຸດເບື້ອງໜຶ່ງ ກໍດີກວ່າມີຕີ ສອງເບື້ອງແລະຕ້ອງຖືກ
ຖິ້ມລົງໃ ໜ້ ະລົກ.
46 [ໃ ທີ່ນັ້ນ 'ໂຕໜອ ກໍບໍ່ຮູ້ຕາຍ ແລະໄຟກໍບໍ່ຮູ້ມອດ'.]
47 ຖ້າຕາຂອງທ່ານ ເຮັດໃຫ້ຕົ ຫລົງຜິດຈົ່ງຄວັດອອກເສຍ ທີ່ຈະເຂົາໃ ລາຊະອາ າຈັກຂອງພຣະເຈົາດ້ວຍຕາເບື້ອງດຽວ ກໍດີກວ່າມີຕາ
ສອງເບື້ອງແລະຕ້ອງຖືກຖິ້ມລົງໃ ໜ້ ະລົກ.
48 ໃ ທີ່ນັ້ນ 'ໂຕໜອ ກໍບໍ່ຮູ້ຕາຍ ແລະໄຟກໍບໍ່ຮູ້ມອດ'.
49 "ດ້ວຍວ່າທຸກຄົ ຈະຕ້ອງຖືກເອືອບເກືອແລ້ວຊໍາລະດ້ວຍໄຟ.
50 ເກືອເປັ ຂອງດີ ແຕ່ຖ້າເກືອໝົດລົດເຄັມແລ້ວ ຈະເຮັດໃຫ້ກັບເຄັມອີກໄດ້ຢ່າງໃດ ທ່ານ ທັງຫລາຍຈົ່ງມີເກືອໃ ຕົວ ແລະຈົ່ງໃຫ້ມີຄວາມຖືກ
ຕ້ອງປອງດອງກັ ເທີນ."

ບົດທີ 10

ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສອ ເລື່ອງກາ ຢ່າຮ້າງ

(ມທ 19:1-12)

1 ຝ່າຍພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລຸກຈາກທີ່ນັ້ນສະເດັດເຂົ້າໄປໃ ເຂດແຂວງຢູດາຍ [ແລະ] ຟາກແມ່ ້ຳຢໍດາເ ເບື້ອງນັ້ນ ແລະປະຊາຊົ ພາກັ
ມາໄຫວ້ພຣະອົງອີກ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງສອ ເຂົາຕາມເຄີຍ.
2 ພວກຟາລິຊາຍໄດ້ມາທູ ຖາມເພື່ອທົດລອງພຣະອົງວ່າ, "ຜູ້ຊາຍຈະຢ່າຮ້າງເມຍຂອງຕົ ເປັ ກາ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດບັ ຍັດຫລື."
3 ພຣະອົງຊົງຢ້ອ ຖາມເຂົາອີກວ່າ, "ໂມເຊໄດ້ບັ ຍັດໄວ້ຢ່າງໃດ."
4 ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ໂມເຊໄດ້ອະ ຸຍາດໃຫ້ເຮັດໜັງສືຢ່າຮ້າງແລ້ວໃຫ້ປະໄດ້."
5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ທີ່ໂມເຊໄດ້ບັ ຍັດໄວ້ຢ່າງນັ້ນກໍເພາະໃຈຂອງພວກທ່ານ ແຂງກະດ້າງ.
6 ແຕ່ວ່າຕັ້ງແຕ່ເດີມສ້າງໂລກ 'ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະ ຸດໃຫ້ເປັ ຊາຍແລະຍິງ',
7 'ດ້ວຍເຫດນັ້ນຜູ້ຊາຍຈຶ່ງລະພໍ່ແມ່ຂອງຕົ [ໄປຜູກພັ ຢູ່ກັບເມຍ].
8 ແລະເຂົາທັງສອງຈະເປັ ກາຍອັ ດຽວ' ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ເປັ ສອງຕໍ່ໄປແຕ່ເປັ ກາຍອັ ດຽວ.
9 ເຫດສັ ນັ້ນຊຶ່ງພຣະເຈົາໄດ້ຊົງໃຫ້ເຂົາຮ່ວມແອກກັ ແລ້ວ ຢ່າໃຫ້ມະ ຸດເຮັດໃຫ້ພາກຈາກກັນ."
10 ເມື່ອເຂົາໄປໃ ເຮືອ ແລ້ວ ພວກສາວົກໄດ້ທູ ຖາມພຣະອົງເຖິງເລື່ອງນີ້ອີກ.
11 ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຖ້າຜູ້ໃດປະເມຍຂອງຕົ ແລ້ວໄປເອົາເມຍໃໝ່ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້.
12 ແລະຖ້າຍິງໃດປະຜົວຂອງຕົ ແລ້ວໄປເອົາຜົວໃໝ່ ຍິງນັ້ນກໍຜິດໃ ຖາ ຫລິ້ນຊູ້ເໝືອ ກັນ."

ພຣະເຢຊູຊົງອວຍພຣະພອ ເດັກ ້ອຍ

(ມທ 19:13-15; ລກ 18:15-17)

13 ແລະເຂົາໄດ້ອູ້ມເດັກ ້ອຍມາຫາພຣະອົງ ເພື່ອຈະໃຫ້ພຣະອົງຊົງຢຽດພຣະຫັດໃສ່ເຂົາ ແຕ່ພວກສາວົກໄດ້ຫ້າມປາມເຂົາໄວ້.
14 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ດັ່ງນັ້ນກໍເຄືອງພຣະໄທ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ເດັກ ້ອຍເຂົາມາຫາເຮົາ ຢ່າຫ້າມເຂົາ ເພາະ
ວ່າລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົາເປັ ຂອງ ົ ຄົ ຢ່າງນີ້ແຫລະ.
15 ເຮົາບອກທ່ານ ທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຮັບລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົາເໝືອ ດັ່ງເດັກ ້ອຍ ຜູ້ນັ້ນຈະເຂົາໃ ລາຊະແຜ່ ດິນນັ້ນ
ບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ."
16 ແລ້ວພຣະອົງຊົງອູ້ມເດັກ ້ອຍເຫລົ່ານັ້ນຢຽດພຣະຫັດໃສ່ແລະອວຍພອ ໃຫ້ເຂົາ.

ເລື່ອງມະຫາເສດຖີ

(ມທ 19:16-30; ລກ 18:18-30)

17 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກໄປກາງທາງ ມີຄົນໜຶ່ງແລ່ ມາຫາພຣະອົງຄຸເຂົ່າລົງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ຜູ້ປະເສີດເອີຍ,
ຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແ ວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດນາເປັ ນິລະດົກ."

18 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ "ເປັ ຫຍັງທ່າ ຈິ່ງເອີ້ນເຮົາວ່າຜູ້ປະເສີດ ບໍ່ມີໃຜປະເສີດ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.
19 ທ່າ ຮູ້ຈັກຂໍ້ພຣະບັ ຍັດແລ້ວວ່າ 'ຢ່າຂ້າຄົ , ຢ່າມີດສາຈາ ຈາກຜົວຈາກເມຍ, ຢ່າລັກຊັບ, ຢ່າເປັ ພະຍາ ບໍ່ຈິງ, ຢ່າສໍ້ໂກງ, ຈົ່ງ ັບຖືບິດາມາ ດາຂອງຕົນ'."
20 ຄົ ນັ້ນໄດ້ທູ ຕອບວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຂໍ້ເຫລົ່ານັ້ນຂ້າ ້ອຍໄດ້ຮັກສາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເປັ ເດັກ ້ອຍມາ."
21 ພຣະເຢຊູເພ່ງເບິ່ງຜູ້ນັ້ນກໍຊົງຮັກເພິ່ນແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່າ ຍັງຂາດຢູ່ສິ່ງໜຶ່ງ ຄືຈົ່ງໄປຂາຍບັ ດາສິ່ງຂອງຊຶ່ງທ່າ ມີຢູ່ແຈກທາ ແກ່ຄົ
ອະ າຖາ ແລ້ວທ່າ ຈະມີຊັບສົມບັດໃ ສະຫວັ ແລະຈົ່ງຕາມເຮົາມາເສຍ."
22 ເມື່ອໄດ້ຍິ ຄຳນັ້ນໜ້າຂອງເພິ່ນກໍເສົ້າລົງ ຄົ ນັ້ນກໍອອກໄປເປັ ທຸກໜັກໃຈເພາະຄົ ມີຊັບສິ່ງຂອງຈຳ ວ ຫລາຍ.
23 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເ ດທົ່ວຮອບ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ທີ່ຄົ ຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍາກແທ້ໜໍ."
24 ພວກສາວົກກໍປະຫລາດໃຈໃ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາອີກວ່າ, "ລູກເອີຍ, ທີ່ຈະເຂົ້າໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພ
ຣະເຈົ້າກໍຍາກແທ້ໜໍ.
25 ຕົວໂອດໂອຈະລອດຮູເຂັມກໍງ່າຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີຈະເຂົ້າໄປໃ ລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ."
26 ພວກສາວົກແຮ່ງປະຫລາດໃຈຫລາຍ ຈິ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນໃຜຈະລອດພົ້ນໄດ້."
27 ພຣະເຢຊູທອດພຣະເ ດເຂົາແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, "ຝ່າຍມະ ຸດກໍເຫລືອກຳລັງທີ່ຈະເຮັດໄດ້ແຕ່ບໍ່ເຫລືອກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະຝ່າຍພຣະ
ເຈົ້າຊົງເຮັດໄດ້ທຸກສິ່ງ."
28 ຝ່າຍເປໂຕຈິ່ງຕັ້ງຕົ້ນທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ຂ້າ ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ສະຫລະໝົດທຸກສິ່ງແລ້ວ ແລະໄດ້ຕາມທ່າ ມາ."
29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ສະຫລະເຮືອ , ຫລືອ້າຍເອື້ອຍ ້ອງ, ຫລືພໍ່ແມ່, ຫລືລູກ, ຫລືໄຮ່
າ ເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາແລະເຫັ ແກ່ຂ່າວປະເສີດ.
30 ໃ ໂລກນີ້ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຕອບແທ ຮ້ອຍທໍ່ ຄືເຮືອ , ອ້າຍເອື້ອຍ ້ອງ, ພໍ່ແມ່, ລູກ, ແລະໄຮ່ າ ທັງຈະຖືກກາ ຂົ່ມເຫງດ້ວຍ ແລະໃ ໂລກ
ໜ້າຈະໄດ້ຊີວິດອັ ຕະຫລອດໄປເປັ ິດ.
31 ແຕ່ມີຫລາຍຄົ ທີ່ເປັ ຜູ້ຕົ້ນຈະກັບເປັ ປາຍ ແລະຜູ້ທີ່ເປັ ປາຍຈະກັບເປັ ຕົ້ນ."

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າເປັ ຄັ້ງທີສາມວ່າຈະຖືກຂ້າ

(ມທ 20:17-19; ລກ 18:30-34)

32 ເມື່ອກຳລັງເດີ ທາງຂຶ້ນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດ ່າໜ້າເຂົາ ຝ່າຍພວກສາວົກກໍພາກັ ຄຶດປະຫລາດໃຈ ແລະ
ພວກທີ່ເດີ ມາຕາມຫລັງກໍມີຄວາມຢ້າ ພຣະອົງຈິ່ງຊົງເອີ້ນພວກສາວົກສິບສອງຄົ ມາໃກ້ພຣະອົງອີກ ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນສະແດງເຫດ
ກາ ທີ່ຈຳເປັ ຕ້ອງເກີດຂຶ້ນແກ່ພຣະອົງໃຫ້ເຂົາຊາບ.
33 ວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ພວກເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາຈະມອບບຸດມະ ຸດໄວ້ກັບພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທຳ ພວກ
ເຫລົ່ານີ້ຈະລົງໂທດປະຫາ ຊີວິດເພິ່ນ ແລະຈະມອບເພິ່ນໄວ້ກັບຄົ ຕ່າງຊາດ.
34 ຄົ ຕ່າງຊາດນັ້ນຈະເຍາະເຍີ້ຍເພິ່ນ, ຈະຖົ່ມ ້ຳລາຍໃສ່ເພິ່ນ, ຈະຂ້ຽ ຕີເພິ່ນ, ແລະຈະຂ້າເພິ່ນເສຍ ແລ້ວໃ ວັ ຖ້ວ ສາມເພິ່ນຈະຖືກຊົງບັ
ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາໃໝ່."

ຄຳທູ ຂໍຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ

(ມທ 20:20-28)

35 ຝ່າຍຢາໂກໂບກັບໂຢຮັ ລູກຂອງເຊເບດາຍ ໄດ້ເຂົ້າມາທູ ພຣະອົງວ່າ, "ອາຈາ ເອີຍ, ຂ້າ ້ອຍທັງສອງປາດຖະໜາຈະຂໍໃຫ້ທ່າ
ໂຜດຕາມຄຳຂໍຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ."
36 ພຣະອົງຊົງຖາມວ່າ, "ທ່າ ທັງສອງປາດຖະໜາໃຫ້ເຮົາເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້."
37 ເຂົາຈິ່ງທູ ວ່າ, "ເມື່ອທ່າ ຈະຢູ່ໃ ສະຫງ່າລາສີນັ້ນ ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍນັ່ງທີ່ເບື້ອງຂວາທ່າ ຄົ ໜຶ່ງແລະເບື້ອງຊ້າຍຄົ ໜຶ່ງ."
38 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ທີ່ພວກທ່າ ຂໍນັ້ນທ່າ ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຈອກທີ່ເຮົາດື່ມນັ້ນ ທ່ານຈະດື່ມໄດ້ຫລື ແລະບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບນັ້ນ ທ່ານ
ຈະຮັບໄດ້ຫລື."

39 ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ໄດ້ຢູ່ຂ້ານ້ອຍ" ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຈອກທີ່ເຮົາດື່ມທ່າ ກໍຈະດື່ມແທ້ ແລະບັບຕິສະມາທີ່ເຮົາຮັບທ່າ ກໍ
ຈະຮັບແທ້.
40 ແຕ່ທີ່ຈະນັ່ງເບື້ອງຂວາຫລືເບື້ອງຊ້າຍຂອງເຮົານັ້ນ ບໍ່ແມ່ ໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຈະຈັດໃຫ້ ແຕ່ພຣະເຈົາໄດ້ຊົງຈັດໄວ້ສຳລັບຜູ້ໃດກໍເປັ ຂອງຜູ້
ນັ້ນ."
41 ເມື່ອສາວົກສິບສອງຄົ ໄດ້ຍິ ແລ້ວ ກໍຕັ້ງຕ□ເຄືອງໃຈເພາະຢາໂກໂບແລະໂຢຮັ .
42 ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເຂົາມາ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ ຜູ້ທີ່ ັບວ່າເປັ ຜູ້ປົກຄອງຄົ ຕ່າງຊາດກໍບັງຄັບບັ ຊາເຂົາ ແລະພວກຜູ້
ໃຫຍ່ກໍໃຊ້ອໍາ າດເໜືອເຂົາ.
43 ແຕ່ໃ ລະຫວ່າງພວກທ່າ ບໍ່ເປັ ຢ່າງນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັ ໃຫຍ່ໃ ພວກທ່າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັ ຜູ້ຮັບໃຊ້ທ່າ ທັງຫລາຍ.
44 ແລະຖ້າຜູ້ໃດຢາກເປັ ເອກເປັ ຕ□ໃ ພວກທ່າ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັ ຂ້ອຍໃຊ້ຂອງທ່າ ທັງໝົດ.
45 ເພາະບຸດມະ ຸດນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາໃຫ້ຄົ ອື່ນປະຕິບັດຕົ ແຕ່ມາເພື່ອປະຕິບັດເຂົາ ແລະປະທາ ຊີວິດຂອງຕົ ໃຫ້ເປັ ຄ່າໄຖ່ຄົ ຈໍາ ວ
ຫລາຍ."

ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດຄົ ຕາບອດ

(ມທ 20:28-34; ລກ 18:35-43)

46 ຝ່າຍພຣະເຢຊູກໍສະເດັດມາຍັງເມືອງເຢຣີໂກພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ເມື່ອພຣະອົງກໍາລັງສະເດັດອອກຈາກເມືອງເຢຣີໂກ ພ້ອມກັບພວກ
ສາວົກແລະປະຊາຊົ ຈໍາ ວ ຫລາຍ ມີຄົ ຕາບອດຜູ້ໜຶ່ງຊື່ບາຣະຕີມາຍຊຶ່ງເປັ ລູກຂອງຕີມາຍ ນັ່ງຂໍທາ ຢູ່ແຄມທາງ.
47 ເມື່ອຄົນນັ້ນໄດ້ຍິ ວ່າແມ່ ພຣະເຢຊູໄທ າຊາເຣັດສະເດັດມາ ກໍຕັ້ງຕ□ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ "ທ່ານເຢຊູບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້າ
 ້ອຍແດ່ທ້ອນ."
48 ມີຫລາຍຄົ ໄດ້ກາຫ້າມໃຫ້ມິດຢູ່ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນແຮ່ງຮ້ອງດັງຂຶ້ ວ່າ, "ບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາຂ້າ ້ອຍແດ່ທ້ອນ."
49 ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຢຸດຢື ຢູ່ ແລ້ວຊົງສັ່ງວ່າ, "ຈົ່ງເອີ້ນຄົ ນັ້ນມາ" ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົ ຕາບອດນັ້ ວ່າ, "ຈົ່ງຊື່ນໃຈແລະລຸກຂຶ້ນເທາະເພິ່ນກໍາລັງ
ເອີ້ນເຈົ້າ."
50 ຄົ ຕາບອດນັ້ນກໍຖິ້ມຜ້າຫົ່ມເສຍ ແລ້ວຮີບລູກຂຶ້ນມາຫາພຣະເຢຊູ.
51 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າ" ຄົນຕາບອດໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ, ຂໍໂຜດໃຫ້ຂ້າ ້ອຍ
ເຫັ ຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ."
52 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງໄປເສຍ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົາດີແລ້ວ" ໃນທັ ໃດນັ້ນຄົ ຕາບອດກໍເຫັ ຮຸ່ງແລະໄດ້ເດີ
ທາງຕາມພຣະອົງໄປ.

ບົດທີ 11

ກາ ສະເດັດເຂົ້າກຸງຢ່າງມີໄຊ

(ມທ 21:1-11; ລກ 19:28-40; ຢຮ 12:12-19)

1 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກມາໃກ້ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຖິງບ້າ ເບດຟາເຄແລະບ້າ ເບດທາເ ຍທີ່ພູໝາກກອກເທດ ພຣະ
ອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົ ໄປ,
2 ໂດຍຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃ ບ້າ ທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກທ່າ ນັ້ນ ຄັນເຂົ້າໄປແລ້ວ ໃ ທັ ໃດນັ້ນຈະພົບລໍ ້ອຍໂຕໜຶ່ງຜູກຢູ່ ທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜຂຶ້ນ
ຂີ່ຈັກເທື່ອ ຈົ່ງແກ້ມັ ຈູງມາທີ່ນີ້.
3 ຖ້າມີໃຜຖາມວ່າ 'ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດດັ່ງນັ້ນ' ຈົ່ງຕອບວ່າ 'ນາຍຕ້ອງກາ ແລະບິດດຽວຈະສົ່ງມັ ກັບຄື ມາໃຫ້ທີ່ນີ້'."
4 ແລ້ວສາວົກສອງຄົ ນັ້ນກໍໄປ ແລະໄດ້ພົບລໍ ້ອຍໂຕໜຶ່ງຜູກຢູ່ ອກປະຕູໃ ຖະໜົ ເຂົາຈຶ່ງແກ້ມັ .
5 ຜູ້ລາງຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ແກ້ລໍ ້ອຍເຮັດຫຍັງ."
6 ສາວົກສອງຄົ ນັ້ນກໍຕອບຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງເຂົາ ແລ້ວຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກໍຍອມໃຫ້ເຂົາໄປ.
7 ສາວົກຈຶ່ງຈູງລໍນັ້ນມາໃຫ້ພຣະເຢຊູ ເຂົາໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົ ປູຫລັງມັ ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງຂຶ້ນປະທັບ.
8 ມີຫລາຍຄົ ໄດ້ເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົ ປູລົງຕາມທາງ ແລະມີລາງຄົ ໄດ້ຕັດຟົດໄມ້ມາປູ.

9 ຝ່າຍຄົ ທີ່ຍ່າງໄປກ່ອ ກັບຜູ້ທີ່ມາຕາມຫລັງໄດ້ໂຫ່ຮ້ອງວ່າ, "ໂຮຊັ ໆ ຂໍໃຫ້ທ່າ ຜູ້ສະເດັດມາໃ ພຣະ າມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຈົ່ງ
ຊົງພຣະຈະເລີ .
10 ຄວາມສຸກສະຫວັດດີຈົ່ງມີແກ່ລາຊະອາ າຈັກຂອງດາວິດບັ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະມາ ໂຮຊັ າໃ ທີ່ສູງສຸດ."
11 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະເຂົ້າໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ເມື່ອຊົງທອດພຣະເ ດສິ່ງທັງປວງທົ່ວແລ້ວ ເວລາກໍໃກ້
ຄ່ຳ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຍັງບ້າ ເບດທາເ ຍກັບພວກສາວົກສິບສອງຄົ ນັ້ນ.

ຊົງປ້ອຍຕ□ເດື່ອເທດ

(ມທ 21:18-19)

12 ໃ ວັ ຕໍ່ໄປ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຈາກບ້າ ເບດທາເ ຍພ້ອມກັບພວກສາວົກກໍຊົງຫິວອາຫາ .
13 ພໍທອດພຣະເ ດເຫັ ຕ□ເດື່ອເທດຕ□ໜຶ່ງມີໃບຢູ່ແຕ່ໄກ ພຣະອົງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປເບິ່ງວ່າຈະມີໝາກຫລືບໍ່ ຄັ ມາເຖິງແລ້ວ ບໍ່ເຫັ ມີໝາກ
ມີແຕ່ໃບ ເພາະວ່າຍັງບໍ່ເຖິງລະດູໝາກ.
14 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເວົ້າໃສ່ຕ□ໄມ້ນັ້ ວ່າ, "ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ໃດໄດ້ກິ ໝາກຈາກມຶງຈັກເທື່ອ" ພວກສາວົກກໍໄດ້ຍິ ຄຳຊຶ່ງພຣະອົງ
ຊົງກ່າວນັ້ນ.

ຊົງຊຳລະພຣະວິຫາ

(ມທ 21:12-17; ລກ 19:45-48; ຢຮ 2:13-22)

15 ເມື່ອມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດໄປໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ຊົງຕັ້ງຕ□ຂັບໄລ່ບັ ດາຜູ້ຊື້ຂາຍໃ ບໍລິເວ ພຣະວິ
ຫາ ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຂວ້ຳໂຕະຂອງຜູ້ແລກເງິ ກັບບ່ອນນັ່ງຂອງຜູ້ຂາຍ ົກເຂົາເສຍ.
16 ແລະຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຂົ ສິ່ງໃດຜ່າ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ .
17 ພຣະອົງຊົງບອກສອ ເຂົາວ່າ, "ມີຄຳຂຽ ໄວ້ໃ ພຣະທຳພີບໍ່ແມ່ ຫລືວ່າ 'ວິຫາ ຂອງເຮົາຈະເອີ້ນວ່າ ເປັ ສະຖາ ທີ່ໄຫວ້ວອ ຂອງຄົ
ທຸກຊາດ' ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນ 'ຖ້ຳຂອງໂຈນ'."
18 ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທຳໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນ ກໍພາກັ ພະຍາຍາມຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ ເພາະເຂົາຢ້າ ພຣະອົງ ເຫດວ່າ
ປະຊາຊົ ທັງໝົດປະຫລາດໃຈດ້ວຍຄຳສັ່ງສອ ຂອງພຣະອົງ.
19 ເມື່ອໃກ້ຈະເຖິງຍາມຄ່ຳພຣະອົງກໍສະເດັດອອກຈາກກຸງ.

ຄຳສອ ຈາກຕ□ເດື່ອເທດທີ່ຫ່ຽວແຫ້ງໄປ

(ມທ 21:20-22)

20 ໃ ເວລາເຊົ້າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຜ່າ ທີ່ນັ້ນໄປພ້ອມກັບພວກສາວົກ ເຂົາໄດ້ເຫັ ຕ□ເດື່ອເທດນັ້ນຫ່ຽວແຫ້ງໄປຈົ ເຖິງຮາກ.
21 ຝ່າຍເປໂຕກໍໄດ້ຈື່ຈຳເຫດກາ ຈຶ່ງທູ ພຣະອົງວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ ເບິ່ງແມ, ຕ□ເດື່ອເທດທີ່ເພິ່ນໄດ້ປ້ອຍນັ້ນກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປແລ້ວ."
22 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອໃ ພຣະເຈົ້າ.
23 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຈະສັ່ງພູນີ້ວ່າ 'ຈົ່ງຍ້າຍໄປຕົກລົງ ້າທະເລເສຍ' ແລະບໍ່ໄດ້ສົງໄສໃ ໃຈ ແຕ່ເຊື່ອວ່າຈະເປັ ໄປ
ຕາມຄຳສັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຈະເປັ ໄປຕາມນັ້ນ.
24 ເຫດສັ ນັ້ນເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍວ່າ ສິ່ງໃດທີ່ພວກທ່າ ອ້ອ ວອ ທູ ຂໍນັ້ນ ຈົ່ງເຊື່ອວ່າໄດ້ຮັບແລ້ວແລະກໍຄົງຈະເປັ ແກ່ທ່າ .
25 ເມື່ອທ່າ ຢື ອ້ອ ວອ ຢູ່ ຖ້າມີເຫດກັບຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດ ຈົ່ງ ົກອະໄພໂທດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເສຍ ເພື່ອພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ
ຈະຊົງຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່າ ດ້ວຍ.
26 [ແຕ່ຖ້າທ່າ ບໍ່ຍົກໂທດນັ້ນ ພຣະບິດາຂອງທ່າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃ ສະຫວັ ກໍຈະບໍ່ຍົກຄວາມຜິດຂອງທ່າ ເໝືອ ກັນ.]"

ບັ ຫາເລື່ອງສິດອຳ າດຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 21:23-27; ລກ 20:1-8)

27 พระอิງໄດ້ສະເດັດກັບເຂົ້າໄປເຢຣູຊາເລັມອີກພ້ອມດ້ວຍພວກສາວົກ ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງສະເດັດໄປມາໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ມີພວກ
ປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່, ພວກ ັກທຳ, ແລະພວກເຖົ້າແກ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ,
28 ທູ ຖາມວ່າ, "ເຈົ້າມີສິດອັ ໃດເຮັດກາ ເຫລົ່ານີ້ ໃຜໃຫ້ສິດນີ້ແກ່ເຈົ້າ."
29 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເຮົາຈະຖາມພວກທ່າ ຈັກຂໍ້ໜຶ່ງ ຈົ່ງຕອບເຮົາ ແລ້ວເຮົາຈະບອກພວກທ່າ ວ່າ ເຮົາເຮັດກາ ນີ້ດ້ວຍສິດ
ອັ ໃດ.
30 ຄືບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັ ນັ້ນມາຈາກສະຫວັ ຫລືມາຈາກມະນຸດ."
31 ເຂົາຈຶ່ງປຶກສາກັ ວ່າ, "ຖ້າເຮົາຈະວ່າ 'ມາຈາກສະຫວັນ' ມັນຄົງຈະຖາມເຮົາວ່າ 'ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອໂຢຮັ ນັ້ນ'.
32 ແຕ່ຖ້າເຮົາຈະວ່າ 'ມາຈາກມະນຸດ' ..." ເຂົາກໍຢ້າ ປະຊາຊົ ເພາະຄົ ທັງປວງຖືວ່າໂຢຮັ ເປັ ຜູ້ປະກາດພຣະທຳແທ້ ໆ.
33 ເຂົາຈຶ່ງທູ ຕອບພຣະເຢຊູວ່າ, "ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້" ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ບອກທ່າ ທັງຫລາຍເໝືອ ກັ ວ່າ ເຮົາ
ເຮັດກາ ເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍສິດອັ ໃດ."

ບົດທີ 12

ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວ ອະງຸ່ ແລະຄົ ເຊົ່າ

(ມທ 21:33-46; ລກ 20:9-19)

1 ພຣະອົງຈຶ່ງຕັ້ງຕ□ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາເປັ ຄຳອຸປະມາວ່າ, "ມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງໄດ້ເຮັດສວ ອະງຸ່ ແລ້ວລ້ອມຮົ້ວໄວ້, ໄດ້ສະກັດອ່າງຢຽບ
ເອົາ ້ຳອະງຸ່ , ແລະສ້າງຫໍເຝົ້າໃຫ້ຊາວສວ ເຊົ່າ ແລ້ວຄົ ກໍອອກໄປຕ່າງປະເທດ.
2 ຄັ ເຖິງລະດູໝາກອະງຸ່ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງມາຫາພວກເຊົ່າສວນນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົ ຈາກສວ ຂອງຕົ .
3 ແຕ່ຝ່າຍຄົ ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຈັບຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ນັ້ນຂຽ ຕີ ແລ້ວໄລ່ໃຫ້ກັບໄປມືເປົ່າ ໆ.
4 ອີກເທື່ອໜຶ່ງເຈົ້າຂອງສວ ໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍອີກຄົ ໜຶ່ງມາຫາຄົ ເຊົ່າສວ ຄົ ເຊົ່າສວ ນັ້ ກໍທຸບຕີຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນຈົ ຫົວແຕກ ແລະຍັງເຮັດໃຫ້ມັ
ໄດ້ຖືກອັບອາຍຂາຍໜ້າອີກ.
5 ແລ້ວເຈົ້າຂອງສວ ຍັງໄດ້ໃຫ້ຂ້ອຍມາອີກຄົ ໜຶ່ງ ເຂົາກໍຂ້າຂ້ອຍໃຊ້ນັ້ນເສຍ ແລ້ວເພິ່ນຍັງໃຫ້ຂ້ອຍມາອີກຫລາຍຄົ ບາງຄົ ເຂົາກໍຂຽ ຕີ,
ບາງຄົ ເຂົາກໍຂ້າເສຍ.
6 ເຈົ້າຂອງສວ ຍັງມີອີກຜູ້ໜຶ່ງ ຄືລູກຊາຍທີ່ຕົ ຮັກ ເພິ່ນຈຶ່ງໃຫ້ລູກຄົ ນັ້ນມາເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ ໂດຍເພິ່ນນຶກວ່າ 'ເຂົາຄົງຈະ ັບຖືລູກຂອງ
ກູ'.
7 ແຕ່ຄົ ເຊົ່າສວ ເວົ້າກັ ວ່າ 'ຄົນນີ້ແຫລະ, ເປັ ເຈົ້າມໍລະດົກ ພວກເຮົາຈົ່ງຂ້າມັ ເສຍ ແລ້ວມໍລະດົກນັ້ນຈະຕົກເປັ ຂອງເຮົາ'.
8 ເຂົາຈຶ່ງພາກັ ຈັບລູກນັ້ນຂ້າເສຍ ແລ້ວເອົາສົບຖິ້ມນອກສວ .
9 ເຈົ້າຂອງສວ ຈະເຮັດແ ວໃດ ທ່າ ກໍຈະມາຂ້າຄົ ເຊົ່າສວນເຫລົ່ານັ້ນເສຍ ແລ້ວຈະເອົາສວ ອະງຸ່ ນັ້ນໃຫ້ຄົ ອື່ນເຊົ່າ.
10 ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ອ່າ ພຣະຄຳຕອ ນີ້ຫລືທີ່ວ່າ,
'ຫີນທີ່ າຍຊ່າງໄດ້ຖອດຖິ້ມເສຍ
ຫີ ນັ້ນແຫລະ, ໄດ້ກາຍເປັ ຫີ ເສົາເອກແລ້ວ.
11 ກາ ນີ້ເປັ ມາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ
ເປັ ກາ ອັ ອັດສະຈັ ໃຈຕໍ່ຕາຂອງເຮົາ'."
12 ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງພະຍາຍາມຈະຈັບພຣະອົງ ແຕ່ວ່າເຂົາຢ້າ ປະຊາຊົ ດ້ວຍເຂົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວຄຳອຸປະມານີ້ຕໍ່ສູ້ເຂົາເອງ ແລ້ວ
ເຂົາກໍພາກັ ໜີຈາກພຣະອົງເສຍ.

ກາ ເສຍສ່ວຍໃຫ້ແກ່ກາຍຊາ

(ມທ 22:15-22; ລກ 20:20-26)

13 ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ບາງຄົ ໃ ພວກຟາລິຊາຍແລະພວກເຮໂຣດໄປຫາພຣະອົງ ເພື່ອຄອຍຈັບຄວາມຜິດໃ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ.

14 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງແລ້ວກໍທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ອາຈານ ເອີຍ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຊາບຢູ່ວ່າ ທ່ານ ເປັ ຜູ້ສັດຊື່ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາໃຈຜູ້ໃດ ເພາະທ່ານ
ບໍ່ເຫັ ແກ່ໜ້າຜູ້ໃດ ແຕ່ສັ່ງສອ ໃ ທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ ການທີ່ເສຍສ່ວຍໃຫ້ກາຍຊານັ້ນສົມຄວ ກ ຫລືບໍ່ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຄວ ເສຍ
ຫລືບໍ່ເສຍ."
15 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງຊາບກົ ອຸບາຍຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, "ພວກເຈົ້າມາທົດລອງເຮົາເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງເອົາເງິ ເດ າຣິອົ ຫລຽ ໜຶ່ງມາໃຫ້
ເຮົາເບິ່ງດູ."
16 ເຂົາກໍເອົາມາໃຫ້ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, "ຮູບແລະຄຳຈາລຶກນີ້ແມ່ ຂອງໃຜ?" ເຂົາທູ ຕອບວ່າ, "ເປັນຂອງກາຍຊາ".
17 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງກາຍຊາ ຈົ່ງຄື ຖວາຍແກ່ກາຍຊາແລະສິ່ງທີ່ເປັ ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຄື ຖວາຍແດ່ພຣະ
ເຈົ້າ" ຝ່າຍເຂົາກໍງຶດປະຫລາດໃຈໃ ພຣະອົງເຕັມທີ.

ບັ ຫາເລື່ອງກາ ຄື ມາຈາກຕາຍ

(ມທ 22:23-33; ລກ 20:27-40)

18 ວັ ໜຶ່ງມີພວກຊາດູກາຍມາຫາພຣະອົງ ພວກນີ້ເຄີຍເວົ້າວ່າກາ ຄື ມາຈາກຕາຍນັ້ນບໍ່ມີ ເຂົາທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ,
19 "ອາຈານ ເອີຍ, ໂມເຊໄດ້ຂຽ ສັ່ງພວກເຮົາໄວ້ວ່າ 'ຖ້າອ້າຍຂອງຄົ ໃດຕາຍແລະພັ ລະຍາຍັງຢູ່ແຕ່ບໍ່ມີລູກ ກໍໃຫ້ ້ອງຊາຍຮັບເອື້ອຍໃພ້
ເປັ ພັ ລະຍາໄວ້ ເພື່ອສືບເຊື້ອສາຍອ້າຍຂອງຕົນ'.
20 ຍັງມີເຈັດຊາຍອ້າຍ ້ອງ ໍາກັ ອ້າຍກົກເອົາເມຍແລ້ວໄດ້ຕາຍໄປເມື່ອຍັງບໍ່ມີລູກ.
21 ້ອງຜູ້ຖັດ ໜຶ່ງກໍຮັບເອົາຍິງນັ້ນເປັ ເມຍກໍຕາຍຍັງບໍ່ມີລູກ ແລະ ້ອງຜູ້ຖັດ ສອງກໍຮັບເອົາເໝືອ ກັ ແຕ່ກໍຕາຍບໍ່ມີລູກ.
22 ອ້າຍ ້ອງທັງເຈັດຄົ ນີ້ກໍໄດ້ເອົາຍິງນັ້ນເປັ ເມຍ ແລະບໍ່ມີລູກ ທີ່ສຸດຜູ້ຍິງນັ້ນກໍຕາຍເໝືອ ກັ .
23 ສັ ນັ້ນໃ ວັ ຄື ມາຈາກຕາຍ [ເມື່ອຄົ ທັງປວງຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາ] ຍິງນັ້ນຈະເປັ ເມຍຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍວ່າ າງໄດ້ເປັ
ເມຍຂອງຊາຍທັງເຈັດຄົ ແລ້ວ."
24 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ເພາະຂໍ້ນີ້ແຫລະ, ພວກທ່ານ ຫລົງຜິດແລ້ວບໍ່ແມ່ ຫລື ຄືພວກທ່ານ ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຄຳພີແລະລິດເດດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ.
25 ເພາະເມື່ອມະ ຸດຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍນັ້ນ ຈະບໍ່ມີກາ ແຕ່ງງານ ຫລືຍົກໃຫ້ເປັ ຜົວເມຍກັ ອີກ ແຕ່ເຂົາຈະເປັ
ເໝືອ ເທວະດາໃ ສະຫວັ .
26 ແຕ່ເລື່ອງຄົ ທີ່ຕາຍແລ້ວ ທີ່ເຂົາຈະຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາອີກນັ້ນ ພວກທ່ານ ບໍ່ໄດ້ອ່ານ ໃ ພຣະຄຳພີຂອງໂມເຊຈັກເທື່ອຫລື ຕອ
ເລື່ອງພຸ່ມໄມ້ນັ້ນຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ 'ຝ່າຍເຮົາເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ, ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຢາ
ໂຄບ'.
27 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງຄົ ຕາຍ ແຕ່ຊົງເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງຄົ ເປັ ພວກທ່ານ ຫລົງຜິດໄປຫລາຍ."

ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ໃຫຍ່

(ມທ 22:34-40; ລກ 10:25-28)

28 ມີ ັກທຳຄົ ໜຶ່ງເມື່ອເຂົາມາເຖິງໄດ້ຍິ ເຂົາໂຕ້ຖາມກັ ຢູ່ ແລະທັງເຫັ ວ່າພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາໄດ້ດີ ຈຶ່ງທູ ຖາມພຣະອົງວ່າ, "ພຣະ
ບັດຍັດຂໍ້ໃດເປັ ເອກເປັ ໃຫຍ່ກວ່າຂໍ້ບັ ຍັດທັງປວງ."
29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ເອກນັ້ນຄືດັ່ງນີ້ 'ຊາວອິສຣາເອ ເອີຍ, ຈົ່ງຟັງເທີ ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍຊົງເປັ
ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ.
30 ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຈິດ, ດ້ວຍສຸດຄວາມຄິດ, ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງຂອງເຈົ້າ'.
31 ພຣະບັ ຍັດຂໍ້ທີສອງນັ້ນຄື 'ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານ ເໝືອ ຮັກຕົ ເອງ' ພຣະບັ ບັດຂໍ້ອື່ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າພຣະບັ ຍັດສອງຂໍ້ນີ້ບໍ່ມີ."
32 ຝ່າຍ ັກທຳຄົ ນັ້ນທູ ວ່າ, "ດີແລ້ວ, ອາຈານ ເອີຍ ທ່ານ ກ່າວຖືກແລ້ວວ່າພຣະອົງນັ້ນແມ່ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະ ອກຈາກພຣະອົງ
ນັ້ນບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງອື່ນ.
33 ແລະທີ່ຈະຮັກພຣະອົງດ້ວຍສຸດໃຈ, ດ້ວຍສຸດຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະດ້ວຍສຸດກຳລັງ ທັງຈະຮັກເພື່ອນບ້ານ ເໝືອ ຮັກຕົ ເອງນັ້ນກໍປະເສີ
ດກວ່າເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະຂອງຖວາຍທັງປວງ."

34 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັ ຜູ້ນັ້ນຕອບດ້ວຍຄວາມສະຫລາດ ຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເພິ່ນວ່າ, "ທ່ານບໍ່ໄກຈາກແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ" ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຖາມພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ.

ບັ ຫາເລື່ອງເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ

(ມທ 22:41-46; ລກ 20:41-44)

35 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສອ ຢູ່ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ໄດ້ຊົງຖາມວ່າ, "ທີ່ພວກ ັກທຳເວົ້າວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນັ້ນ
ເປັ ໄດ້ຢ່າງໃດ.
36 ດ້ວຍວ່າດາວິດເອງກ່າວໂດຍເດດພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດວ່າ,

'ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈາຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ,

"ຈົ່ງນັ່ງເບື້ອງຂວາມືຂອງເຮົາ

ຈົ ກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່າ ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີ ຂອງທ່ານ".'

37 ເມື່ອກະສັດດາວິດເອງຍັງເອີ້ນພຣະຄຣິດວ່າ 'ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ' ແລ້ວພຣະຄຣິດຈະເປັ ເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດໄດ້ຢ່າງໃດ."

ພຣະເຢຊູຊົງປະ າມພວກ ັກທຳ

(ມທ 23:1:36; ລກ 20:45-47)

38 ຝ່າຍປະຊາຊົ ຫລວງຫລາຍໄດ້ຟັງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຍິ ດີ, ເມື່ອພຣະອົງກຳລັງຊົງສັ່ງສອ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີຈາກພວກ
ັກທຳ ຜູ້ຊອບ ່ງເສື້ອຍາວຍ່າງໄປມາແລະຊອບໃຫ້ຄົ ຄຳ ັບໃ ທີ່ປະຊຸມຊົ ,
39 ທັງຊອບບ່ອ ນັ່ງອັ ມີກຽດໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາແລະໃ ກາ ກິ ລ້ຽງ.
40 ເຂົາມັກກິ ກິ ຄອບຄົວແມ່ໝ້າຍແລະແກ້ງໄຫວ້ວອ ໃຫ້ຍືດຍາວ ຄົ ເຫລົ່ານີ້ຈະຕ້ອງມີໂທດຫລາຍຂຶ້ນ."

ເງິ ຖວາຍຂອງຍິງໝ້າຍ

(ມທ 21:1-4)

41 ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕູ້ເກັບເງິ ຖວາຍ ຈຶ່ງຊົງສັງເກດປະຊາຊົ ທີ່ປ່ອ ເງິ ລົງໃ ຕູ້ນັ້ນ ແລະຄົ ຮັ່ງມີຫລາຍຄົ ໄດ້ເອົາເງິ ຈຳ
ວ ຫລາຍມາປ່ອ ລົງ.
42 ມີແມ່ໝ້າຍຄົນໜຶ່ງເປັນຄົ ຍາກຈົ ໄດ້ເອົາຫລຽ ທອງແດງສອງຫລຽນ ຄືໜຶ່ງກໍດຣາ ເຕ ມາປ່ອ ລົງເໝືອ ກັ .
43 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເອີ້ນພວກສາວົກມາ ແລ້ວຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ແມ່ໝ້າຍຍາກຈົ ຜູ້ນີ້ໄດ້ໃສ່ເງິ ໃ ຕູ້
ຫລາຍກວ່າຄົ ອື່ນທັງໝົດທີ່ປ່ອ ໃສ່ນັ້ນ.
44 ເພາະວ່າຄົ ທັງປວງນັ້ນໄດ້ເອົາຈາກເງິ ເຫລືອໃຊ້ຂອງເຂົາມາປ່ອ ລົງ ແຕ່ຍິງຄົ ນີ້ຂັດສົ ທີ່ສຸດ ຍັງໄດ້ເອົາເງິ ທີ່ມີຢູ່ສຳລັບລ້ຽງຊີວິດ
ຂອງຕົ ມາໃສ່ຈົນໝົດ."

ບົດທີ 13

ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າໄວ້ເຖິງກາ ທຳລາຍພຣະວິຫາ

(ມທ 24:1-2; ລກ 21:5-6)

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດອອກຈາກບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ມີສາວົກຂອງພຣະອົງຜູ້ໜຶ່ງທູ ວ່າ, "ເບິ່ງດູ, ອາຈາ ເອີຍ ກ້ອ ຫີ ແລະ
ຕຶກເຫລົ່ານີ້ເກົ ວ່າງົດງາມ."
2 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ສາວົກຜູ້ນັ້ນວ່າ, "ທ່ານເຫັ ຕຶກໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ຫລື ກ້ອ ຫີ ທີ່ຊ້ອ ທັບກັ ຢູ່ນີ້ຈະຖືກທຳລາຍລົງຈົ ບໍ່ເຫລືອຈັກກ້ອ
ດຽວ."

ຂັ້ນຕ□ຂອງຄວາມທຸກລຳບາກ

(ມທ 24:3-14; ລກ 21:8-19)

3 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ພູເຂົາໝາກກອກເທດຕໍ່ໜ້າພຣະວິຫາ ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ໂຢຮັ , ແລະອັ ເດອາ ມາທູ ຖາມພຣະອົງຕ່າງ
ຫາກວ່າ.
4 “ຂໍໂຜດໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍຊາບແດ່ວ່າ ເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອໃດ ແລະສິ່ງໃດຈະເປັ ໝາຍສຳຄັ ວ່າ ກາ ທັງປວງນີ້ໃກ້ຈະສຳ
ເລັດແລ້ວ.”
5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລວງພວກທ່າ ໃຫ້ຫລົງ.
6 ດ້ວຍວ່າຈະມີຫລາຍຄົ ມາອ້າງ າມຂອງເຮົາວ່າ ‘ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັ ຜູ້ນັ້ນ’ ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົ ໃຫ້ຫລົງໄປ.
7 ເມື່ອທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ເລື່ອງກາ ເສິກແລະຂ່າວເລົ່າລືເລື່ອງກາ ເສິກສົງຄາມນັ້ນ ຢ່າຕົກໃຈ ດ້ວຍວ່າເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈຳເປັ ຕ້ອງ
ເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ວັ ສຸດທ້າຍຍັງບໍ່ມາເຖິງ.
8 ດ້ວຍວ່າປະເທດຕໍ່ປະເທດ, ອາ າຈັກຕໍ່ອາ າຈັກ, ຈະສູ້ຮົບກັ   ທັງຈະເກີດແຜ່ ດິ ໄຫວໃ ບ່ອ ຕ່າງ ໆ ແລະຈະເກີດຄວາມອຶດຢາກ ເຫດ
ກາ ເຫລົ່ານີ້ເປັ ເໝືອ ຂັ້ນຕ□ຂອງຄວາມເຈັບປວດໃ ກາ ເກີດລູກ.
9 “ແຕ່ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ເພາະເຂົາຈະຈັບຕົວພວກທ່າ ຂຶ້ນສາ , ແລະຈະຂ້ຽ ພວກທ່າ ໃ ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ, ທັງຈະເອົາພວກ
ທ່າ ໄປຢື ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ປົກຄອງແລະກະສັດເພາະເຫັ ແກ່ເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັ ພະຍາ ແກ່ເຂົາ.
10 ຂ່າວປະເສີດຈະຕ້ອງປະກາດທົ່ວປະຊາຊາດທັງປວງກ່ອ .
11 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມອບທ່າ ໄວ້ນັ້ນ ຢ່າເປັ ທຸກຮ້ອ ໃຈກ່ອ ວ່າຈະເວົ້າຢ່າງໃດ ແຕ່ຈົ່ງເວົ້າຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ທ່າ ເວົ້າ ເພາະວ່າບໍ່
ແມ່ ທ່າ ເປັ ຜູ້ເວົ້າ ແຕ່ແມ່ ພຣະວິ ຍາ ບໍລິສຸດຊົງເປັ ຜູ້ເວົ້າ.
12 ອ້າຍກັບ ້ອງຕ່າງຄົ ກໍຈະມອບກັ ໄວ້ ພໍ່ຈະມອບລູກແລະລູກຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ພໍ່ແມ່ໃຫ້ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ.
13 ຄົ ທັງປວງຈະກຽດຊັງພວກທ່າ ເພາະເຫັ ແກ່ າມຂອງເຮົາ ແຕ່ຜູ້ໃດອົດທົ ເຖິງທີ່ສຸດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ລອດພ□.

ຄວາມທຸກລຳບາກອັ ໃຫຍ່

(ມທ 24:15-28; ລກ 21:20-24)

14 “ແຕ່ເມື່ອໃດທ່າ ທັງຫລາຍເຫັ ສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ຕັ້ງຢູ່ໃ ບ່ອ ບໍ່ສົມຄວ ຈະຕັ້ງ (ໃຫ້ຜູ້ອ່າ ເຂົ້າໃຈເອົາ) ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃ ແຂວງ
ຢູດາຍປົບໜີໄປຍັງພູ.
15 ຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງຫລັງຄາເຮືອ   ຢ່າລົງມາໃ ເຮືອ ຂອງຕົ ເກັບເອົາສິ່ງໃດອອກໄປ.
16 ສ່ວ ຜູ້ທີ່ຢູ່ຕາມທົ່ງ າ ກໍຢ່າຕ່າວຄື ມາເອົາເສື້ອຜ້າຂອງຕົ .
17 ໃ ວັ ເຫລົ່ານັ້ນເປັ ໜ້າເວທະ າເດັ້ນທີ່ ຕໍ່ຜູ້ຍິງທີ່ມີທ້ອງແລະມີລູກອ່ອ ກິ ົມຢູ່.
18 ຈົ່ງອ້ອ ວອ ຂໍເພື່ອເຫດກາ ເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນໃ ລະດູໜາວ.
19 ດ້ວຍວ່າໃ ຄາວນັ້ນຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ ຢ່າງບໍ່ເຄີຍເກີດມາຕັ້ງແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງຕ□ສ້າງໂລກຈົ ເຖິງບັດນີ້ ແລະເມື່ອໜ້າຈະບໍ່ມີອີກ
ຕໍ່ໄປຈັກເທື່ອ.
20 ແລະຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ວັ ເຫລົ່ານັ້ນສັ້ນເຂົ້າ ກໍຈະບໍ່ມີມະ ຸດຄົ ໃດລອດພ□ໄດ້ ແຕ່ເພາະຊົງເຫັ ແກ່ພວກທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບັ ດາ ໃຫ້ວັ ເຫລົ່ານັ້ນສັ້ນເຂົ້າ.
21 ໃ ເວລານັ້ນຖ້າຜູ້ໃດມາບອກພວກທ່າ ວ່າ ‘ເບິ່ງດູ, ອົງພຣະຄຣິດຢູ່ທີ່ນີ້’ ຫລືວ່າ ‘ເບິ່ງດູ ເພິ່ນຢູ່ຫັ້ນ’ ຢ່າຊູ່ເຊື່ອ.
22 ດ້ວຍວ່າຈະມີພຣະຄຣິດທຽມແລະໝໍທຳ ວາຍຂີ້ໂລບຫລາຍຄົ ເກີດຂຶ້ນ ສະແດງໝາຍສຳຄັ ແລະກາ ອັດສະຈັ ຕ່າງໆ ເພື່ອຖ້າເປັ ໄດ້
ຈະຫລອກລວງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ຫລົງ.
23 ແຕ່ທ່າ ທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ເພາະເຮົາໄດ້ບອກທຸກສິ່ງໃຫ້ທ່າ ຮູ້ໄວ້ກ່ອ ແລ້ວ.

ເມື່ອບຸດມະ ຸດສະເດັດມາ

(ມທ 24:29-31; ລກ 21:25-28)

24 “ໃນວັ ເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອຄາວທຸກລຳບາກຜ່າ ພ□ໄປແລ້ວ,
‘ດວງອາທິດຈະມືດໄປ ແລະດວງຈັ ຈະບໍ່ສ່ອງແສງ.
25 ດວງດາວທັງປວງຈະຕົກລົງຈາກຟ້າ

ແລະບັ ດາສິ່ງທີ່ມີອຳ າດໃ ທ້ອງຟ້າຈະສະທ້າ ຫວັ່ນໄຫວ'.
26 ເມື່ອນັ້ນເຂົາຈະເຫັນ 'ບຸດມະ ຸດສະເດັດມາໃ ເມກ' ດ້ວຍລິດທາ ຸພາບອັ ໃຫຍ່ແລະສະຫງ່າລາສີອັ ຮຸ່ງເຮືອງ.
27 ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງໃຊ້ພວກເທວະດາໃຫ້ຮວບຮວມຄົ ທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄດ້ແລ້ວຈາກທິດທັງສີ່ ຕັ້ງແຕ່ທີ່ສຸດປາຍ
ແຜ່ ດິ ຈົ ເຖິງທີ່ສຸດຂອບຟ້າ.

ບົດຮຽ ຈາກຕ□ເດື່ອເທດ

(ມທ 24:32-35; ລກ 21:29-33)

28 "ຈົ່ງຮຽ ຄຳອຸປະມາຈາກຕ□ເດື່ອເທດ ເມື່ອກິ່ງມັ ແຕກໃບອ່ອ ອອກ ພວກທ່າ ກໍຮູ້ວ່າລະດູຮ້ອ ໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ.
29 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພວກທ່າ ກໍເໝືອ ກັ ເມື່ອເຫັນເຫດກາ ເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າພຣະອົງສະເດັດມາໃກ້ຈະເຖິງປະຕູແລ້ວ.
30 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຈິງວ່າ ຄົ ໃ ສະໄໝນີ້ຈະບໍ່ລ່ວງລັບໄປກ່ອ ເຫດກາ ທັງປວງນີ້ບັງເກີດຂຶ້ນ.
31 ຟ້າແລະດິ ຈະລ່ວງພ□ໄປ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຈະບໍ່ລ່ວງພ□ໄປຈັກເທື່ອ.

ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວັ ແລະເວລານັ້ນ

(ມທ 24:36-44)

32 "ແຕ່ເລື່ອງວັນຫລືໂມງນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ ແມ່ ເທວະດາໃ ສະຫວັ ຫລືພຣະບຸດກໍບໍ່ຮູ້ ຮູ້ແຕ່ພຣະບິດາອົງດຽວ.
33 ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່າ ບໍ່ຮູ້ວ່າເວລາກຳ ົດນັ້ນຈະມາເຖິງເມື່ອໃດ.
34 ປຽບເໝືອ ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ອອກຈາກເຮືອ ເດີ ທາງໄປ ໄດ້ມອບອຳ າດໃຫ້ຂ້ອຍທຸກຄົ ໃຫ້ຮັບຮູ້ກາ ງາ ຂອງໃຜລາວ ແລະສັ່ງຄົ ຍາມ
ໃຫ້ເຝົ້າປະຕູຢູ່.
35 ເຫດສັ ນັ້ນທ່າ ທັງຫລາຍຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່າ ບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເຮືອ ຈະມາຍາມໃດ ຈະມາຫົວຄ່ຳ, ຫລືທ່ຽງຄື , ຫລືເວລາໄກ່
ຂັ , ຫລືຮຸ່ງເຊົ້າ.
36 ຢ້າ ວ່າຈະມາໃ ທັ ທີແລະພົບພວກທ່າ ອ ຫລັບຢູ່.
37 ຊຶ່ງເຮົາບອກພວກທ່າ ເຮົາກໍບອກຄົ ທັງປວງເໝືອ ກັ ວ່າ ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່."

ບົດທີ 14

ພວກຫົວໜ້າປອງຮ້າຍພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:1-5; ລກ 22:1-2; ຢຮ 11:15-53)

1 ຍັງອີກສອງວັ ຈະເຖິງເທດສະກາ ປັດສະຄາແລະເທດສະກາ ກິ ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ ພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່ແລະພວກ ັກທຳກໍຊອກ
ຊ່ອງທາງຈະຈັບພຣະອົງ ດ້ວຍອຸບາຍຈົ່ງຂ້າເສຍ.
2 ຄືເຂົາເວົ້າກັ ວ່າ, "ຢ່າເຮັດກາ ນັ້ນໃ ລະຫວ່າງວັ ເທດສະກາ ຢ້າ ວ່າພົ ລະເມືອງຈະເກີດຫວຸ້ ວາຍ."

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບກາ ຫົດສົງທີ່ເບດທາເ ຍ

(ມທ 26:6-13; ຢຮ 12:1-8)

3 ໃ ເວລາທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່ບ້າ ເບດທາເ ຍ ໃ ເຮືອ ຂອງຊີໂມ ຄົນຂີ້ທູດ ເມື່ອຊົງນັ່ງຮັບປະທາ ອາຫາ ຢູ່ ມີຍິງຜູ້ໜຶ່ງຖືອອມຫີ
ຂາວເຕັມດ້ວຍ ້ຳມັ ຫອມ າຣະດາແທ້ທີ່ມີຄ່າແພງຫລາຍ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງ ເມື່ອຫັກຄໍອອມແລ້ວຖອກ ້ຳມັ ລົງໃສ່ພຣະສຽ ຂອງພຣະ
ອົງ.
4 ແຕ່ມີບາງຄົ ເຄືອງໃຈຈົ່ງເວົ້າກັ ວ່າ, "ເຫດໃດຈົ່ງເຮັດໃຫ້ ້ຳມັ ນີ້ເສຍລ້າ ໆ .
5 ເພາະຖ້າຂາຍ ້ຳມັ ນີ້ກໍຄົງໄດ້ເງິ ກວ່າສາມຮ້ອຍເດ າຣິອົ ແລ້ວຈະແຈກໃຫ້ຄົ ຈົ ກໍໄດ້" ແລະເຂົາຈົ່ງຈົ່ມຕິຍຸ ຍິງນັ້ນ.
6 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ຊ່າງເທາະ ກວ ໃຈລາວເຮັດຫຍັງ າງໄດ້ເຮັດກາ ດີແກ່ເຮົາແລ້ວ.
7 ດ້ວຍວ່າຄົ ຍາກຈົ ມີຢູ່ກັບພວກທ່າ ສະເໝີ ພວກທ່າ ຢາກເຮັດກາ ດີແກ່ເຂົາຍາມໃດກໍໄດ້ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢູ່ກັບທ່າ ສະເໝີໄປ.
8 ຊຶ່ງຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍເປັ ກາ ສຸດຄວາມສາມາດຂອງລາວ ລາວມາຫົດສົງກາຍຂອງເຮົາກ່ອນ ເພື່ອກາ ປົງສົບຂອງເຮົາ.

9 ເຮົາບອກພວກທ່າ ຕາມຈິງວ່າຂ່າວປະເສີດນີ້ຈະປ່າວປະກາດໄປເຖິງບ່ອ ໃດໃ ທົ່ວພິພົບ ກາ ທີ່ຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດກໍຈະເລື່ອງລືໄປເຖິງບ່ອ
ນັ້ນເປັ ທີ່ລະ ືກເຖິງນາງ."

ຢູດາຕົກລົງຈະມອບພຣະເຢຊູໄວ້

(ມທ 26:14-16; ລກ 22:3-6)

10 ຝ່າຍຢູດາ ອິສະກາຣິອົດ ເປັ ຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນ, ໄດ້ໄປຫາພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ເພື່ອຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ.
11 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິ ດັ່ງນັ້ນກໍດີໃຈແລະສັ ຍາວ່າຈະເອົາເງິ ໃຫ້ ແລ້ວຢູດາກໍຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາ.

ພຣະເຢຊູຖືສີ ປັດສະຄາພ້ອມກັບສາວົກ

(ມທ 26:17-45; ລກ 22:7-14, 21-23; ຢຮ 13:21-30)

12 ເມື່ອວັນຕ□ເທດສະກາ ກິ ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເຖິງເວລາເຂົາເຄີຍຂ້າລູກແກະສຳລັບປັດສະຄານັ້ນ ພວກສາວົກມາທູ ຖາມ
ພຣະອົງວ່າ, "ຈະໃຫ້ພວກຂ້າ ້ອຍໄປຈັດແຈງປັດສະຄາໃຫ້ທ່າ ຮັບປະທາ ບ່ອ ໃດ."
13 ພຣະອົງຈິ່ງຊົງໃຊ້ສາວົກສອງຄົ ໄປໂດຍສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງເຂົ້າໄປໃ ກຸງ ແລະຈະມີຊາຍຄົ ໜຶ່ງທູ ໝໍ້ ້ຳມາພົບພວກທ່າ ຈົ່ງຕາມຜູ້ນັ້ນ
ໄປ.
14 ລາວຈະເຂົ້າໄປໃ ເຮືອ ຫລັງໃດ ຈົ່ງບອກເຈົ້າເຮືອ ນັ້ນວ່າ 'ອາຈາ ຖາມວ່າ ຫ້ອງຮັບແຂກສຳລັບເຮົາທີ່ເຮົາຈະກິ ປັດສະຄາກັບພວກ
ສາວົກຂອງເຮົາໄດ້ນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດ'.
15 ເຈົ້າຂອງເຮືອ ຈະຊີ້ໃຫ້ພວກທ່າ ເຫັ ຫ້ອງໃຫຍ່ຊັ້ນເທິງທີ່ຕົກແຕ່ງພ້ອມໄວ້ແລ້ວ ທີ່ນັ້ນແຫລະ, ຈົ່ງຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ."
16 ສາວົກສອງຄົ ນັ້ນຈິ່ງໄດ້ອອກໄປ ແລ້ວເຂົ້າໃ ກຸງກໍໄດ້ພົບເໝືອ ດັ່ງພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາໄດ້ຈັດແຈງປັດສະຄາໄວ້.
17 ຄັ ເຖິງເວລາຄ່ຳແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດມາກັບສາວົກສິບສອງຄົ ນັ້ນ.
18 ເມື່ອເຂົາກຳລັງນັ່ງຮັບປະທາ ອາຫາ ຢູ່ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ຄົ ໜຶ່ງໃ ພວກທ່າ ຈະທໍ
ລະຍົດຕໍ່ເຮົາ ແມ່ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ກຳລັງຮັບປະທາ ອາຫາ ຢູ່ກັບເຮົານີ້ແຫລະ."
19 ຝ່າຍເຂົາກໍພາກັ ທຸກໃຈ ແລະທູ ຖາມພຣະອົງເທື່ອລະຄົ ວ່າ, "ບໍ່ແມ່ ຂ້າ ້ອຍຕີ້."
20 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ "ເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃ ສິບສອງຄົ ນີ້ ຄືຜູ້ທີ່ກຳລັງຈ້ຳຮ່ວມຊາມດຽວກັບເຮົາ.
21 ດ້ວຍວ່າ, ບຸດມະ ຸດຈະສະເດັດໄປຕາມທີ່ໄດ້ຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີເຖິງເລື່ອງເພິ່ນ ແຕ່ວິບັດແກ່ຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ບຸດມະ ຸດ ຖ້າຜູ້ນັ້ນບໍ່ເກີດ
ມາກໍດີກວ່າ."

ພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງສີ ມະຫາສະໜິດ

(ມທ 26:26-30; ລກ 22:15-20; ຢຮ 11:23-25)

22 ລະຫວ່າງອາຫາ ມື້ນັ້ນ ພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາຂໍພຣະພອ ແລ້ວ, ຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນຍື່ນໃຫ້ພວກສາວົກໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຮັບ
ເທີນ ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາ."
23 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຈັບເອົາຈອກມາໂມທະ າພຣະຄຸ ແລະຊົງຍື່ນໃຫ້ເຂົາ ແລະເຂົາກໍຮັບດື່ມທຸກຄົ .
24 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ນີ້ແຫລະ ຄືເລືອດຂອງເຮົາ ແມ່ ເລືອດອັ ກ່ຽວກັບພຣະສັ ຍາທີ່ຖອກອອກເພື່ອຄົ ຫລາຍຄົ .
25 ເຮົາບອກທ່າ ທັງຫລາຍຕາມຈິງວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ດື່ມ ້ຳພື ອະງຸ່ ຕໍ່ໄປອີກຈົ ກວ່າວັ ນັ້ ມາເຖິງ ຄືວັ ທີ່ເຮົາຈະດື່ມອັ ໃໝ່ໃ ລາຊະແຜ່
ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ."
26 ເມື່ອຮ້ອງເພງສັ ລະເສີ ແລ້ວ ເຂົາກໍພາກັ ອອກໄປຍັງພູໝາກກອກເທດ.

ຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າໄວ້ວ່າເປໂຕຈະປະຕິເສດ

(ມທ 26:30-35; ລກ 22:31-34; ຢຮ 13:36-38)

27 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວແກ່ພວກສາວົກວ່າ, "ພວກທ່າ ທຸກຄົ ຈະສະດຸດໃຈ ເພາະມີຄຳຊຽ ໄວ້ໃ ພຣະຄຳພີວ່າ 'ເຮົາຈະປະຫາ ຜູ້ລ້ຽງ
ແກະ ແລະແກະຝູງນັ້ນຈະແຕກຊະກັ ໄປ'.

28 ແຕ່ເມື່ອຖືກຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາແລ້ວ ເຮົາຈະໄປເຖິງແຂວງຄາລິເລກ່ອ ໜ້າພວກທ່ານ."
29 ເປໂຕໄດ້ທູ ພຣະອົງວ່າ, "ເຖິງແມ່ ວ່າທຸກຄົ ຈະສະດຸດໃຈ ສ່ວ ຂ້າ ້ອຍບໍ່ສະດຸດໃຈ."
30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, "ເຮົາບອກທ່າ ຕາມຈິງວ່າ ໃ ຄື ວັ ນີ້ແຫລະ, ກ່ອ ໄກ່ຈະຂັ ສອງເທື່ອທ່າ ຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງສາມ
ເທື່ອ."
31 ແຕ່ເປໂຕທູ ຕອບຢ່າງແຂງແຮງວ່າ, "ເຖິງແມ່ ຂ້າ ້ອຍຈະຕ້ອງຕາຍກັບທ່າ ຂ້າ ້ອຍຈະບໍ່ປະຕິເສດທ່າ ຈັກເທື່ອ" ຝ່າຍພວກສາວົກກໍ
ທູ ຢ່າງນັ້ນເໝືອ ກັ ທຸກຄົ .

ຊົງອ້ອ ວອ ໃ ສວ ເຄັດເຊມາເ

(ມທ 26:36-46; ລກ 22:39-46)

32 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດພ້ອມກັບພວກສາວົກໄປບ່ອ ໜຶ່ງຊື່ເຄັດເຊມາເ ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈົ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ນີ້ ເມື່ອເຮົາໄປ
ອ້ອນວອນ."
33 ພຣະອົງໄດ້ຊົງພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັ ໄປ ້ໍາ ແລ້ວຊົງເກີດວິຕົກແລະໜັກພຣະໄທຫລາຍ.
34 ຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ຈິດໃຈຂອງເຮົາກໍທຸກໜັກແທບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ ຈົ່ງຄອຍເຝົ້າຢູ່ທີ່ນີ້ເທີນ."
35 ເມື່ອໄດ້ສະເດັດໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ພຣະອົງຊົງໝູບພຣະກາຍລົງແລະອ້ອ ວອ ວ່າ ຖ້າເປັ ໄປໄດ້ຂໍໃຫ້ໂມງນັ້ ລ່ວງພ□ໄປຈາກ
ພຣະອົງ.
36 ພຣະອົງຊົງທູ ວ່າ, "ອັບບາບິດາເອີຍ, ພຣະອົງອາດຊົງກະທໍາສິ່ງທັງປວງໄດ້ ຂໍໃຫ້ຈອກນີ້ເລື່ອນພ□ໄປຈາກລູກທ້ອ ແຕ່ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັ ໄປ
ຕາມໃຈປາດຖະໜາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັ ໄປຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງເທີນ."
37 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດກັບຄື ມາຊົງເຫັ ເຂົາ ອ ຫລັບຢູ່ ແລະຊົງກ່າວແກ່ເປໂຕວ່າ, "ຊີໂມນເອີຍ, ທ່າ ອ ຫລັບຫລື ທ່າ ບໍ່ສາມາດຈະ
ຄອຍຢູ່ຈັກຊົ່ວໂມງໜຶ່ງຫລື.
38 ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງແລະອ້ອ ວອ ຢູ່ເພື່ອຈະບໍ່ຕົກໃ ກາ ທົດລອງ ຈິດໃຈພ້ອມຢູ່ແລ້ວກໍຈິງ ແຕ່ກາຍກໍອ່ອ ກໍາລັງ."
39 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປອ້ອ ວອ ອີກເທື່ອໜຶ່ງຊົງກ່າວຄໍາເໝືອ ເທື່ອກ່ອ .
40 ຄັ ສະເດັດກັບຄື ມາກໍຊົງເຫັ ສາວົກ ອ ຫລັບຢູ່ ເພາະຕາຂອງເຂົາມື ບໍ່ຂຶ້ນ ແລະເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະທູ ປະກາ ໃດ.
41 ເມື່ອສະເດັດກັບມາເທື່ອທີ່ສາມ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ພວກທ່າ ຍັງ ອ ຫລັບເຊົາເມື່ອຍຢູ່ຫລື ພໍເທາະເວລາມາເຖິງແລ້ວ ເບິ່ງ
ແມ, ບຸດມະ ຸດກໍາລັງຈະຖືກມອບໄວ້ໃ ມືຂອງຄົ ບາບ.
42 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນພາກັ ໄປເທາະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ມອບເຮົານັ້ນມາໃກ້ແລ້ວ."

ກາ ມອບແລະກາ ຈັບພຣະເຢຊູໄປ

(ມທ 26:37-46; ລກ 22:47-43; ຢຮ 18:2-12)

43 ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງກ່າວບໍ່ທັ ຂາດຄໍາ ໃ ທັ ໃດນັ້ນຢູດາທີ່ເປັ ຜູ້ໜຶ່ງໃ ພວກສິບສອງຄົ ນັ້ນ ພ້ອມກັບປະຊາຊົ ຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອ
ໄດ້ມາຈາກພວກປະໂລຫິດຄົ ໃຫຍ່, ພວກ ັກທໍາ, ແລະພວກເຖົ້າແກ່.
44 ຜູ້ທີ່ຈະມອບພຣະອົງນັ້ນໄດ້ໃຫ້ສັ ຍາ ແກ່ເຂົາວ່າ, "ເຮົາຈະຈູບຄໍາ ັບຜູ້ໃດ ກໍແມ່ ຜູ້ນັ້ ແຫລະ ຈົ່ງຈັບກຸມເອົາໄປຮັກສາໄວ້ໃຫ້ດີ."
45 ພໍຢູດາມາເຖິງກໍເຂົ້າມາຫາພຣະອົງທັ ທີທູ ວ່າ, "ພຣະອາຈາ ເອີຍ" ແລ້ວຈູບຄໍາ ັບພຣະອົງຢ່າງຮັກແພງ.
46 ຝ່າຍຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກໍລົງມືຈັບພຣະອົງໄວ້.
47 ແຕ່ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນຊັກດາບອອກ ຟັ ຂ້ອຍໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດ ຖືກຫູຂາດເບື້ອງໜຶ່ງ.
48 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຖືດາບຖືໄມ້ຄ້ອ ອອກມາຈັບເຮົາເໝືອ ຈັບໂຈ ຫລື.
49 ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບທ່າ ທັງຫລາຍທຸກ ໆ ວັ ສັ່ງສອ ໃ ບໍລິເວ ພຣະວິຫາ ແຕ່ພວກທ່າ ບໍ່ໄດ້ຈັບເຮົາ ແຕ່ຂໍໃຫ້ພຣະຄໍາພີທີ່ຂຽ ໄວ້ກ່ຽວກັບ
ເລື່ອງນີ້ສໍາເລັດເສຍກ້ອນ."
50 ແລ້ວສາວົກທັງໝົດໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງພາກັ ໜີໄປ.

ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ທີ່ໜີໄປ

51 ມີຊາຍໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງຫົ່ມຜ້າປ່າ ຜື ດຽວຕາມພຣະອົງໄປ ເຂົາກໍຈັບຊາຍໜຸ່ມນັ້ນ.
52 ຊາຍນັ້ນໄດ້ແກ້ຜ້າປ່າ ຜື ນັ້ນຖິ້ມແລ່ ໜີໄປດ້ວຍຕົວເປົ່າ.

ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາ ສູງສຸດ

(ມທ 26:57-68; ລກ 22:54-55; ຢຮ 18:13-14, 19-24)

53 ເຂົາໄດ້ພາພຣະເຢຊູໄປຫາມະຫາປະໂລຫິດ ແລະມີພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່, ພວກເຖົ້າແກ່, ກັບພວກ ັກທຳໄດ້ຊຸມ ຸມພ້ອມກັ ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.
54 ສ່ວ ເປໂຕໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປໃ ລະຍະຫ່າງໄກ ຈົ ເຂົາໄປເຖິງເດີ່ນບ້າ ຂອງມະຫາປະໂລຫິດແລ້ວນັ່ງຜີງໄຟຢູ່ກັບພວກຍາມ.
55 ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບບັ ດາສະມາຊິກສະພາຈຶ່ງຫາພະຍາ ມາເບີກຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູເພື່ອຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ ແຕ່ຫາຫລັກຖາ ບໍ່ໄດ້.
56 ດ້ວຍມີຫລາຍຄົ ເບີກພະຍາ ຕົວະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ແຕ່ຄຳຂອງເຂົາແຕກຕ່າງກັ .
57 ມີລາງຄົ ຢື ຂຶ້ນເບີກພະຍາ ຕົວະຕໍ່ສູ້ພຣະອົງວ່າ,
58 "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິ ຄົ ນີ້ເວົ້າວ່າ, 'ຝ່າຍເຮົາຈະມ້າງພຣະວິຫາ ຫລັງນີ້ທີ່ສ້າງດ້ວຍມືມະ ຸດ ແລະພາຍໃ ສາມວັ ຈະສ້າງຂຶ້ນອີກຫລັງ
ໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດດ້ວຍມືມະນຸດ'."
59 ເຖິງປາ ນັ້ນຄຳພະຍາ ຂອງເຂົາກໍບໍ່ຖືກຕ້ອງກັ .
60 ມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ຢື ຂຶ້ນທ້າມກາງທີ່ປະຊຸມ ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຕອບຫຍັງຫລື ຄຳພະຍາ ທີ່ຄົ ເຫລົ່ານີ້ກ່າວຕໍ່ສູ້ເຈົ້າເປັ ແ ວ
ໃດ."
61 ແຕ່ພຣະອົງຊົງມິດຢູ່ ບໍ່ໄດ້ຕອບປະກາ ໃດມະຫາປະໂລຫິດຈຶ່ງຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, "ເຈົ້າເປັ ພຣະຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ
ຄວາມສຸກຫລື."
62 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົາເປັ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ ແລະພວກທ່າ ຈະໄດ້ເຫັ ບຸດມະ ຸດນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ຊົງລິດທາ ຸພາບ ແລະກຳ
ລັງສະເດັດມາໃ ເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ."
63 ມະຫາປະໂລຫິດຜູ້ນັ້ນໄດ້ຈີກເສື້ອຂອງຕົ ແລ້ວກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຍັງຈະຕ້ອງກາ ພະຍາ ອັ ໃດອີກ."
64 ທ່າ ທັງຫລາຍໄດ້ຍິ ຄຳໝິ່ນປະໝາດພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກທ່າ ຄິດເຫັ ຢ່າງໃດ" ຂາປະຊຸມທັງໝົດຈຶ່ງເຫັ ວ່າ ພຣະອົງຄວ ຖືກ
ໂທດປະຫາ ຊີວິດ.
65 ມີລາງຄົ ຕັ້ງຕ□ຖົ່ມ ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ, ເອົາຜ້າມັດພຣະພັກຂອງພຣະອົງ, ທຸບຕີພຣະອົງ ດ້ວຍເວົ້າແກ່ພຣະອົງວ່າ, "ທວາຍເບິ່ງແມ"
ພວກຄົ ໃຊ້ກໍໄດ້ຮັບເອົາພຣະອົງໄປຕົບຕີ.

ເປໂຕປະຕິເສດພຣະເຢຊູ

(ມທ 26:69-75; ລກ 22:56-62; ຢຮ 18:15-18, 25:27)

66 ເມື່ອເປໂຕຍັງຢູ່ທາງລຸ່ມກາງເດີ່ນບ້າ ມີຍິງໃຊ້ຄົ ໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລຫິດຍ່າງມາ.
67 ເມື່ອ າງເຫັ ເປໂຕນັ່ງຜີງໄຟຢູ່ າງກໍຫລຽວເພ່ງເບິ່ງແລ້ວເວົ້າວ່າ, "ໂຕເຄີຍຢູ່ກັບໄທ າຊາເຣັດ ຄືເຢຊູນັ້ນເໝືອ ກັນ."
68 ແຕ່ເປໂຕປະຕິເສດວ່າ, "ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃຈ" ເປໂຕຈຶ່ງອອກໄປທີ່ປະຕູບ້າ ແລ້ວໄກ່ກໍຂັ .
69 ເມື່ອຍິງໃຊ້ຄົ ນັ້ນເຫັ ເປໂຕກໍຕັ້ງຕ□ບອກກັບຄົ ທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນອີກວ່າ, "ຄົນນີ້ແຫລະ, ເປັ ພັກພວກກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ."
70 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ປະຕິເສດອີກ, ຫລັງຈາກນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ ພວກຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເວົ້າກັບເປໂຕອີກວ່າ, "ໂຕເປັ ພັກພວກກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແທ້
ເພາະໂຕເປັ ໄທຄາລີເລເໝືອ ກັນ."
71 ແຕ່ເປໂຕຕັ້ງຕ□ສະບົດສາບາ ວ່າ, "ຄົນຜູ້ທີ່ມຶງເວົ້ານັ້ນກູບໍ່ຮູ້ຈັກ."
72 ໃ ທັ ໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັ ເປັ ເທື່ອທີສອງ ເປໂຕຈຶ່ງລະ ຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກກັບຕົ ວ່າ, "ກ່ອນໄກ່ຂັ ສອງເທື່ອ ທ່ານຈະປະຕິເສດ
ບໍ່ຮັບຮູ້ເຮົາເຖິງສາມເທື່ອ" ເມື່ອຫວ ຄິດຂຶ້ນເປໂຕກໍຮ້ອງໄຫ້.

ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າປີລາດເຈົ້າເມືອງ

(ມທ 27:1-2, 11-14; ລກ 23:1-5; ຢຮ 18:28-38)

1 ພໍຮຸ່ງເຊົ້າພວກປະໂລຫິດຄົນໃຫຍ່, ພວກເຖົ້າແກ່, ພວກນັກທຳ, ແລະບັນດາສາະມາຊິກສະພາໄດ້ປຶກສາກັນ ແລ້ວຈຶ່ງມັດພຣະເຢຊູພາ
ໄປມອບໃຫ້ປີລາດ.
2 ປີລາດຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ, "ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຢິວຫລື" ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ທ່ານເວົ້ານັ້ນຖືກແລ້ວ."
3 ຝ່າຍພວກປະໂລຫິດຄົນໃຫຍ່ໄດ້ກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງຫລາຍປະການ.
4 ປີລາດຈຶ່ງຖາມພຣະອົງອີກວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຕອບປະການໃດຫລື ເບິ່ງແມ, ເຂົາຟ້ອງເຈົ້າຫລາຍປະການປານນັ້ນ."
5 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງຕອບປະການໃດອີກ ຈົນປີລາດປະຫລາດໃຈ.

ພຣະເຢຊູຊົງຖືກຄຳພິພາກສາໃຫ້ເຖິງສິ້ນພຣະຊົນ

(ມທ 27:15-26; ລກ 23:13-25; ຢຮ 18:39-19:16)

6 ໃນຄາວເທດສະການນັ້ນປີລາດເຄີຍປ່ອຍນັກໂທດຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາຕາມທີ່ເຂົາຮ້ອງຂໍ.
7 ມີຄົນໜຶ່ງຊື່ບາຣາບາທີ່ຖືກຂັງຢູ່ໃນຈຳພວກຄົນກະບົດ ທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນໃນການກະບົດນັ້ນ.
8 ປະຊາຊົນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາປີລາດ ຕັ້ງຕ□ຂໍໃຫ້ເພິ່ນເຮັດຕາມທີ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ເຂົານັ້ນ.
9 ປີລາດໄດ້ຖາມເຂົາວ່າ, "ເຈົ້າທັງຫລາຍຢາກໃຫ້ເຮົາປ່ອຍກະສັດຂອງຊາວຢິວໃຫ້ພວກເຈົ້າຫລື."
10 ເພາະເພິ່ນກຳລັງຮູ້ວ່າພວກປະໂລຫິດຄົນໃຫຍ່ໄດ້ມອບພຣະອົງໄວ້ດ້ວຍຄວາມອິດສາ.
11 ແຕ່ພວກປະໂລຫິດຄົນໃຫຍ່ໄດ້ຍົວະຍົງປະຊາຊົນໃຫ້ຂໍປີລາດປ່ອຍບາຣາບາແທນພຣະເຢຊູ.
12 ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາອີກວ່າ, "ຖ້າຢ່າງນັ້ນຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຢ່າງໃດແກ່ຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າເອີ້ນວ່າກະສັດຂອງຊາດຢິວ."
13 ເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, "ຄຶງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ"
14 ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, "ຄຶງເຮັດຫຍັງຄົນນີ້ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດ" ແຕ່ປະຊາຊົນແຮ່ງຮ້ອງຂຶ້ນອີກວ່າ, "ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ."
15 ປີລາດປາດຖະໜາຈະເອົາໃຈປະຊາຊົນຈຶ່ງປ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ເຂົາເມື່ອໃຫ້ຂ້ຽນພຣະເຢຊູແລ້ວ ກໍມອບໃຫ້ຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ພວກທະຫານເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຢຊູ

(ມທ 27:27-31; ຢຮ 19:2-3)

16 ພວກທະຫານຈຶ່ງນຳພຣະອົງໄປໃນບໍລິເວນທີ່ເອີ້ນວ່າປະໄຣໂຕຣຽນ ແລ້ວໄດ້ເອີ້ນພວກທະຫານທັງກອງໃຫ້ມາໂຮມກັນທີ່ນັ້ນ.
17 ເຂົາໄດ້ເອົາເສື້ອສີມ່ວງອ່ອນມານຸ່ງໃຫ້ພຣະອົງ ແລ້ວເອົາເຄືອໜາມຖັກເປັນໂຄ້ງແທນພວງມາໄລສຸບໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະອົງ.
18 ແລະຕັ້ງຕ□ຄຳນັບພຣະອົງທູນວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາວຢິວເອີຍ, ຈົ່ງຊົງພຣະຈະເລີນເທີນ."
19 ເຂົາໄດ້ເອົາໄມ້ອ້ຕີພຣະສຽນພຣະອົງ, ຖົ່ມນ້ຳລາຍໃສ່ພຣະອົງ, ແລະຄຸເຂົ່າລົງຄຳນັບພຣະອົງ.
20 ເມື່ອໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ຖອດເສື້ອສີມ່ວງອ່ອນໂຕນັ້ນອອກ ແລ້ວເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມານຸ່ງໃຫ້ ແລະນຳພຣະອົງ
ອອກໄປເພື່ອຕອກຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ການຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

(ມທ 27:32-44; ລກ 23:26-43; ຢຮ 19:17-27)

21 ມີຄົນໜຶ່ງຊື່ຊີໂມນໄທເມືອງກີເຣເນເປັນພໍ່ຂອງອາເລັກຊັນໂດແລະຣູໂຟ ກຳລັງມາຈາກບ້ານນອກຕາມທາງນັ້ນ ເຂົາກໍເກນເອົາຊີໂມນຜູ້
ນັ້ນໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງໄປ.
22 ເຂົາພາພຣະອົງມາເຖິງບ່ອນໜຶ່ງຊື່ໂຄລະໂຄທາ (ແປວ່າບ່ອນກະໂຫລກຫົວ).
23 ເຂົາໄດ້ເອົາເຫລົ້າແວງປົນກັບຢາງໄມ້ຫອມມາຖວາຍພຣະອົງແຕ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງຮັບ.
24 ຄັນໄດ້ຄຶງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ ເຂົາກໍເອົາເຄື່ອງທົງຂອງພຣະອົງມາຈົກສະຫລາກແບ່ງປັນກັນ ເພື່ອຮູ້ວ່າໃຜຈະໄດ້ອັນໃດ.
25 ເມື່ອເຂົາຄຶງພຣະອົງໄວ້ນັ້ນເປັນເວລາສາມໂມງເຊົ້າ.
26 ເຂົາໄດ້ຂຽນຂໍ້ຫາລົງໂທດໃສ່ພຣະອົງໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, "ກະສັດຂອງຊາດຢິວ."

27 ເຂົາໄດ້ເອົາໂຈ ສອງຄົ ຄຶງໄວ້ພ້ອມກັບພຣະອົງ ເບື້ອງຂວາຄົ ໜຶ່ງ ເບື້ອງຊ້າຍຄົ ໜຶ່ງ.

28 [ຕ້ອງສຳເລັດຕາມພຣະຄຳພີທີ່ຊຽ ໄວ້ວ່າ, "ເພິ່ນຖືກ ັບເຂົ້າກັບຄົ ລ່ວງລະເມີດ".]

29 ຝ່າຍຄົ ທັງປວງທີ່ຍ່າງຜ່າ ໄປມານັ້ນ ກໍໝິ່ນປະໝາດພຣະອົງແລະສັ່ນຫົວໂດຍກ່າວວ່າ, "ເຮີຍ, ເຈົ້າຜູ້ມ້າງພຣະວິຫາ ແລະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃ ສາມວັ ,

30 ຈົ່ງຊ່ອຍຕົ ເອງໃຫ້ພ□ດ້ວຍລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂ ເສຍ."

31 ໃ ທຳ ອງດຽວກັ ນັ້ນ ພວກປະໂລຫິດຕົ ໃຫຍ່ກັບພວກ ັກທຳກໍພາກັ ເຍາະເຍີ້ຍໃ ລະຫວ່າງພວກເຂົາເອງເໜືອ ກັ ວ່າ, "ມັນຊ່ອຍຄົ ອື່ນໃຫ້ພ□ໄດ້ ແຕ່ຊ່ອຍຕົ ເອງບໍ່ໄດ້.

32 ໃຫ້ພຣະຄຣິດກະສັດແຫ່ງຊາດອິສຣາເອ ລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂ ດຽວນີ້ເທາະ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັ ແລະເຊື່ອ" ແລະສອງຄົ ນັ້ນຜູ້ຖືກຄຶງໄວ້ພ້ອມກັ ກັບພຣະອົງ ກໍໄດ້ກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ພຣະອົງເໜືອ ກັ .

ກາ ສິ້ນພຣະຊົ ຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 27:45-56; ລກ 23:44-49; ຢຮ 19:28-30)

33 ຄັ ເຖິງເວລາທ່ຽງໂມງ[1] ກໍບັງເກີດມືດມົວທົ່ວແຜ່ ດິ ຈົ ເຖິງບ່າຍສາມໂມງ.[2]

34 ພໍບ່າຍສາມໂມງແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງວ່າ, "ເອໂລອີ, ເອໂລອີ ແລມາ ຊະບັກທານີ" (ແປວ່າ, "ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພາະເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມຂ້າພຣະອົງເສຍ").

35 ບາງຄົ ທີ່ຢື ຢູ່ທີ່ນັ້ນເມື່ອໄດ້ຍິ ກໍເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງແມ, ມັ ຮ້ອງຫາເອລີຢາ."

36 ມີຄົ ໜຶ່ງແລ່ ໄປເອົາຟອງ ້າຈຸ່ມເຫລົ້າແວງສົ້ມໃຫ້ເຕັມ ຈຶ່ງສຽບໃສ່ປາຍໄມ້ອ້ອຍື່ນໃຫ້ພຣະອົງສະເຫວີຍໂດຍເວົ້າວ່າ, "ຟ້າວເທື່ອຖ້າເບິ່ງກ່ອ ວ່າເອລີຢາຈະມາປົດມັ ຫລືບໍ່."

37 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຮ້ອງສຽງດັງແລ້ວກໍສິ້ນພຣະຊົ .

38 ຂະ ະນັ້ນຜ້າກັ້ງໃ ພຣະວິຫາ ກໍຖືກຊົງຈີກເປັ ສອງຕ່ອ ຕັ້ງແຕ່ເທິງຈົ ເຖິງລຸ່ມ.

39 ສ່ວ າຍຮ້ອຍທະຫາ ທີ່ຢື ຢູ່ຕໍ່ ພຣະພັກພຣະອົງ ເມື່ອເຫັ ວ່າພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົ ຢ່າງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ຈິງແທ້ແລ້ວ, ທ່າ ຜູ້ນີ້ແມ່ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ."

40 ແລະຍັງມີພວກແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງມອງເບິ່ງແຕ່ໄກ ໃ ພວກນັ້ນມີມາຣີອາໄທມັກດາລາ, ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ້ອຍແລະຂອງໂຢເຊ, ກັບ າງຊາໂລເມ.

41 ຜູ້ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕິດຕາມແລະປະຕິບັດພຣະອົງເມື່ອຊົງຢູ່ໃ ແຂວງຄາລີເລ ແລະແມ່ຍິງອື່ນອີກຫລາຍຄົ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກັບພຣະອົງໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ ເໜືອ ກັ .

ກາ ບັ ຈຸພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູ

(ມທ 27:57-61; ລກ 23:50-56; ຢຮ 38:42)

42 ຄັ ເຖິງເວລາຄໍ່າແລ້ວ ເນື່ອງໃ ວັ ນັ້ນເປັ ວັ ຈັດຕຽມຄືວັ ກ່ອ ວັ ຊະບາໂຕ,

43 ໂຢເຊບໄທບ້າ ອາຣິມາທາຍຜູ້ເປັ ສະມາຊິກແຫ່ງສາ ສູງສຸດທີ່ມີກຽດຄົນໜຶ່ງ ແລະເປັ ຜູ້ທີ່ຄອງຫາລາຊະແຜ່ ດິ ຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ກ້າເຂົ້າໄປຫາປີລາດຂໍເອົາພຣະສົບພຣະເຢຊູ.

44 ປີລາດກໍປະຫລາດໃຈທີ່ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົ ແລ້ວ ຈຶ່ງເອີ້ນ າຍຮ້ອຍມາຖາມວ່າຕາຍເຖິງແລ້ວຫລື.

45 ເມື່ອໄດ້ຮູ້ເລື່ອງຈາກ າຍຮ້ອຍແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະສົບໃຫ້ແກ່ໂຢເຊບ.

46 ຝ່າຍໂຢເຊບໄດ້ຊື້ຜ້າປ່າ ແລະເມື່ອອັ ເຊີ ພຣະສົບລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂ ແລ້ວ ກໍເອົາຜ້າປ່າ ນັ້ນຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້ ແລ້ວອັ ເຊີ ພຣະສົບໄປບັ ຈຸວາງໄວ້ໃ ອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ໃ ຫີ ແລະກິ້ງກ້ອນຫີ ອັດປາກອຸບໂມງໄວ້.

47 ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາແລະມາຣີອາແມ່ຂອງໂຢເຊ ກໍໄດ້ເຫັ ບ່ອ ທີ່ໂຢເຊບບັ ຈຸພຣະສົບໄວ້ນັ້ນ.

ບົດທີ 16

ກາ ຄື ພຣະຊົ

(ມທ 28:1-8; ລກ 24:1-12; ຢຮ 20:1-10)

1 ເມື່ອວັ ຊະບາໂຕລ່ວງໄປແລ້ວມາຣີອາໄທມັກດາລາ, ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ, ແລະ າງຊາໂລເມ ໄດ້ຊື້ເຄື່ອງຫອມເພື່ອຈະເອົາໄປ
ທາດສົງພຣະສົບຂອງພຣະອົງ.

2 ເວລາຮຸ່ງເຊົາໃ ວັ ຕ□ສັບປະດາ ພໍຕາເວັ ອອກເຂົາກໍມາເຖິງອຸບໂມງ.

3 ແລະເຂົາເວໝາັ ຢູ່ວ່າ, "ໃຜໜໍຈະກິ້ງກ້ອ ຫີ ນັ້ນອອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ເຮົາ."

4 ເມື່ອເຂົາເບິ່ງກໍເຫັ ວ່າກ້ອ ຫີ ນັ້ນກິ້ງອອກແລ້ວ (ເພາະເປັ ຫີ ກ້ອ ໃຫຍ່ເຕັມທີ).

5 ເມື່ອເຂາໄປໃ ອຸບໂມງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເຫັ ຄົ ໜຸ່ມຜູ້ໜຶ່ງນັ່ງຢູ່ເບື້ອງຂວານຸ່ງເສື້ອຍາວສີຂາວພວກຍິງນັ້ນກໍສະທ້າ ຕົກໃຈ.

6 ຝ່າຍຄົ ໜຸ່ມນັ້ນໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, "ຢ່າຕົກໃຈເທາະ ພວກ າງມາຊອກຫາພຣະເຢຊູໄທ າຊາເຣັດ ຜູ້ຖືກຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂ ພຣະອົງຖືກ
ຊົງບັ ດາ ໃຫ້ເປັ ຄື ມາແລ້ວ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທັບຢູ່ທີ່ນີ້ ນີ້ແຫລະ, ບ່ອ ທີ່ເຂົາໄດ້ວາງພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄວ້.

7 ແຕ່ຈົ່ງໄປບອກພວກສາວົກຂອງພຣະອົງທັງເປໂຕວ່າ 'ພຣະອົງສະເດັດໄປຍັງແຂວງຄາລີເລກ່ອ ເຈົາທັງຫລາຍແລະເຈົາທັງຫລາຍຈະເຫັ
ພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເໝືອນພຣະອົງຊົງບອກໄວ້ແກ່ເຈົາທັງຫລາຍແລ້ວ'."

8 ຍິງເຫລົ່ານັ້ນກໍອອກຈາກອຸບໂມງປົບໜີໄປ ເພາະຄວາມຫວັ ວາຍຢ້າ ກົວຕົວສັ່ນໄດ້ຕົກໃສ່ເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເວົາຫຍັງໃຫ້ຜູ້ໃດຟັງເພາະເຂົາ
ຢ້າ .

ພຣະເຢຊູຊົງປະກົດຕົ ໃຫ້ມາຣີອາມັກດາລາເຫັ

(ມທ 28:9-10; ຢຮ 20:11-18)

9 [ຄັ ຮຸ່ງເຊົາວັ ຕ□ສັບປະດາ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເປັ ຄື ມາແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກົດຕົ ໃຫ້ າງມາຣີອາໄທມັກດາລາເຫັ ກ່ອ
ຄືມາຣີອາຄົ ທີ່ພຣະອົງຊົງຂັບໄລ່ຜີອອກເຈັດໂຕນັ້ນ.

10 ມາຣີອາຈຶ່ງໄປບອກພວກຄົ ທີ່ເຄີຍຢູ່ກັບພຣະອົງແຕ່ກ່ອ ຄົ ເຫລົ່ານັ້ນກຳລັງເປັ ທຸກແລະຮ້ອງໄຫ້ຢູ່.

11 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິ ວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົ ຢູ່ ແລະທັງໄດ້ຍິ ວ່າ າງມາຣີອາໄດ້ເຫັ ພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາກໍບໍ່ເຊື່ອ.

ພຣະເຢຊູຊົງປະກົດພຣະກາຍໃຫ້ສິດສອງຄົ ເຫັ

(ລກ 24:13-35)

12 ພາຍລຸ ມາ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກົດພຣະກາຍອີກຮູບໜຶ່ງໃຫ້ສິດສອງຄົ ເຫັ ໃ ຂະ ະທີ່ເຂົາກຳລັງເດີ ທາງອອກໄປບ້າ ອກ.

13 ສິດສອງຄົ ນັ້ນຈຶ່ງກັບຄື ມາບອກສິດອື່ນ ໆ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ.

ພຣະເຢຊູຊົງຮັບສັ່ງແກ່ອັກຄະສາວົກສິບເອັດຄົ

(ມທ 28:16-20; ລກ 24:36-49; ຢຮ 20:19-26; ກຈກ 1:6-8)

14 ພາຍຫລັງ, ພຣະອົງຊົງປະກົດແກ່ສາວົກສິບເອັດຄົ ນັ້ນ ເມື່ອເຂົານັ່ງຮັບປະທາ ອາຫາ ຢູ່ ພຣະອົງຊົງຕິຕຽ ເຂົາ ເພາະເຂົາສົງໄສ
ແລະມີໃຈແຂງກະດ້າງ ດ້ວຍເຫດທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພວກຄົ ທີ່ໄດ້ເຫັ ພຣະອົງເມື່ອພຣະອົງຊົງເປັ ຄື ມາແລ້ວ.

15 ຝ່າຍພຣະອົງຊົງສັ່ງພວກສາວົກວ່າ, "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະ ຸດສະໂລກທັງໝົດ.

16 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວຈະໄດ້ພ□ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຈະຖືກໂທດ.

17 ໝາຍສຳຄັ ເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດມີແກ່ຄົ ທີ່ເຊື່ອຄື: ເຂົາຈະຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ດ້ວຍພຣະ າມຂອງເຮົາ, ເຂົາຈະເວົາພາສາແປກໆ ໄດ້.

18 ເຂົາຈະຈັບງູໄດ້ ຖ້າເຂົາດື່ມຂອງມີພິດຢ່າງໃດຈະບໍ່ເປັ ອັ ຕະລາຍແກ່ເຂົາ ເມື່ອເຂົາວາງມືໃສ່ຄົ ເຈັບປ່ວຍແລ້ວຄົ ເຫລົ່ານັ້ນຈະດີເປັ
ປົກກະຕິ.

ກາ ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ຟ້າສະຫວັ

(ລກ 24:50-53; ກຈກ 1:9-11)

19 ຄັ ພຣະເຢຊູເຈົາໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັບພຣະອົງໃຫ້ຂຶ້ນສູ່ຟ້າສະຫວັ ປະທັບເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົາ.

20 ພວກສາວົກເຫລົ່ານັ້ນຈິ່ງອອກໄປປ່າວປະກາດທຸກບ່ອ ທຸກທີ່ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັ ເຈຊົງຮ່ວມງາ ກັບເຂົາ ແລະຊົງເຮັດໃຫ້ຄໍາປະກາດ
ຂອງເຂົາຢື ຢັ ໂດຍໝາຍສໍາຄັ ທີ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມນັ້ນ.]